

Latvijai Olimpiskais zelts!

Latvijas basketbola izlase Tokijas Olimpiskajās spēlēs ar rezultātu 21:18 pieveica Japānu un iekļuva pusfinālā, kur spēlēja ar Beļģijas valsts vienību jau par olimpiskajām medaļām. Latvijas 3x3 basketbola komanda ar Agni Čavaru, Nauri Miezi, Kārli Paulu Lasmani un Edgaru Krūmiņu sastāvā pusfinālā ar 21:8 uzvarēja Beļģijas vienību un iekļuva finālā. Rezultāts pret beļģiem ir pārsteidzošs, jo grupas turnīrā iepriekš mēs viņiem sīvā cīņā zaudējām ar 20:21.

Fināls pret KOK (Krievijas Olimpiskās komitejas) vienību risinājās dramatiski. Pusfinālā KOK pret Serbiju bija izcīnījusi pārlicinošu uzvaru – 21:10 (!). KOK izvirzījās vadībā ar četrus punktus pārsvaru, turklāt mūsējiem brīžiem neizdevās gūt punktus pat no groza apakšas. Vēl arī kājas savainojumu guva Edgars Krūmiņš. Trešās minūtes sākumā pēc Staņislava Šarova metiena KOK komandas pārsvars pieauga līdz trīs punktiem. Pisklova precīzais tālmetiens vēl vairāk attālināja krievus rezultātā, bet turpinājumā Lasmanis un Miezi ar diviem sekmīgiem uzbrukumiem samazināja KOK pārsvaru (6:9). Mieža tālmetiens un vēlāk arī piespēle precīzi metušajam Lasmanim ļāva panākt jau 10:11. Turpinājumā Latvija nonāca vadībā ar 14:13. Pēc pretinieku diviem soda metieniem priekšā jau atkal KOK komanda, taču ne uz ilgu laiku, jo pēc caurģājiena neklūdīgs bija Čavars, un vēlāk Lasmanis no apakšas panāca 16:15. Ātra atbilde no pretiniekiem un rezultāts atkal neizšķirts. Divas minūtes pirms beigām Karpenkovs ar svarīgu grozu iedeva vadību pretiniekiem (17:16), taču tālmetienu realizēja Miezi – 18:17 Latvijas izlases labā. Tuvojoties priekšpēdējās minūtes beigām, abas komandas apmainījās punktiem. Latvijai izcēlās Miezi, kuŗš aizlauzās līdz groza apakšai (19:18). Līdz uzvarai bija nepieciešams viens sekmīgs tālmetiens. Miezi un

Čavaram neveicās, bet 28 sekundes pirms spēles beigām Kārlis Lasmanis iemeta tālmetienu un atnesa Latvijai čempiontitulu – 21:18!

Latvijas basketbolisti apliecināja savu favorīta lomu šajā sacensības, liekot gan satrauties

jau brīdī, kad 3x3 basketbolu iekļāva olimpisko spēļu programmā. “Visu laiku gribējām uz olimpiskajām spēlēm, bet, ja tu brauc tikai piedalīties, tad tā nav istā vieta. Mēs braucām tikai pēc zelta. Šī medaļa ir piecu gadu darbs, bet tāda

cauri groza stīpai.

Piezemētāk savu uzvaras vērtotietni novērtēja Lasmanis.

“Aizej un iemet, tur nekas nav jādomā,” savus nopelnus pieticīgi novērtēja Lasmanis. “Trīstūkstoš reižu es treniņos esmu izmetis tādus metienus

Latvijas 3x3 basketbolisti pēc zelta medaļu saņemšanas

līdzjutējiem. Turnīra gaitā 3x3 olimpiskie piedzīvoja trīs zaudējumus (pret Beļģiju – 20:21, pret Serbiju – 16:22, pret KOK – 15:19), bet beigās pierādīja savu augsto meistarību.

Olimpiskie čempioni pēc triumfa liksmoja par panākumu un pateicās visiem par atbalstu, bet Latvijas izlases spēlētājs Nauris Miezi uzsvēra, ka Tokijas zeltu ir pelnījusi visa Latvija. Zelta medaļas saņēmušie čempioni ar žurnālistiem tikās tikai pēc apbalvošanas ceremonijas, un Miezi atzina, ka sajūtas joprojām esot kā kosmosā. Viņš pateicās visiem līdzjutējiem par atbalstu, lai arī neslēpa, ka komanda izjuta būtisku spiedienu tai piedēvētās turnīra favorītu lomas dēļ.

“Visa Latvija to olimpisko zeltu ir pelnījusi, paldies par lielo atbalstu visā turnīrā no sākuma līdz beigām,” teica Miezi. Apzinoties savu varējumu, Latvijas izlases mērķis cīnīties par zeltu tika izvirzīts

Kārlis Pauls Lasmanis

sajūta, ka pagājuši visi 25 gadi,” sacīja Miezi.

Redzēt savu komandas biedru nopietni savainotu bija ļoti sāpīgi, atzina Čavars. Vienā epizodē Edgars pamēģināja iziet laukumā, bet sāpju dēļ saļima. Par izšķirošā groza guvumu Čavars uzteica Lasmani, kuŗš tālmetienu paveicis gluži vai Maikla Džordana stilā, sagādājot saviem komandas biedriem neapraķstāmas sajūtas brīdī, kad bumba izkrita

un vairāk nekā trīstūkstoš reižu esmu bijis tādās situācijās.”

Latvijai šī ir pirmā olimpiskā medaļa kopš 2012. gada. Par olimpiskajiem čempioniem neatkarības gados līdz šim bija kļuvuši tikai vingrotājs Igors Vichrovs un BMX ritenbraucējs 2008. un 2012. gadā, kā arī Ziemas spēlēs 2014. Gadā Oskara Melbārža bobsleja četrinieks ar stūmējiem Daumantu Dreišķenu, Jāni Strengu un Arvi Vilkaisti.

Latvijas
zinātnieki
paceļ balsi

2. lpp.

Mūzikas dzīres
Latvijā

5. lpp.

Par senām lietām
un atmiņām

6. lpp.

Pēterā Karlsona
Olimpisko spēļu
stāsti

13. un 16. lpp.

Numura
intervijā –
Astrīde
Sköldebring-
Kļaviņa

14. un 15. lpp.

Mūsējie Tokijā

17. un 20. lpp.

Latvian newspaper

LAIKSFrequency: WKLY EXC 1ST WK - JAN, 1ST WK - MAY,
LAST WK - JUN; LAST WK - DEC**Latviešu nedēļas laikraksts**Iznāk sestdienās, 48 reizes gadā
Abonēšanas maksa ASV dolāros:
3 mēn. US \$ 50.00
6 mēn. US \$ 100.00Redakcija Rīgā, Ģertrūdes ielā 27, Rīga, LV-1011, Latvija.
Tālr.: +371 67326761, fakss: +371 67326784
e-pasts - redakcija@laiks.us
mājaslapa - www.laiks.usRedaktore: Ligita Kovtuna
mob. tālr.: +371 29439423. e-pasts: ligita@laiks.us**Par REKLĀMU un SLUDINĀJUMIEM,
kas iesniegti LATVIJĀ, maksājumi notiek EURO.**Neizlietotus manuskriptus un fotoattēlus redakcija neuzglabā.
Redakcijai ir tiesības iesūtīt materiālus izmantot arī saīsinātus.Laikrakstā iespiestajos, ar autora vārdu vai iniciāļiem
parakstītajos rakstos izteiktās domas ar redakcijas viedokli
par pašu jautājumu var arī nesaskanēt.

Par reklāmas vai sludinājuma saturu atbild reklamdevējs.

Sarīkojumu un dievkalpojumu ziņas sūtīt Inesei Zaķis
e-pasts: rigaven@aol.com**Par REKLĀMU un SLUDINĀJUMIEM,
kas iesniegti ASV, maksājumi notiek ASV dolāros.**

Sēru sludinājumus un adrešu maiņas sūtiet pēc adreses

50 Sternberger Ave Unit 5, Long Branch, NJ 07740

e-pasts: LaiksDSR@aol.comJa vēlaties saņemt vairāk informācijas par avīzi,
lūdzu, zvaniet LAIKA ASV tālr.: 727 385-4256**LAIKS**50 Sternberger Ave Unit 5,
Long Branch, NJ 07740
laiksdsr@aol.com
www.laiks.usLūdzu, maksāt ASV dolāros uz «Laiks» Inc. vārda
Abonējiet laikrakstu LAIKS, neizejot no mājām – lietojiet
[www.laiks.us!](http://www.laiks.us)«LAIKA» abonements maksā: 3 mēnešiem ASV \$50.00
6 mēnešiem ASV \$100.00FLORIDAS IEDZĪVOTĀJU IEVĒRĪBAI! Lūdzu pievienojiet
7% Floridas nodokli par laikraksta abonēšanu!Laiks pa gaisa pastu Amerikā 3 mēneši \$69.00
6 mēneši \$138.00Laiks pa gaisa pastu Latvijā 3 mēneši \$69.00
6 mēneši \$138.00Laiks pa gaisa pastu Kanadā 3 mēneši \$75.00
6 mēneši \$150.00Laiks pa gaisa pastu citur ārzemēs 3 mēneši \$93.00
6 mēneši \$186.00

Ārpus ASV LAIKU var pasūtīt tikai pa gaisa pastu.

Uzvārds, vārds: _____

Adrese: _____

zip: _____

Latvijas liktenis ir mūsu pašu rokās

Latvijas Zinātņu akadēmijas vēstījums sabiedrībai

Jau ilgāku laiku Latvijā tiek izvēsta aktīva dezinformācijas kampaņa, kuŗas mērķis ir nepieļaut, ka mūsu valsts iedzīvotāji masveidā vakcinētos, un tādējādi Latvijas ekonomika atkoptos no Covid-19 sekām. Līdztekus zinātniskos pētījumos balstītām atziņām sociālajos tīklos nepārtraukti un daudzkārt lielākā apmērā tiek izplatīti un tirāžēti meli un izdomājumi par to, kādas sekas sagaida tos, kuŗi vakcinēsies pret Covid-19, pilnībā noklusējot, ka lielāku kaitējumu un nesalīdzināmi biežāk cilvēku veselībai nodara inficēšanās ar Covid-19 un saslimšana ar vidēji smagu un smagu slimības gaitu. Šī slimība ir bijusi viens no cēloņiem jau 2,5 tūkstošu cilvēku nāvei Latvijā, kas ir 1,8% no atklātajiem inficēšanās gadījumiem. Ciniskie mēģinājumi apšaubīt šo cilvēku nāves saistību ar Covid-19 infekciju, kā arī skaidrot to ar valsts varas struktūru vēlmi iebaidīt Latvijas iedzīvotājus nedara godu to autoriem, bet nopietni iedragā uzticēšanos informācijai, kas tiek izplatīta sociālajos tīklos un plašsaziņas līdzekļos.

Latvijas Zinātņu akadēmija atgādina, ka šobrīd nav tādu zaļu, kas pietiekami efektīvi spētu ārstēt Covid-19. Tāpēc vienīgā iespēja, kā izvairīties no tā, ka infekcijas kārtējais vilnis pārpilda mūsu slimnīcas ar pacientiem, kam nepieciešama hospitalizācija, ir visaptveroša vakcinācija. It īpaši tas ir attiecināms

uz tām iedzīvotāju kategorijām, kas atrodas tā sauktajās riska grupās. Un tie ir gados veci, kā arī ar hroniskām slimībām sirgstoši cilvēki, kurus ar SARS-Cov-2 vīrusu aplipina gados jauni, ekonomiski un sociāli aktīvi iedzīvotāji, kuri nav vakcinējušies vai pārslimojuši Covid-19. Tādējādi bērni un mazbērni apdraud savus vecākus un vecvecākus, kuŗiem saslimšana ar Covid-19 daudzkārt biežāk nekā gados jaunajiem cilvēkiem beidzas ar nāvi. Nepieļausim, ka nevilšus kļūstam par savu vecāku un citu līdzcilvēku slepkavām, bet vakcinēsimies, lai apturētu Covid-19 izplatību Latvijā!

Latvijas Zinātņu akadēmija uzsver, ka arī vakcinām mēdz būt blaknes, tostarp nopietnas, pat dzīvību apdraudošas, kaut arī tās ir visai retas. Atcerēsimies, ka tieši tādas, bet simtiem un tūkstošiem reižu biežāk, izraisa saslimšana ar Covid-19. Tāpēc ar vakcināciju saistītie riski ir nesalīdzināmi mazāki nekā tie, kas apdraud ar Covid-19 saslimušos.

Zinātnei šobrīd nav un nevar būt ilgtermiņa ietekmju datu par vakcināšanas iedarbību. Taču atcerēsimies, ka tādu nav arī par Covid-19 izraisītām sekām. Tomēr visi līdzšinējie pētījumi liecina, ka nopietnām bažām vakcinu gadījumā nav pamata. Vakcināšanas ienes mūsu šūnās vienu vīrusa proteīnu kodējošu gēnu, bet to pašu, tikai daudzkārt lielākā apmērā, ienes arī pats Covid-19 izraisošais vīruss, kas

ieplūcina mūsu šūnās vēl arī daudzus citus savas ģenēzes. Tas nozīmē, ka gadījumā, ja vakcinām tiks novērotas kādas nevēlamas ilgstošas iedarbības, tās neizbēgami un daudz lielākā apmērā skars arī nevakcinētos Covid-19 pārslimojušos iedzīvotājus. Līdz ar to vakcinācija būtiski samazina šādu nelabvēlīgu seku iespējamību.

Zinātniskie pētījumi liecina, ka vakcināšanas neietekmē cilvēka šūnu ģenomu, bet būtiski paliecinā mūsu organisma spēju pasargāt no saslimšanas ar Covid-19 smagajām formām un nāves pat tajos gadījumos, kad sastopamies ar jauniem SARS-Cov-2 mutantiem. Tāpēc ir vērts vakcinēties – pat spītējot riskam, ka dažiem no mums varētu parādīties nopietnas blaknes, kuŗas gandrīz vienmēr neizpaliks, ja saslimsim ar Covid-19 vidēji smagā vai smagā formā.

Šobrīd Latvija ir to Eiropas Savienības valstu vidū, kuŗas iedzīvotāju vakcinācijas aptvere ir visai zema un nenodrošina aizsardzību pret nākamajiem Covid-19 viļņiem. Un vienīgais veids, kā izvairīties no ekonomikas lejupslīdes, dzīves līmeņa pazemināšanās, māsēdes, veselības aprūpes sistēmas pārslodzes un daudzu cilvēku nāves, ir vakcinēšanās.

Latvijas liktenis ir mūsu pašu rokās! Nepalaidīsim garām iespēju vakcinēties un dzīvot, un strādāt bez ierobežojumiem un bailēm!

LASĪTĀJA BALSS**DIVDĒJĀDĀS
PĻAVĀS**

Par valodas ziediem

Mans draugs Latvijā apgalvo, ka ziedu košums un dažādība vecajās pļavās ir lielāka nekā kultivētajās. Viņam vajadzētu zināt, jo pašam tādas ir, un pil-sētnieki brauc apbrīnot. Varbūt līdzīgi ir ar valodu. Tikai tagad apjaužu, cik ļoti milēju savu vectēvu, kaut viņa stāstiem toreiz pietrūka laika un arī inter-reses. Tagad mēģinu atcerēties to laiku vārdus un teicienus. "Par daudz labam būt ir tikpat, kā pārāk sliktam." "Iet pār ūdeni ūdeni smelt." Par politiķiem viņš teica, ka tie "gatavi lēkt uz žagaru blāķa turēt savas runas." "Labs vārds ir kā zelta ola sudraba traukā." Kārt zobus vadzi, karstu

putru strēbt, kumeļu kodējs, zaķa pastala, slinkuma pūznis, kā velns ar vējlukturi, krauklis krauklim acis neknābj, tukša muca tālu skan, plikš kā veca pastala, neturēt sveci zem pūra. Tad vēl vārdi kā vanckaris, blīgзда, puskoka lēcējs, ālava, pārslaucene, tole, naiki, cāļus skaita rudenī. Tad viņam vēl patika skaitīt no savas skola lai-kiem: "Putra šķidra, gailis traks, zirgs par ātru, arkls smags." Tiktāl par vectēvu. Gandrīz visu mūžu esmu grēkojis, dziedot divas dziesmas. "Lai nu paliek šoruden, rudzu druva atmatā" – oriģinālā ir "arumā", kas tad veido atskaņu "meita egles garumā." Ir milzīga starpība starp zemi atmatā vai arumā. Otra ir par linu plūcējām – tecī vien, diž-tautiet, velti tu jāji, man pašai māsiņa paligos nāca." Jābūt ir –

"tencinu, dižtautiet!" Tik daudz no mūsu dziesmām ir par ziediem un dabu. "Ziedi, ziedi rudzu vārpa." "Caur sidraba birzi gāju." "Šalc zaļais mežs." "Ziedi, ziedi ziedu pļava." "Dažu skaistu ziedu Gaujā kaisīju..." "Kā jaukā ziedu pļavā, tā devos milā tavā." Labu laiku neesmu istā pļavā bijis, tagad, kad mauriņš pāraudzis, zaļums būtu, tikai puķītes jāpiedomā klāt.

Tagad no ziedu pļavām ikdienā. Interesanti, ka vārdam "at-pūta" Latvijā ir plašāka nozīme nekā ārpus tās. Latvijā par "at-pūtu" dēvē gandrīz visu pārējo, atskaitot darbu. Latvijā kādreiz bija ļoti populārs žurnāls *Atpūta*. Vai tur varētu būt kāda sakarība? Bet tagad vietā tālu priekšā izrāvies vārdiņš – šobrīd. Šobrīd tad tagad beigšu.

IVARS GALIŅŠ

Nedēļas gudriba

"Tādēļ, ka trūka naglas, nokrita pakavs, bez pakava klupa zirgs, un līdz ar viņu bojā gāja jātnieks. Un viss tikai aiz nevēribas pret vienu naglu..."

Bendžamins Franklins, amerikāņu politiskais darbinieks

(1706–1790)

Nedēļas teikums

"Valsts prezidents jāvēl no tautas tieši un viņam jādod tiesība no andelēm un demagoģijām aizrāvušos Saeimu atlaist kaut kuŗā katrā brīdī."

Gustavs Zemgals, Latvijas Valsts prezidents

(1927–1930)

XV Vispārējos Dziesmu un Deju svētkos Minesotā, ASV būs apskatāma jauna izstāde!

XV Vispārējo Dziesmu un Deju svētku Rīcības komitejas priekšsēdis Ansis Viksniņš tikās ar Latvijas Universitātes Akadēmiskās bibliotēkas direktori Ventu Koceri un Latvijas Universitātes fonda izpilddirektori, valdes locekli Lailu Kundziņu, lai pārrunātu ceļojošās izstādes "Latviešu Dziesmu svētki laiku lokos" ieceri un īstenošanas gaitu.

Ceļojošā izstāde "Latviešu Dziesmu svētki laiku lokos" top, pateicoties Latvijas Akadēmiskās bibliotēkas krājumiem. Paredzēts, ka izstādes desmit stendos būs iespēja ielūkoties Latviešu Dziesmu svētku vēsturiskajās liecībās – augstvērtīgās kopijās no oriģināliem, kuŗi glabājas LU Akadēmiskās

No kreisās: Latvijas Universitātes Akadēmiskās bibliotēkas direktore Venta Kocere, XV Vispārējo Dziesmu un Deju svētku Rīcības komitejas priekšsēdis Ansis Viksniņš un Latvijas Universitātes fonda izpilddirektore, valdes locekle Laila Kundziņa

bibliotēkas Misiņa bibliotēkas krājumā, sākot no pirmajiem vispārīgajiem latviešu dziedāšanas svētkiem 1873. gadā līdz mūsdienām.

Būs iespēja apskatīt plakātu "Nevis slinkojot un pūstot...", veltījumu I Vispārējiem latviešu dziesmu svētkiem, kā arī Kārļa Kronvalda litografiju, kuŗā redzams Dziesmu svētku gājiens no Rīgas Latviešu biedrības nama. Unikāla ir Jāņa Laksmāņa – Lakšes piemiņas lapa II Dziesmu svētkiem. Interesanta ir svētku dalībnieku sarakste ar I, II un III Dziesmu svētku rīkotāju Rīgas Latviešu biedrību. Jāpiemin arī daudzie svētku plakāti un afišas, kuŗu autori ir tādi mākslinieki kā Janis Rozentāls, Richards Zariņš, Jūlijs

Madernieks, Niklāvs Strunke u. c. Izstādē varēs apskatīt arī Dziesmu svētku vadoņu, albumu, bukletu, programmu, fotografiju, nozīmīšu un piemiņas medaļu kopijas.

Būs iespēja gūt ieskatu arī trimdā notikušajos Dziesmu svētkos. Jāzeps Vītols reiz teicis: „Kaut kur, tālā atmiņā, likās brīži, kad latviļi saplūda sirmajā Rīgā, teikām apvītā Jelgavā, lai dziesmu svētkos slavētu savu Dievu, sludinātu savas tautas likteņus un cerības, smeltos svaigus spēkus nākamo dienu darbam. Likās reiz bija – Bet ne bija vien – ir – un būs.”

Uz tikšanos XV Vispārējos Dziesmu un deju svētkos St. Paulā, Minesotā!

Top filma par Dziesmu svētku vēsturi

Kā *Laiks* jau vēstīja (skat. Nr.22, 12. lpp.) top filma par pašu latviešu dziesmu svētku sākotni 1873. gadā – "Zeme, kas dzied".

Alda Staprāne: "Filmas veidotāju un izplatītāju mērķis jau arī ir vēstījumu nest plašā pasaulē, nevis tikai paturēt to

kā detalizētu, korektu vēstures liecību nākošajām latviešu paaudzēm. Līdz šim taču ne viss laikmeta raksturojums pirms 150 gadiem, ne pati Dziesmu svētku idejas rašanās un tik ļoti

cīga būt noderīga un līdzdarboties šā lielā darba tapšanā." Rokrokā ar Aldu Staprāni-Medni pie vēsturiskās spēlfilmas "Zeme, kas dzied" strādā komunikācijas speciāliste, MRS grupa

Dainis Īvāns kopā ar režisoru Māri Martinsonu

Vita: "Man ir svarīgi, ka varu piedalīties projektā, kas atgādina par mūsu vērtībām. Izstāstīt stāstu, kuŗš mazāk zināms – par pašiem pirmajiem dziedāšanas svētkiem, to tapšanu un unikāliem cilvēkiem, kuŗi to paveica. Tas ir vēstījums par mūsu kopību, par to, kas īsti mēs esam, kā spējam saglabāt savu vēsturisko dziedāšanas

kus sūtīt vēsturiskās liecības un pavisam drīz aicināsim pieiekties dalībai filmas masu skatos.

Ši ir vienreizīga izdevība – būt klāt idejas tapšanā, tās radošajā un arī glūzi praktiskajā īstenošanā. Esmu gandarīta par iespēju iesaistīties filmas tapšanā, lai arī esmu vien maza daļiņa no komandas darba. Aicinu mums pievienoties ikvienu, kuŗam ir vēlšanās un iespējas dalīties ar arhīvu materiāliem, laikmeta liecībām – tas var būt atmiņas, vēstules, foto, sadzīves priekšmeti u.c. Ši ir iespēja mums visiem kopā izstāstīt stāstu par vienu no nozīmīgākajām latviešu tradīcijām – Dziesmu svētkiem, kas mūs dara atpazīstamus pasaulei."

Režisors Māris Martinsons un aktieri Ainārs Ančevskis, Andris Keišs, Ģirts Ķesteris, Vilis Daudziņš un Nauris Brikmāns

"vietējai lietošanai." Te jāpiezīmē, ka režisora Māra Martinsona darbi arī guvuši starptautisku ievēriību, tostarp balvas Ķīnā un Japānā. Un tomēr – pats svarīgākais ir radīt šo filmu

interesantais īstenošanās ceļš nav apkopotu vienviet. Tāpēc arī taps grāmata, par ko jums vislabāk pastāstīs Dainis Īvāns, kuŗš jau ilgu laiku šo svētku fenomenu pēta. Es esmu prie-

projektu vadītāja **Vita Raiks**, jaunākās latviešu paaudzes pārstāve, kuŗai attiecīgi arī uzdošu jautājumu – ko līdzdalība filmas "Zeme, kas dzied" veidošanā nozīmē viņai personiski?

Marina Rebeka filmā "Zeme, kas dzied"

svētku tradīciju 150 gadu garumā un ko ar to darīs tālāk? Ir tik aizraujoši piedalīties sarunās, kuŗas risina scenārija autori Dainis Īvāns un Māris Martinsons, kuŗš arī filmas režisors, kā notiek saziņa ar komponistu Uģi Prauliņu, kā tiek veidota komunikācija ar aktieriem... Brīžiem rodas vēlšanās to pašai pierakstīt stāstā. Šobrīd aktīvi meklējam vietas, kur filmēt konkrētas epizodes, sazināties ar iedzīvotājiem, pašvaldībām, rosāties sociālajos tīklos, aicinām cilvē-

Ja arī jūs vēlaties un esat gatavi finānciāli atbalstīt filmas tapšanu, ziedojiet naudu, ieskaitot:

Biedrība "Nameyse"
Rīga, Kurzemes prospekts 6 – 90, LV-1067

Reģistrācijas Nr.40008198562
"Swedbank" AS

Konta Nr.
LV80HABA051050005957
Kods: HABALV22

Biedrībai ir Sabiedriskā labuma organizācijas statuss.

KRISTĪNE KIRSCH-STIVRIŅA

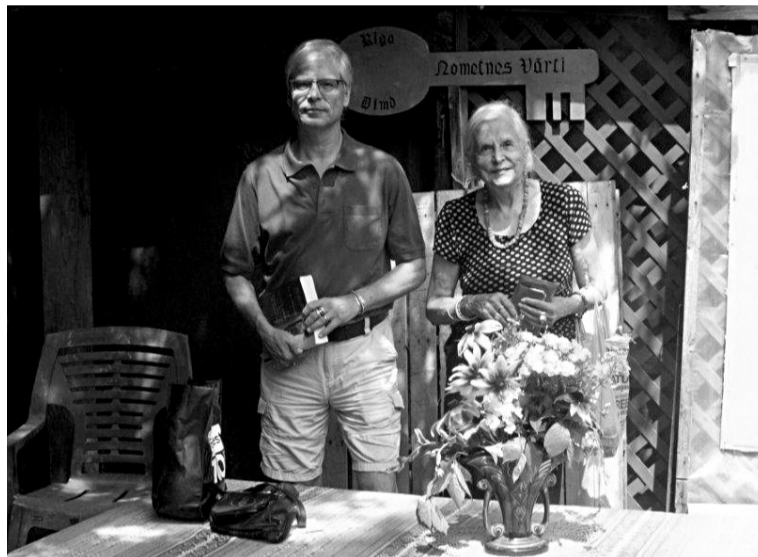
“Kā tas ir iespējams?” Par Sv. Jāņa draudzes Toronto Saulaines grāmatu klētiņu

Es regulāri stāstu par jaunumiem grāmatu klētiņā, Sv. Jāņa ev. luteriskās latviešu draudzes Toronto lauku īpašumā Saulaine. Arī elektroniski izsūtu grāmatu sarakstus ar vēlāmākām un retākām grāmatām. Pēc 20 gadu pastāvēšanas interesenti jau zin, ka drīkst griezties pie klētiņas brīvprātīgajiem darbiniekiem, lai pieprasītu vērtīgākās grāmatas. Mums droši vien tās būs! Nupat tika pasūtīts pilnais komplekts – vienpadsmit sējums “Latviešu kaņavīrs Otrā pasaules karā”, kā arī Jāņa Strauberga “Latviešu tautas dziesmas”, divpadsmit sējums, grezns komplekts, lina vākos, Miezīšu ģimenes noziedots, pieminot vecākus Zigurdu un Solveigu Miezīšus. Un kā ar plkv. Viļa Januma “Mana pulka kaujas gaitas”? Ir, ar pulkveža paša roku rakstītu sveicienu un parakstu. Tik izcili ziedojumi!

Bet vēl arvien ļaudis brīnās par ienākumiem draudzei ar to, ka pasākums ir nomaļus, mežā, tālu no cilvēku apgrozības. Divdesmit gados ienākums ziedojumos par lietotām grāmatām pārsniedz \$175,000. Brīnums? Nu, ne īsti. Ciemiņi klētiņu apmeklē 24 stundas dienā, septiņas dienas nedēļā, vai list, vai snieg, jo klētiņas durvis tur ciet vienkāršs krampis. Durvis var viegli atvērt kuņģa katrā laikā – nav jāpiesakās, nav jāsav-

Dedzīgās talcnieces no kr: Ruta Lauze-Valente, Anita Ozoliņa-Sydor un Astrida Ezergaile

Ženija Vitola ar dēlu Albertu Vitolu regulāri atbalsta grāmatu klētiņu

nās! Pēdējā gadā klētiņai ir uzlikts jauns, stingrs jumts un ierīkota apgaismošana, lai katras grāmatas virsrakstu varētu viegli salasīt, pat tumšā nakts stundā. Latviešu grāmatu un skaņuplašu skaits tagad pārsniedz 9,000. (Ļaudis vēl arvien meklē Čikāgas Piecišu, Ilmāra Dzeņa un “Trīs no Pārdaugavas” plates!) Viss inventārs ir Saulaines labvēļu ziedots, viss darbs ir brīvprātīgu talcnieku veikts, un viss ienākums iet Saulaines uzturēšanai. Talcnieki regulāri izpilda pieprasījumus un strādā klētiņā, lai no jauna ziedotās grāmatas sašķirotu un saliktu plauktos. Ziedotāji paši atved ziedojumus uz klētiņu, lūdz, lai talcnieki tās savāc ziedotāju mājā vai arī sūta pa pastu no Kanadas austrumu un rietumu provincēm vai ASV pavalstīm, paši samaksājot pasta izdevumus. Mēs esam tik bezgala pateicīgi, ka grāmatas netiek izmestas atkritumos! Sv. Jāņa draudze ir arī grāmatas ziedojuši Latvijas Nacionālajai bibliotēkai un Lauberes bibliotēkai, kā arī, protams, maksājusi par pārsūtīšanu. Un ne tikai grāmatas tiek ziedotas! Arī gleznas, rotas, keramika, koka izstrādājumi, plates, filmas un daudz kas cits. Sevišķi vērtīgie ziedojumi tiek turēti ārpus klētiņas, sausā, drošā vietā aiz atslēgas un par tām tiek lūgts piemērots ziedojums. Citādi

klētiņā ir izlikts saraksts ar lūgtiem ziedojumiem un turpat pie durvīm stāv tukša kafijas kārbā, kuņģa iemest ziedojumu.

Talcnieki arī gatavo izlases sarakstus pa attiecīgām tēmām: folklorā, etnografijā, bērnu, pavāru un dzeju grāmatas, atsevišķi rakstnieki: Mauriņa, Klīdzējs, Gubiņa, Viksna, Ķezbers, Grebзде, Širmanis, Janovskis, Anšlavs Eglītis utt. Klētiņā visvairāk pieprasītie rakstnieku darbi ir salikti atsevišķos nodaļumos. Saulaines sarīkojumos un īpašos gadījumos (jubilejas, iesvētības, kāzas, kristības u.c.) viesi bieži iegriežas klētiņā, lai apskatītu jaunākos ziedojumus. Citreiz pirkumi tiek pārvadāti gribētājiem “caur laipnu roku” un pa pastu.

Pateicamies visiem ziedotājiem! Paldies arī dedzīgajiem talcniekiem: Astrida Ezergaile, Dāvids Kaņķis, Ruta Lauzis-Valente, Pēteris Mašins, Anita Ozoliņa-Sydor, Natālija Tanne, Ričards Urdziņš un Juris Zommers.

Nu, redziet, šāds neiedomājams projekts meža vidū ir gluži iespējams, ja vien ir, kas tic un strādā! Brauciet ciemos! Auto mašīnu atstāsi Saulaines bezmaksas auto laukumā un līdz klētiņai ir veselas minūtes gājieni!

Saulainē mums (tikai) labi klājas!

INDRA EKMANE

Sveicieni no Kursas, kur mēs esam pavadījuši jau divas pilnas nedēļas! Otrajā nedēļā daudz ko paspējām: iemācījāmies dančus un baudījām Kursas mūzikantu pavadījumu, iepazī-

protams, – latviešu ēdienu.

Markuss Kalsons: “When I think of Latvian culture, I think of the variety of food, dances, songs and signs that have been around for generations.

resemble a part of Latvia. Latvian symbols to me have significant amounts of meaning – I have a necklace with a Latvian sign which will forever remind me of my Latvian heritage and

connected in some way.

One thing that has survived many, many years is our Latvian food which was made off of the little resources we had.”

Dabas interešu grupā izpēti-

tad tanī naktī parādīsies brūngāns. Bet visu vakaru nedrīkst runāt.” /P. Zeltiņa, *Ikšķile!*

“Kad skudru pūžņos ir daudz caurumi vaļā, tad būs sauss laiks; bet ja caurumi ir aiz-

Danču vakars

nāmies ar skolēnu un darbinieku talantiem (un beztalantiem!) un nedēļu beidzām ar Dvīņu vakaru, *Kursīno* un vienkrāsaino balli.

Dzīves mācības klasē pārrunājām jautājumu: kuņas latviešu kultūras daļas vai tradīcijas jums ir svarīgas? Vairums pieminēja latviešu saimi un draudzības, tautas dejas un dziesmas un,

The dancing part of our culture has a special meaning because the clothing being worn has its own special meaning. There is special clothing the dancers wear that was made generations ago and survived DP camps, other nations trying to ruin our culture, and time. Every clothing piece has Latvian symbols on them that

the memories held within it.

Although Latvian symbols have tons of meaning, songs have just as much meaning to them. Our Latvian ancestors made songs that don't seem like much to an outsider, but a true Latvian knows the hidden meaning of them. I feel as if these examples of Latvian culture are what makes every Latvian feel

jām Kursas apkārtni, iemācījāmies atpazīt vietējos putnus un to īpašās dziesmas. Lasījām latviešu ticējumus par dzīvniekiem un pilnmēnesi, ko redzējām pirms dažām dienām, piemēram:

“Kad skatās uz pilnu mēnesi, tad jāpaņem tas akmens, kas tai brīdī stāv zem kreisās kājas, un jāpaliek pa nakti pagalvē,

taisīti, tad būs lietus. /Zemes Spēks, 1932/

Otrajā nedēļā arī turpinājām veidot šī gada folkloras video projektu. Mūzikas direktores Maijas Riekstiņas vadībā mācāmies par senlatviešu krustabām un ar to saistītajām tradīcijām, dainām un dziesmām. Šīgada Kursas kori Maija ir augsti slavējusi!

Dvīņu vakars

JURIS
GRĪŅEVIČS

Turpinoties mūzikas dzīves decentralizācijai Latvijā, galveno koncertzāļu vietā par koncertu norises vietām kļūst dažādas muižas, pilis, pat no galvaspilsētas visai attālos apvidos. Īpaši svarīgi tas ir pandēmijas laikā, kad lielākam klausītāju skaitam joprojām ir aizlieguma zīme. Bet mūziķiem arī no kaut kā jādžīvo, un arī koncertu organizācija saistīta ar izdevumiem. Koncertu rīkotājiem ļoti vērtīgi jāpārbauda Covid-19 sertifikāti, kas ir praktiski neiespējami, kur publika mērojama daudzos simtos. Un tā gluži negaidīti māksla zaudē savu demokratisko raksturu, kļūstot elitāra, pieejama tika šauram izredzēto lokam – sabiedrības vispazīņākajai daļai, kas vakcinējusies.

Nu, kad beidzot atļauta koncertdarbība, vērojama arī pastiprināta klausītāju interese par dzīvo, nevis attālināto kontaktu ar skaņu mākslu, jo pat visperfektākā tehnika, aparatūra nekad nespēs aizvietot tiešo mijiedarbību mūziķu un klausītāju starpā. Protams, retumis gadās arī kāds mizantrops, kuŗam publikas klātbūtne nav vajadzīga – te visspilgtākais piemērs bija fenomenālais kanadiešu pianists Glens Gulds (*Glenn Gould* 1932-1982), tomēr abām pusēm šis nepastarpinātais kontakts ir pilnīgi nepieciešams. Tāpēc nekad dzīvā koncerta visperfektākais ieraksts neizraisīs tādu emocionālo pārdzīvojumu kā tiešā klātbūtne.

Mazās Mežotnes koncertdzīve citu pasākumu vidū izceļas ar savu īpaši mērķtiecīgo programmatisko ievirzi, ko lielā mērā ietekmē tā ciešā sasaiste ar Pēteru Vaska fondu. Mūsu izcilais skaņradis to dibināja nolūkā veicināt latviešu mūzikas un atskaņotājmākslas attīstību. Tāpēc arī programmās dominē latviešu mūzika, ko atskaņo latviešu izcelsmes mūziķi. Tomēr atšķirībā no citiem līdzīgas ievirzes pasākumiem, katru gadu Fonds kādam komponistam īpaši pasūtina jaundarbu, tā bagātinot latviešu mūzikas klāstu. Te autoru loks ir visai plašs – no vecmeistariem līdz pat tikko jauniešu gaitas izbeigušiem gandrīz trīsdesmitgadniekiem. Arī mūzikas stilistiskais diapazons ir plašs: no nacionālā romantisma līdz avangardiskai nekaunībai, pat huligānismam skaņās, jo jaunie, acīmredzot, uzskata, ka tieši viņi ir atklājuši kaut ko būtiski jaunu.

Bet Mazās Mežotnes pils funkcijas neaprobežojas ar skaņu mākslu vien. Katru gadu notiek gleznotāju plenēri ar tiem sekojošu izstādi, bet šarmantā Ilze Jurkāne vada kulinārijas meistarklases, protams, ar skaidru programmatisku ievirzi, piemēram, šogad uzmanību pievēršot Griekijas tradīcijām.

Sākumā par plēnēra noslēgumu 31. jūlijā. Šī raksta autora erudīcija neļauj profesionāli vērtēt gleznotāju veikumu, bet pat mākslas mīļotāja acis pamanīs, ka arī šoreiz četri gleznotāji ir

ļoti atšķirīgi savos rokrakstos. Rītums Ivanovs, Atis Jākobsons, Vija Zariņa un Kaspars Zariņš. Recenzenta uzmanību piesaistīja kāds, liekas, neparasts paņēmiens vai triks. Festivāla patrona Pēteru Vaska fotogrāfija bija novietota rūpīgi pārdomātā leņķī un attālumā, kur bija redzams šīs fotogrāfijas lielizmēra spoguļattēls gleznā. Ja tā ir oriģinālideja, tad jūsmīgas gaviles! Otrajā portretā – šo pasākumu dvēsele

mūzikai, kad mūziķis Klavieru kvartets RIX. Tas darbojas jau 28 gadus, protams, projektu režīmā, jo mūziķi darbojas dažādās ES valstīs.

Ievadija Armanda Skuķa (dz.1991) Klavieru kvartets "Izolētais". Te paustas autora emocijas, kādas izjustas, atrodoties izolācijā dzīvoklī pandēmijas laikā. Tiešo kontaktu trūkums, protams, ļauj veiksmīgāk koncentrēties, bet reizē rada arī ap-

jebkādas attīstības, it kā dzeza improvizācija. Bachs variācijās reizēm atkāpās no pamata skaņkārtas, bet visu laiku viens minors. G. Pelēča gadījumā pārsteidz tas, ka, būdams izcilākais imitāciju kontrapunkta speciālists Latvijā, viņš šīs zināšanas neizmanto savā daiļradē. Bet tā būtu lieliska iespēja atšķirties no citiem, bez tam tieši imitāciju kontrapunkts palīdz veidot formas loģiku.

kuŗi atkārtoti pievēršas saviem skaņdarbiem, tos ietērpjot jaunā sastāvā, rezultāti ir dažādi. Izņēmums nav arī P. Vasks – visraženākais latviešu skaņradis savu darbu aranžējumos. Šoreiz jaunā versija stīgu trio, ko lieliski atskaņoja Sandis Šteinbergs, Ilze Kļava un Inga Sunepa (aizvietoja pirksta traumu guvušo čellistu Reini Birznieku), ļoti pārdomāti veidojot darba drāmaturgiju, kur sāpju pilnā itkā lūgšana vai meditācija vairākkārt mijas ar traģisku dramatismu. Tomēr visbūtiskākā te ir katarse izskaņā – P.Vaska mūzika nekad nav depresīva, atšķirībā no jauno kolleģu lielākās daļas, kuŗi liekas, tik apmaldījušies dzīves realitātē, ka nonākuši pilnībā bezcerībā. Īstenas ticības trūkumu nekad nespēs kompensēt pat vizuāli meistarība.

Vienmēr patiesu prieku sagādā katra tikšanās ar mūsu visu laiku vizuāli formā meistarā Tāli-valža Ķeniņa mūziku. Diemžēl, joprojām viņa unikālo talantu vēl neesam pilnībā novērtējuši. Tikai dažiem vizuāliem komponistiem mūzikā nav nevienas liekas notes, un katrā skaņdarbā ir noteikta ideja, koncepcija, kas sevišķi meistarīgi, loģiski tiek īstenota skaņdarba gaitā. Ne jau bieži T. Ķeniņa darbi emocionāli aizrauj, bet vienmēr sniedz milzīgu intelektuālu baudu, izraisa patiesu cieņu un apbrīnu. Kvarteta (pianists J.Maļeckis) lasījums bija izcils – ārkārtīgi pārdomāta koncepcija meistarīgā realizācijā. Un tomēr īpaši gribētos izcelt altisti Ilzi Kļavu, kuŗa bija šo atskaņojuma dvēsele. Piedevās mūziķi kā veltījumu P.Vaskam atskaņoja viņa Deju no Klavieru kvarteta ar gluži nelatvisku ritmisko enerģiju un temperamentu.

Koncerta otrā daļa ilgi paliks

No kreisās: Kaspars Zariņš, Vija Zariņa, Rītums Ivanovs, Ilze Jurkāne, Atis Jākobsons, Reģina Deičmane

Regīna Deičmane. Protams, vārdos izstāstīt šo un citu gleznu saturu ir tikpat bezcerīgi kā aprakstīt skaņu.

Šīs vasaras festivāla koncerti bija ļoti daudzveidīgi. Vispirms jaunās paaudzes talantīgais pianists Daumants Liepiņš, tad trio HEBEL no Šveices, kuŗā mūziķē mūsu čellists Kristaps Bergs,

lamu komunikāciju rašanos pelēkajās šūniņās. Kaut arī Kvarteta apjoms ir samērīgs (15 min.), tomēr, neraugoties uz komponista detalizētu anotāciju, kādu kopēju vadlīniju, vienotu drāmaturgiju, diemžēl, pirmajā reizē (vai otrā notiks?) neizdevās saklausīt. Reizē darbs ir raksturīgs mūsu jaunajiem skaņražiem ko-

Ne velti, attiecinot uz daudziem komponistiem, joprojām aktuāla ir šī anekdote ar sirmu bārdi. Pie slavena komponista atnāk jauns censonis: "Ko lai dara, jākomponē, bet nav nevienas idejas?" Meistars: "Kontrapunktu, jaunais cilvēks, kontrapunktu!"

Tieši konstruktīvisma trūkums ir šī skaņdarba galvenā nepilnība.

Pēteris Vasks

vecmeistars Gidons Kremers, čelliste G. Dirvanauskaite un pianists G. Osokins kopējā programmā "Gavote". 27. augustā notiks no pērnā gada pārceltais vokālistu Egila Siliņa un Zandas Švēdes koncerts ar pianistu Mārtiņu Zilbertu, bet festivāla izskaņā lieliskā tenora Aleksandra Antonenko koncerts ansamblī ar mūsu izcilāko pianistu Reini Zariņu. Protams, vietu skaits stipri ierobežots.

Tagad par 31. jūlija programmu, kas pilnībā veltīta latviešu

pumā, acīmredzot, vēl neizslimotās pubertātes dēļ, kad, liekas, atrodami opozīcijā pret visu pasauli, neredzot izeju no depresijas. Diemžēl, to nespēja glābt arī atskaņotāji, kaut arī cītīgi pūlējās. Vecmeistars Georgs Pelēcis palicis uzticīgs savai minimālisma estētikai. "Rudens aina" (kāpēc tāds nosaukums?) komponists it kā centies stilizēt J.S.Bachu, bet Leipciģas ģenijam tomēr bija skaidra dramaturģija. Te apm.12 minūšu laikā it kā notika brīvas variācijas, bet bez

Sandis Šteinbergs

Savukārt pianista Jāņa Maļeckas zīmējumu (gleznu?) projekcija uz ķieģeļu mūra bija praktiski neuztverama. Iespējams, uz ekrāna tas bagātinātu mūzikas gaitu.

Viedī sastādītā programma kulminēja koncerta otrajā daļā, kur pirmatskaņojumu piedzīvoja P. Vaska *Castillo Interior* (Dvēseles pils) jaunā versija stīgu trio. Oriģināla darbs radīts vijolei un čellam, un tas saistīts ar 2014. gadā virs Ukrainas notriektās pasažieru lidmašīnas traģēdiju. Pilnīgi visiem komponistiem,

Inga Sunepa

atmiņā ar P.Vasku kā emocionālo virsotni. Iepriecina renovētā *Steinway* flīģeļa kvalitatīvais skaņējums. Festivāla dvēseles Reģinas Deičmanes pieteikumi nespēja kompensēt trūkumus programmas anotācijās, kur, piemēram, par Ķeniņa un Pelēča darbiem nav ne vārda, pat biogrāfisko datu.. Kopumā vērtējot, – unikāla mākslas gaisotne apvienojumā ar brīnišķīgu dabu, lielisko pils dārzu, arhitektūru un sevišķi labestīgu gaisotni.

AINĀRS RADOVICS, mg. hist.

Profesora mantojums

Divas reize gadā notiek senlietu tirdziņš. Agrāk Ikšķilē, tagad arī Biķernieku sporta trasē. Visu rangu kolekcionāri un tirgotāji to gaida ar nepacietību. Paši aktīvākie ieņem tirgošanās vietas jau dienu pirms tam un pārņūn nakti tirgus laukumā, lai jau ar gaismu izklātu savas preces.

Arī es neesmu izņēmums. Jau no 14 gadu vecuma braucu uz visiem grāmatu un krāmu tirdziņiem. Pērku gan grāmatas, gan senus vēstures priekšmetus.

Tomēr šogad gadījās kaut kas negaidīts. Pie kāda nevērtīgu grabažu tirgotājam ieraudzīju divas patiesi retas grāmatas: "Baltische Monatschrift" 1874. gada zinātnisko rakstu pielikumu un J. Dravnieka "Vācūlatviešu vārdnīcu", 1910. gada izdevumu. Abi solidos sējumos ar ādas muguriņām. Pārdevējs par tām paprasīja tikai piecus eiro, kādēļ iejautājos, no kurienes tās nākušas.

"No Pļaviņām. Tur tikko nopirka māju, un jaunie īpašnieki bija izmetuši veselu grāmatu kaudzi pagalmā. Gāju garām un paņēmu dažas no pašas augšas."

Es labi pazīstu Pļaviņas, tāpēc iedomājos, ka varbūt rakstnieka Kārļa Štrāla radnieki pārdevuši savu māju, tādēļ pajautāju, kurā vietā Pļaviņās? Vai ne no Kalna (rajons, kur atrodas Štrāla māja)?

"Nē, no Gostiņiem. Tur dzīvoja kāds zinātnieks. "Re, vienā grāmatā ir viņa vārds, – un viņš atšķīra kādu padomju laika grāmatu, kuŗas titullapā ierakstīts: "Dārgajam koleģim Evaldam Mugurēvičam (...) gadu jubilejā no kolektīva".

Es apstulbu. Nekad nebiju dzirdējis, ka Gostiņos būtu dzīvojis profesors Mugurēvičs!

Kad pārbraucu mājās, atšķīru viņa biogrāfijas grāmatu "Mana dzīve – no ganuzēna līdz akadēmīķim" un tiešām: viņš ilgu gadu dzīvojis un strādājis Gostiņos, attālu radnieku mantotā mājā. Grāmatā pat ievietots fotoattēls ar neglītu, 1960. gados celtu māju.

Noslēdzies kaut kāds man nezināms vēstures loks. Jo tieši viņš, Ēvalds Mugurēvičs bija viesprofesors Latvijas Universitātē, kad pie viņa trīs gadus rakstīju kursa darbus par vikingu apmetnēm Kurzemē. Kad 1989. gadā vienojos ar

Zviedru institūtu par studiju turpināšanu Stokholmas universitātē, tieši viņš man atteica parakstīt rekomendācijas vēstuli, motivējot, ka vispirms lai es pabeidzot kursu.

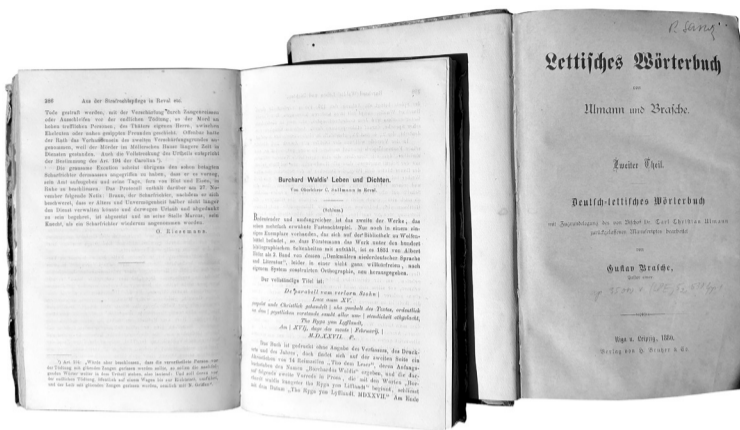
Kursu es pabeidzu un nākošajā gadā atkal lūdzu viņa parakstu uz rekomendācijas vēstules. Šoreiz viņš bija runā-

rijā uz kādu konferenci (bet studijas notiek angļu valodā!). Bez tam, kā tas izskatās, ka pirmais students no Padomju Latvijas būšot neklātņieks.

Tā šis viens neiedotais paraksts nozīmēja to, ka savā speciālitātē man neiznāca strādāt. Neviena darba piedāvājuma nebija, un savas trīs sarakstītās

Stokholmas piepilsētas vilcienā, 1990. gadā iepazinos ar izcilu valodnieku un vēsturnieku Pēteri Puduli. Ziemas viņš pavadīja mazā Spānijas pilsētiņā Fuengirolā, bet vasaras Stokholmā. Savu mūžu viņš bija veltījis latvisko tautību (tā viņš dēvēja baltu tautas) ceļojumiem pa Eiropu tautu staigāšanas periodā. Uzzinājis adresi, viņš savu pētījumu manuskriptu bija nosūtījis uz Latvijas PSR Zinātņu akadēmiju. Un tieši Ēvaldam Mugurēvičam. Atbilde bijusi: "Padomju Latvijai tāds pētījums nav derīgs." Pēc dažiem gadiem Puduļa kungs sūtīja nākamo, bet atbildi nesauņēma. Kad 1993. gadā Puduļis tika izmesti, jo no Daugavpils Universitātes, kam tie tika novēlēti, neviens pēc tiem neaizbrauca.

Man nav zināms, kāpēc Mugurēviča mantinieki pārdeva māju ar visu iedzīvi un profesora bibliotēku. Savā biogrāfijā, kas patiesībā ir pedantiska bezemociju ikdienas kronika, viņš sevi attēlojis kā pārcilvēku. Vai arī pret radniekiem viņš bija tik augstprātīgs?

tigāks un paskaidroja, ka to nevarot dot, jo viņš šauboties par manu valodas prasmi. Lūk, viņš mākot zviedru valodu un esot bijis pie kolleģiem Zvied-

grāmatas izdevu pats par savu naudu.

Tomēr par Mugurēviču gadījās uzzināt arī no pavisam citas pasaules puses. Braucot

Likteņdārza Draugu alejā 30 tūkstošais bruģakmens!

LAIKA GRĀMATA
JAUNUMS

Likteņdārza Draugu alejā sa-
gaidīts "jubilejas bruģakmens" –
pēc kārtas 30 tūkstošo perso-
nālizēto bruģakmeni jūlija no-
galē iegādājusies salaspiliete
Aļiftina Rāzmane.

"Jubilejas bruģakmens" īpaš-
nieci šonedēļ sveica Kokneses
fonda padomes priekšsēdētāja,
Eiropas Parlamenta deputāte
Sandra Kalniete, kuŗa Aļiftinai

un ierakstīt savu vārdu Draugu
alejā bija jau sen, un nu to beid-
zot īstenoju, iegādājoties bruģ-
akmeņus savai ģimenei, vīram
un meitai. Akmeņi ar mūsu
vārdiem Draugu alejā tiks ieklāti
rudenī, un šī gada 18. novembrī
– Latvijas valsts svētku dienā –
mēs noteikti būsīm Likteņdārzā,
lai redzētu savus vārdus ierak-
stītus Latvijā."

draugu. Draugu alejā ikviens
kādam cilvēkam veltītais bruģ-
akmens ir unikāls, bet Rāzmanu
ģimenei šis ziedojums nesis vēl
papildu gandarījumu, kas droši
vien klūs par šīs ģimenes stāstu."

Draugu aleju, kas ir astoņus
metrus plata un ap 200 metru
gara, iecerēts visā garumā noklāt
ar bruģakmeņiem, kas izzāģēti

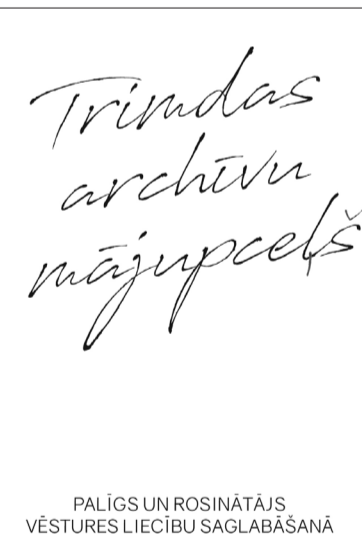
Sandra Kalniete un Aļiftina Rāzmane

Rāzmane pasniedza apliecinā-
jumus par ģimenei iegādātajiem
bruģakmeņiem, kā arī dāvināja
Likteņdārzam veltīto Latvijas
Bankas piemiņas monētu.

Aļiftina Rāzmane, Likteņ-
dārza atbalstītāja: "Man vien-
mēr patīcis Likteņdārzs – tā ir
īpaša vieta, kur būt vienotiem.
Nodoms izmantot unikālo iespēju

Sandra Kalniete, Eiropas Par-
lamenta deputāte, Kokneses
fonda padomes priekšsēdētāja:
"Bruģakmens ir veids, kā ļoti per-
soniski piedalīties Likteņdārza
veidošanā, un katrs, kuŗš iegā-
dājas bruģakmeni, lai tajā iegrā-
vētu savu, savas ģimenes locekļu,
draugu vai kolleģu vārdus, kļūst
par Likteņdārza atbalstītāju un

no Latvijas laukakmeņiem –
katrā akmeni latīņu alfabēta
burtiem ierakstīts viena cilvēka
vārds un uzvārds. Jauno bruģu
ieklāšana Draugu alejā notiek
divas reizes gadā – pavasarī un
rudenī, un pašlaik aleja ar
personalizētajiem bruģakme-
ņiem noklāta vairāk nekā 60
metru garumā.

PALĪGS UN ROSINĀTĀJS
VĒSTURES LIECĪBU SAGLABĀŠANĀ

Cena 20,- USD

Sastādīja Māris Brancis
Redaktore Ligita Kovtuna

Grāmatas izdošanu atbalsta

Amerikas Latviešu
apvienības
Kultūras fonds

Lasiet arī www.laiks.us

Grāmatas Jums piesūtīs pa pastu
(t.sk. pasta izdevumi).

Rakstiet Inesei Zaķis 6051A Sun Blvd #604,
St. Petersburg, Florida 33715

EDUARDS SILKALNS

Otrā pasaules kara laiks un gadi pēc tā tobrīd pilngadīgajām paaudzēm bieži bija smagas izšķiršanās jeb izvēles laiks, jo no izvēles virziena bija atkarīga viņu pašu un viņiem tuvu visa turpmākā dzīve. Kad 1944. gada rudenī nāca izšķiršanās brīdis par atdošanos no jauna tuvo-

jošamies padomju varai vai par došanos bēgļu gaitās Rietumu virzienā, mana māte savā ārstes kabinetā bija dziļi ieskatījies savu 1941. gadā uz Sibīriju aizvesto vecāku fotografijā un tad, solidamies it kā viņu norādījumam, izvilksu lozi par labu bēgļu gaitām. Nonākot bēgļu

nometnēs, nebija grūti izšķirties atraidīt repatriantu vervētāju pūles, tomēr tālākas izceļošanas zemes izvēle, jo bija piedāvājums no vairākām, gan bija lēmums ar tālejošām sekām.

1935. gadā dzimušajai Īrijas latvietei Silvijai Grigulei Džonsai, tagad daudzu bērnu māmiņai un vēl vairāku bērnu vecmāmiņai, grūto izvēļu gadi bija pati skaistākā mūža tiesa. Tai tad arī veltīta viņas sirsnīgā, patiesīgā, dažviet šarmantā atmiņu grāmatiņa "Un ko nu?!" Tajā neatrodam neviena politika, gara darbinieka vai citas slavenības vārdu, neatrodam nekādas ģeopolitiskas, socioloģiskas vai psiholoģiskas analīzes vai vispārējus stāvokļu vērtējumus. Lasām tikai to, ko, par pārgudru izlikties negribēdams, bērns līdz agrajiem padsmītiem var būt domājis, jutis, pieredzējis. Drāmas, kuņas kādu nostāda "Un ko nu?!" situācijā nepavisam nav šausnīgas: tās atrisinās vai nu pašas no sevis vai to dalībnieku izpratnes dēļ. Meitene ganībās it kā pazaudē govī (ko nu?), bet drīz vien govīs labprātīgi atgriežas sugasmāsu pulkā, jo govīs taču esot gudri lopiņi. Angļu pāris, atnācis ciemos, tiek pacienāts ar kafiju, kam vecmāmiņa aiz pārskatīšanās cukura vietā piebērusi sāli. Ko nu? Bet angļi, būdami isti angļi, piedāvāto kafiju ar nelielu vilcināšanos ne vien izdzer, bet pat uzslavē sevi ielūdzējus par interesanto latviešu sāļo kafiju. Meitene pamana, ka iekāpusi nepareizā vilcienā. Ko nu? Kad

vilciens jau uzsāk gaitu un durvis aizveras, viņa pēdējā brīdī no vagona izlec.

Varbūt vecumdienās vairs neprotu lasīt ar pietiekamu uzmanību, bet mulsina autore radu raksti. Grigule būtu viņas dzimtais, no vecākiem Jūlijas un Alfrēda mantotais uzvārds, ko viņa turpina valkāt vēl tagad.

Vai Džonss būtu viņas precētā vīra uzvārds? Viņi precējušies Anglijā, pārcēlušies uz dzīvi Īrijā. Vai vīrs iru izcelsmes? Grāmatiņa izraisa pietiekamu interesi par autores gaitām pēc viņa gadiem, lai radītu vēlēšanos lasīt arī par viņas turpmāko dzīvi. Ja jau viņa strādājusi par skolotāju ne vien Kanādā, Anglijā un Īrijā, bet pat Āfrikā, tur būtu ko nenolasīties! Tomēr domu par stāstījuma turpināšanu viņa atmet ar aizbildinājumu: "Būtu jāturpina, bet tad jau es biju uzaugusi." (4.lpp.)

Interesi par autores tālāko mūža gaitu īpaši vairo sacerējuma pēdējās četras lappuses, kas nesaslēdzas ar iepriekš stāstīto, bet nāk no "citas operas." Lasām kādam "miļajam Džonam" rakstītu, bet nenosūtītu milestības vēstuli. Viņa atzīstas milestībā uz Džonu un stāsta, ka redzēdama Džonu dodamies pie viņas tēva, iedomājas, ka Džons tēvam lūgs viņas roku. Bet ko tēvs? Tēvs pasaka, ka Džons ieradīs, lai aiz" nemtos lielo āmuru. Vai tēvs, nacionāli domājošs latvietis, būtu vēlējis aizkavēt meitas došanos jauktā laulībā? Vai uzvārdam "Džonsa" būtu kāds sakars ar nenosūtītās vēstules adresātu miļo Džonu? Bet

Džons (John) taču ir priekšvārds, kamēr Džonss vai Džonsa (Jones) – uzvārds! Milestības vēstulei sekojais prozas sacerējums "Skūpstis maina visu" izskan ar teiku "Silvija negrib dot padomu." Ir, acīmredzot, arī jomas, par kurām Silvija negrib informēt.

Grāmatas vērtību vairo pāri puslappusei vai veselai lappusei izvērsti foto attēli. Daži no tiem uzskatāmi jau par mākslas darbiem un būtu pelnījuši, ka tiktu atzīmēti foto meistara vārds. Tomēr pēc tik daudziem gadiem tādi dati būtu grūti ievācami.

Kā autore raksta, grāmata tapusi viņas mzbērnu ierosmē. Dažus ievada teikumus uzrakstījis viņas mazmeita, 13 gadus vecā Ambera. (Amber angļiski ir dzintars.) Tā kā grāmatas pasūtīt rakstīts "Teksti latviešu valodā – Sandra Bondarevska", izskatās, ka sākotnēji teksts būs rakstīts angļu valodā, lai tas būtu ērti pieejams lasīšanai autorei mazbērniem. Tāda parādība, ka viena latvieša, latviešu valodas pratēja, angļiski rakstītu tekstu cita latvietē tulko atpakaļ latviešu valodā, izplatās arvien vairāk. Palielē jautājums, kāda veida lasītāji sagādātāji lielā iedziņā interesē un atdevi: mazbēni un viņu paaudze, kam radītās ainas var šķīst glūzi eksotiskas, vai manas paaudzes cilvēki, kam patīks salīdzināt autores pieredzēto ar viņu pašu agrīnajos gados piedzīvoto. Viena no atbildēm varētu būt, ka grāmata patīks par tik, cik miļa mazbērnam šķiet esam vecmāmiņa.

LAIKA GRĀMATA

UN KO NU?!

Grāmatas "Un ko nu?!" autore Silvija Grigule Džonsa ir Īrijas veclatviete, Zaļajā salā nokļuvusi līdzīgi citiem latviešu bēgļiem pēc Otrā pasaules kara. Māte sešiem bērniem un 13 mazbērniem, Īrijas latviešu vidē atsaucīga ar savu pieredzi un zināšanām. Viņas grāmata ir vērtīgs mazāk zināmas latviešu trimdas stāsts, balstīts faktos. Šī ir vien otrā grāmata par latviešiem Īrijā, kur joprojām mīt un darbojas ievērojama latviešu kopiena.

Grāmata sarakstīta aizraujošā vēstījumā, atklājot arī vēsturisko un specifisko laikmeta fonu. Tapusi pēc 13 gadus vecās mazmeitas rosinājuma, tāpēc sarakstīta valodā, kas saprotama arī pusaudžiem.

Cena – 30 USD

Grāmatas Jums piesūtīs pa pastu (t.sk. pasta izdevumi).
Rakstiet Inesei Zaķis 6051A Sun Blvd #604, St.
Petersburg, Florida 33715

KARINA PĒTERSONE,
Latvijas Nacionālās bibliotēkas
Atbalsta biedrības direktore

Astoto gadu Latvijas bibliotēkām ir iespēja iesaistīties lasīšanas veicināšanas programmā bērniem "Grāmatu starts". Projekts ir par gudriem nākotnes lasītājiem un lai grāmatas būtu pieejamas ikvienam bērnam, neatkarīgi no ģimenes sociālās un finansiālās situācijas. Grāmatas ir neaizstājamas, lai izaugtu gudra, zinātkāra un veiksmīga jaunā paaudze! Bibliotēkas ir lieliskas vietas, kas iedvesmo lasīt un palīdz izaugt grāmatu draugiem.

"Grāmatu starts" aicina uz pirmo tikšanos ar bibliotēku 3-4 gadus vecus bērnus un iesaista lasīšanā visu ģimeni. Tās ir arī attīstošas, izglītojošas un radošas nodarbības mazuļiem bibliotēkās jeb Pūčulēna skola.

Lasīšanas programmu izveidojis Latvijas Nacionālās bibliotēkas (LNB) Bērnu literatūras centrs, to īsteno LNB Atbalsta biedrība un Latvijas bibliotēkas. "Grāmatu starts" bibliotēkās notiek, pateicoties ziedotājiem, bibliotēku entuziasmam, pašvaldību atbalstam un sabiedrības izpratnei par lasīšanas nozīmi un grāmatu vērtību. Paldies ikvienam "Grāmatu starta" ziedotājam Latvijā un ārpus tās! Pateicoties ziedojumiem, katrs mazais lasī-

tājs bibliotēkā saņem "Grāmatu starta" komplektu – bilžu lasāmgrāmatiņu, mugursomiņu, miļieņu un izziņošu brošūru vecākiem. Tas atgādina par bibliotēku, motivē tajā atgriezties un turpināt lasīt. Komplektā iekļautajai brošūrai šogad tapis jauns izdevums. Piedāvājam ar to iepazīties ikvienai mammai un tētim, kuri vēlas dzirdēt praktiskus padomus un ieteikumus bērnu iepazīstināšanā ar grāmatām, lasīpriekša veicināšanā un priekšā lasīšanā. Brošūru "Bērnu un vecākus tuvina kopīga lasīšana" e-versijā atradīsiet LNB Atbalsta biedrības mājas lapas www.gaisma.lv "Projektu" sadaļā pie "Grāmatu starta".

Pirms "Grāmatu starta" uzsākšanas Latvijā jau veiksmīgi darbojas un šobrīd populāra kļuvusi lasīšanas veicināšanas programma "Bērnu, jauniešu un vecāku žūrija", kas pazīstama arī latviešu diasporās Eiropā un ASV. Tā tiek īstenota ar valsts atbalstu un aicina lasīt skolēnus, jauniešus, vecākus un vecvecākus. "Grāmatu starts" lasīšanā iesaista arī pirmsskolas vecuma bērnus, jo bērni ar grāmatām jāiepazīstina pēc iespējas agrāk – regulāri lasot priekšā, bērni veiksmīgāk apgūst lasītprasmi un ir sekmī-

gāki mācībās. "Grāmatu startam" joprojām tiek meklēts valsts atbalsts, kaut programma jau pierādījusi savu nepieciešamību un lietderību, saņemtas atzinības atsauksmes gan no bibliotekāriem, gan mazajiem dalībniekiem

un vecākiem. Valkas novada Centrālās bibliotēkas Bērnu literatūras nodaļas vadītāja Una Grāve stāsta: "Valkas novada sešas bibliotēkas šogad "Grāmatu starta" piedalās jau ceturto reizi un mazo bērnu ģimenes

aicina uz Pūčulēna skoliņu ar trim nodarbībām. Pirmās divas nodarbības notiek dalībnieku dzīvesvietai tuvākajā publiskajā bibliotēkā, bet trešā – Valkas bibliotēkā kā Pūčulēna skolas noslēgums, kad tiek dāvināts

"Grāmatu starta" pūčkomplektiņš. Dalība "Grāmatu startā" ir lieliska iespēja popularizēt bibliotēkas, lasīšanu un iesaistīt vietējās ģimenes bibliotēkas aktivitātēs, kas nereti turpinās arī pēc Pūčulēna skoliņas."

Sirsnīga prasa, lai bērniņš lasa

Par lasīšanas programmām ieinteresējās arī latviešu diasporas ārvalstīs. Jau vairākus gadus daudzās pasaules valstīs bērni un pieaugušie lasa un vērtē grāmatas latviešu valodā "Bērnu, jauniešu un vecāku žūrija". Šogad ārpus Latvijas pirmo reizi notiks arī "Grāmatu starts". To Londonas latviešu bibliotēkā rīkos vadītāja Solvita Jaunkampe. Noteikti pastāstīs par Londonas pieredzi. Aicinām arī citas latviešu diasporas iedvesmoties un uzņemties "Grāmatu starta" īstenošanu savā pilsētā dzīvojošām jaunajām ģimenēm! Ārpus Latvijas robežām programma iegūst jaunu vērtību – palīdz popularizēt latviešu literatūru, kultūru un valodu. Ja vēlaties organizēt "Grāmatu startu", lūdz, sazinieties ar LNB Atbalsta biedrību, rakstot gaisma@gaisma.lv.

Tā kā "Grāmatu starts" var notikt tikai, pateicoties LNB Atbalsta biedrības ziedotājiem, aicinām to atbalstīt, ziedojot www.ziedot.lv. Labdarības portālā "Grāmatu starts" atrodams starp "Cilvēkos ir spēks" projektiem. Ikviens ziedojums palīdzēs stiprināt lasīšanas tradīciju ģimenēs un vairo bērnos lasītprasmi un lasītprasmi.

A Memoir of Home, War and Finding Refuge Biruta's Story

LILITA ZVEJNIEKS HARDES

(Continued from No. 28)

We left the North Sea and entered the Atlantic Ocean, where the swells were more noticeable. I had work to do in the ship's office. It was near the front of the vessel and pitched considerably. After a half-hour of trying to work, a co-worker and I decided it wasn't worth the suffering and went to get some fresh air.

We went outside to the middle of the ship, where the swaying wasn't as severe. It was a sunny afternoon, and I became mesmerized by the waves and saw dolphins jumping alongside us in the water. Until my co-worker and I got our sea legs, we decided to spend the rest of the day recovering out on the deck. We were well taken care of during our voyage. For breakfast, we had eggs. In the evening, we were often served chicken dinners followed by ice cream for dessert. Some people said the portions were too small. Others didn't eat, in case they lost it to the sea. There were many jokes about feeding the fishes, but only those that didn't get seasick laughed.

We were also issued PX cards to go shopping for chocolates or

fruit juices or personal items of our choosing. Eight days later, I wrote to Karlis about my experiences on the ship and the highlight of arriving in New York harbor.

June 9, 1950

Dearest Karlis,

The weather at sea was pleasant and, as a result, we made good time during our crossing. A rumor went around that the General Stewart was one of the fastest ships at sea and that we had already passed the General Sturgis.

Still, there was a request from the authorities to slow our passage and arrive a day later. Many were upset by the news. Finally, toward dusk, our ship approached the New York harbor, and outlines of tall buildings emerged on the horizon.

The ship wasn't allowed entry into the port for the evening. We were at anchor and couldn't disembark until morning. People went on the upper decks to watch the glimmering lights from the city. Automobiles looked like small bugs in the distance, speeding along the shoreline drives with lights glowing in a steady stream – a pretty sight in the fading

sunlight. Spotlights were shining on the Statue of Liberty.

It was a very emotional sight.

All my love,
Biruta

On June 10, 1950, we were up at 5:00 a.m. to disembark. And what did we find? A hot stinking entry into the city with no fresh air anywhere. After days at sea, I should've been happy to greet our new home, but instead, I felt sad that we had said good-bye to Europe. Suddenly, I was afraid to touch the solid ground beneath my feet in this strange land.

America was not what I imagined it to be. When we went through customs, our German camera was inspected and confiscated. We saw very little of New York City because the trains ran underground. There were no streetcars like the ones in Riga. The only parts of the city we saw were on our way to the train station. Some of the streets looked terrible with old fashioned, quaint stores. I preferred the New York I had seen at a distance on our first night in the harbor; the Statue of Liberty lit up at night and the twinkling lights of the skyscrapers and cars.

Once through customs, the members from the Lutheran Welfare organization were there to greet us and provide train tickets to Sioux City, Iowa. We were given six dollars apiece for food during the two-day trip and taken to Grand Central Station.

I entered the station, and my impressions of America changed. My jaw dropped at seeing the marble floors, the glass chandeliers, and bronze and stone carvings inside. It looked more like a museum than a train station. It was truly amazing and grand. I didn't want to look uncivilized with my mouth hanging open, so I pretended it was all to be expected.

Our family boarded the train to Chicago. A few days later, I penned a letter to Karlis about our trip.

June 12, 1950

Dearest Karlis,

Our train trip to the Midwest began in the afternoon in a wonderfully comfortable train. When we started, there were two rail cars full of Displaced Persons, but people were dropped off along the route, and the cars soon

emptied.

We slept overnight on the train and arrived in Chicago the next morning. Everyone got out to change trains. We were now seven hours behind Europe and moved our watches back for the last time. We boarded for Sioux City in an even more comfortable train.

The trip was wonderful. The countryside was exactly as we had seen in American magazines; the wooden farmhouses painted white, and barns and other structures around them painted red. In the small towns and suburbs, the houses were surrounded by trees and green lawns with no fences!

We've been on the train for two days and must have seen half of America. Though tired, I'm enjoying the experience. Who knows when we will travel this way again.

All my love,
Biruta

Grāmatu interesenti
var iegādāties, sazinoties
ar autori, mājaslapā
www.lhardes.com
kā arī
Amazon, Barnes and Noble

Why is big Business all about Profits and Investors Today? A look at the Evolution of the American political Economy

GUNĀRS
FRICSONS

For those who like to go below the Tip of the Iceberg when looking at issues of importance today.

GENESIS

The blockage in Congress by Republicans of anything to help the working and middle classes, infrastructure and minimum wage/ living wage comes from a deeply imbedded investor and Big Business ideology set in motion in the 1950s to 1980s.

Three early drivers of the American political economy that we see today were Ayn Rand, Milton Friedman, and Lewis Powell.

AYN RAND

In the 1950s, Ayn Rand joined the Libertarians of that day and preached individual rights, kind of like: "me, myself and I." A difficult concept in an advanced, integrated society. Selfish self-actualization in a society creates chaos and tears a society apart.

But her focus was not on the masses. Her focus was on the wealthy and the wealthy taking control of the political economy for the benefit of the wealthy. Placing their interests before society and through political surrogates controlling the poli-

tics of the political economy.

The fight over individual rights and the common good continues in society today.

This type of philosophy today is the anti-maskers who believe their rights trump societal rights (Australia followed mask and social distancing guidelines and did much better in controlling COVID than the USA).

No, most Americans do not know where the "me first" philosophy comes from (others beside Rand too) but it evolved as individualism and corporatism (strange how they put it together) and trickled down, mixed in with patriotism, the flag, freedom, your rights, Capitalism, mom, ice cream and apple pie. Some of this will become clearer as you read about Milton Friedman and Lewis Powell. Rand followers include Alan Greenspan and Paul Ryan.

MILTON FRIEDMAN

In 1970, the Chicago school economist Milton Friedman proposed a new model of the corporation. Where before the players in a corporation were – owner, CEO, investors, suppliers, and workers (my 1960s MBA program stressed that, for ex-

ample), Friedman said the purpose of a corporation was only one thing – to make a profit. That only investors mattered. That philosophy led to idolizing Gordon Gecko and "Greed is good" from the movie Wall Street, 1987.

That philosophy led to the rush in the 1980s to get rid of unions and control labor. That philosophy led to government is the problem, Big Business is the solution. That philosophy led to Big Business moving overseas to skyrocket profit through low labor costs (China at 50 cents an hour back in the 1980s was a bonanza for corporate profitability and investors).

That philosophy grew the use of profits and tax windfalls to buy back stock to increase the value of outstanding stock versus increasing worker wages or investing in Research and Development for the long-term. It now was ALL about profit and short-term profit for the investor. With that as the only corporate objective, financial maneuvering of corporations became more important than producing a product (Unintended consequence?).

This is corporatism. The 1970s started the era of huge mergers and acquisitions. Horizontal and

vertical integration. Growth of monopolies, duopolies, and oligopolies. Take-over artists (used corporate funds as collateral, paid out to themselves, increased debt, eventually led to slicing and dicing the corporation up). Hedge Funds that control business sectors. An excellent read on these topics over the past fifty years is, Tepper and Hearn. The Myth of Capitalism: Monopolies and the Death of Competition.

Andersen in Evil Geniuses says: "Maximizing corporate profit, as Friedman preached, serves only part of the American population. Funnels money to investors, takes away from workers."

LEWIS POWELL

Lewis Powell, in his sixties, detested the 1960 race (social injustice) and Vietnam (anti-war) riots and protests. Powell also was on the board of Phillip Morris cigarettes, and felt that the cigarette industry was mistreated by the government (the cigarettes cause cancer war). As some of us remember, the fight against cigarettes and air pollution (indeed, many American cities lived under a gray sky) were long drawn-out battles in the 1960s and 1970s.

Powell brought those issues, protests against the establishment and his ties to business together. The Lewis Powell manifesto (written for the Chamber of Commerce) labelled those who did not put corporate America first, the political economy, the way he saw it, as extremists, leftists, communists and/ or socialists. A label that was attached to any labor or social justice movement that wanted "more or change for the better." To labor unions. To any Democrat effort to help the working and middle classes. To health insurance for the masses (Nixon, of all people, actually had a plan and so did Clinton).

The Democrats, according to Powell, were all socialists and communists (still what we hear today). The label of Leftist was attached to the American higher education system. The greatest system in the world, too liberal without corporate loyalty. The American education system was built on critical thinking, data, evidence, facts and, where appropriate, science, but it was not good enough because it was not rooted in religious beliefs or catered to selfish business beliefs as per the Friedman manifesto: Corporations have no social role.

(To be continued)

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

Valsts prezidents piešķir Cildinājuma rakstu mākslas vēsturniekam un gleznotājam Imantam Lancmanim

29. jūlijā Valsts prezidents Egils Levits piešķir Cildinājuma rakstu mākslas vēsturniekam un gleznotājam Imantam Lancmanim, godinot Rundāles pils atjaunošanu 80 gadu jubilejā.

Valsts prezidents novērtē I. Lancmaņa mūža darbu Rundāles pils atdzimšanā, kas ir nozīmīgs ieguldījums Latvijas valsts vēsturē: Jūsu intelektuālais devums ir spilgti izgaismojis latvisko un eiropisko kodu mūsu kultūrā. Cildinājuma raksts I. Lancmanim tiks pasniegts š. g. rudenī.

Vairas Viķes-Freibergas dāvinājums

29. jūlijā Rīgas pili bijusī Valsts prezidente Vaira Viķe-Freiberga tikās ar Rakstniecības un mūzikas muzeja (RMM) topošās pastāvīgās izstādes par Dziesmu un deju svētkiem veidotājiem un pasniedza īpašu dāvinājumu – personīgā tautastērpa sastāvdaļu.

Vaira Viķe-Freiberga dāvina topošajai Dziesmu svētku ekspozīcijai vērtīgu eksponātu.

V. Viķe-Freiberga kā Latvijas Valsts prezidente no 1999. līdz 2006. gadam bija arī Dziesmu un deju svētku patronese, tradīcijas vēsturē kā spilgta lappuse ir ierakstīta īpašā uzruna Svētku dalībniekiem un skatītājiem Mežaparka Lielajā estrādē 2001. gada 29. jūlijā Dziesmu un deju svētku "Rīgai 800" noslēgumā. Uzrunas vadmotīvs bija spēka vārdi: "Mēs esam diženi! Mēs esam skaisti! Mēs esam raženi!" Dāvinājums muzejam ir Bārtas novada tautastērpa ansambla daļa – ar rokām izšūta krāsaina sievas linu galvassega.

Noslēdzies skolēnu dziesmu un deju svētku citāda gājiens "Saulesvija"

Ar ziedu nolikšanu pie Brīvības pieminekļa Rīgā 29. jūlijā noslēdzies XII Latvijas Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētku citāda gājiens "Saulesvija". Šogad dalībnieki satikās vien paši savās pašvaldībās, saposās, satikās un uzgavilēja. Pašlaik svētku organizatori ciemojušies visās svētku pieturās pirms

atgriešanās Rīgā. Katrā pašvaldībā šis neparastais e-dziesmu svētku gājiens fiksēts video materiālos, kas glabāsies mūzejā.

Dziedādami, dejodami un nebēdādami par svētku e-formātu skolēnu dziesmu un deju svētku organizatori, mākslinieciskie vadītāji un vienkārši svētku atbalstītāji noslēdza pirmo lielo svētku norisi – citādo svētku gājienu. "Tradicionāli dziesmu un deju svētku gājiens sākās no Brīvības pieminekļa, kad visi dalībnieki tikāmies šeit. Bet šodien mēs noslēdzam šo dziesmu un deju svētku ceļu. Un tos ziedus, ko mēs esam saņēmuši Latvijā, mēs atvedam no visām pašvaldībām šeit uz Brīvības pieminekli un veidojam "paldies" vārdus tam, ka mēs varam būt šeit," pastāstīja XII Latvijas Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētku izpildītore Agra Bērziņa.

No Cēsīm, Kuldīgas, Valkas, Daugavpils un vēl – kopā vairāk nekā 40 pašvaldībām ziedu pušķi gult Brīvības pieminekļa pakājē. Bet gājieni iemūžināti video formātā, un tie ir apskatāmi "Nāc gavilēt" Youtube kanālā, kā arī portālā LSM.lv.

Šādu video ir daudz, un tajos valstij tik ļoti nozīmīgais un vērienīgais kultūras notikums pārceļas uz jebkuŗu Latvijas vietu, kas svētkos šogad piedalās. Arī uz Ādažu novadu, kur skolēni repertuāru rūpīgi mācījušies. "Sobrīd ir tā, ka bērni par jebkuŗu risinājumu, par jebkuŗu iespēju satikties ir ļoti, ļoti laimīgi. Un ir tik brīnišķīgi, ka vecāki bērnus atbalsta. Un bērni patiešām ir laimīgi piedalīties jebkuŗā pasākumā, kas saistīts ar deju, ar tautas kultūru, ar tautas tērpu un ar kopā būšanu," uzsvēra Ādažu vidusskolas deju kopas "Rūta" vadītāja Taiga Ludborža. Augustā sāksies tautas deju norišu filmēšana, bet no septembra otrās puses visas svētku norises būs skatāmas Latvijas Televīzijā.

Kā būs ar studijām augstskolās?

"Paldies par interesi, bet atbildes nav. Pati gribētu zināt," tā Latvijas Universitātes (LU) proktore sociālo un humanitāro zinātņu jomā Ina Druviene atbild uz jautājumu, vai šoruden klātienē studijas LU būs iespējamas tikai vakcinētajiem un pārslimojušajiem studentiem un pasniedzējiem. Lai gan studijas atsāksies pēc mēneša, lielai daļai augstskolu vēl nav skaidrības, kā tās isti notiks. Izglītības iestādes gaida uz atbildīgās ministrijas norādēm un valdības lēmumu, savukārt ministrija skubina augstskolas negaidīt un plānot savu studiju procesu.

Latvijā izsludināta vakcinācijas pret Covid-19 loterija

30. jūlijā sasauktajā valdības ārkārtas sēdē tika lemts par vakcinācijas pret Covid-19 loterijas 1 218 000 eiro liela fonda izsludināšanu Latvijā. Veselības ministrija (VM) skaidroja, ka Vakcinācijas loterijas likumprojekts

izstrādāts, lai vakcinācijas kampaņas ietvaros ieviestu īstermiņa vakcinācijas loteriju personām, kuŗām Latvijā uz loterijas laimestu izlozes brīdi ir veikta vakcinācija pret Covid-19 infekciju vismaz ar vienu poti. Vakcinācijas loteriju plānots organizēt nedēļas izložu un noslēguma izlozes veidā. Ir paredzēti vairāku veidu laimesti. Nedēļas izlozē katru nedēļu tiks izlozēti pieci dalībnieki – pa vienu no katra reģiona, atbilstoši dalībnieka deklarētajai dzīvesvietai, kuŗu starpā pēc nejaušības principa tiks izlozēti pieci naudas laimesti – 2500 eiro, 5000 eiro un 100 000 eiro vērtībā. Izloze notiks Latvijas Televīzijas programmā, kuŗā laimētājam ir jāpiedalās. Tāpat katru nedēļu tiks izlozētas 150 naudas balvas, katra 100 eiro vērtībā. Loterijas noslēgumā notiks lielā laimesta izloze, kuŗā tiks izlozēti pieci dalībnieki, pa vienu no katra reģiona, kuŗu starpā izlozēs piecus naudas laimestus – 15 000 eiro, 25 000 eiro, 100 000 eiro vērtībā.

"Vakcinācijas loterijas uzdevums ir ar laimestu uzrunāt nevakcinētās personas, kuras līdz šim šaubījušās par vakcinācijas veikšanu vai atlikušas to uz vēlāku laiku, pēc iespējas ātrāk izdarītu savu izvēli par labu vakcinācijai, veicināt uzticību vakcinācijas procesa drošumam, veidojot un plaši popularizējot pozitīvo iedzīvotāju pieredzi un vakcinācijas nepieciešamību," atzina Veselības ministrija. Likumprojekts paredz, ka vakcinācijas loterijas dalībnieks ir ikviens fiziska persona, kuŗa Latvijā ir vakcinēta pret Covid-19 vismaz ar vienu poti un par vakcinācijas faktu dati ir iekļauti Vakcinācijas informācijas sistēmā Vienotais vakcinācijas tīkls (ViVaT) vismaz 48 stundas pirms izlozes.

Ministre: Vairs nav citu variantu, kā vien lemt par Covid-19 sertifikātu prasīšanu skolotājiem

Pašlaik – mēnesi pirms mācību gada sākuma – vairs nav redzama cita iespēja, kā vien bērnu izglītības vārdā lemt par Covid-19 sertifikātu pieprasīšanu skolotājiem, diskusijā Latvijas Radio raidījumā "Krustpunktā" atzina izglītības un zinātnes ministre Anita Muižniece (Jaunā konservatīvā partija). Komentējot iecerēto prasību skolotājiem obligāti vakcinēties pret vīrusu, Muižniece norādīja uz laika trūkumu, tuvojoties mācību gada sākumam: "Ja mēs nebūtu mēnesi pirms jaunā mācību gada sākuma un situācijā, kur skolās tikai 62% vakcinētu pedagogu, būtu mījais, vakcīnas sen visiem būtu bijušas pieejamas un mums būtu trīs mēneši laika domāt, spriest, pārliecināt, motivēt, es teiktu – jā, ir dažādi veidi, kā vēl

mēģināt pielāgoties, ja nu gadījumā kāds nav pārliecināts par izvēli, ka vakcīnas ir vienīgā izeja."

Latvijas un Uzbekistānas ārlietu ministri pārrunā tālāko sadarbību

2021. gada 28. jūlijā Latvijas ārlietu ministrs Edgars Rinkēvičs tiešsaistē tikās ar Uzbekistānas ārlietu ministru Abdulazizu Kamilovu. Sarunā tika pārrunāti divpusējās sadarbības jautājumi, Eiropas Savienības un Uzbekistānas attiecību aktualitātes un situācija Centrālāzijas reģionā.

Sarunu partneri atzinīgi novērtēja Latvijas un Uzbekistānas aktīvo politisko dialogu un konstruktīvo praktisko sadarbību. Edgars Rinkēvičs pauda interesi turpināt augsta līmeņa amatpersonu vizīšu apmaiņu, līdzko epidemioloģiskā situācija to atļaus. Ministri apliecināja interesi paplašināt sadarbību ekonomikas, tirdzniecības, izglītības, lauksaimniecības, kultūras un cilvēku savstarpējo kontaktu stiprināšanas jomās. Ārlietu ministri ar gandarījumu atzīmēja labo sadarbību starptautisko organizāciju ietvaros. Edgars Rinkēvičs pauda atbalstu Eiropas Savienības un Uzbekistānas Padziļinātās partnerības un sadarbības līguma noslēgšanai un apsveica Uzbekistānu ar sarunu uzsākšanu par pievienošanu Pasaules tirdzniecības organizācijai.

Pirmo reizi Latvijā uzstāda HESCO bastionu

Pirmo reizi Latvijā notiek HESCO bastiona uzstādīšanas mācības, kuŗās piedalās Zemessardzes 1. Rīgas brigādes un 4. Kurzemes brigādes inženieru rotu zemessargi un kaŗavīri. HESCO bastions ir mūsdienu militārās fortifikācijas veids. Šis barjēras tiek izmantotas aizsardzībai no sprādzieniem un strēlnieku ieroču uguns. Tās ir izplatītas sabiedroto spēku bazēs Irakā un Afganistānā.

Tā kā viens no NBS militāro inženieru pamatuzdevumiem ir atbalstīt kājnieku izdzīvošanas spējas, tad Zemessardzes 1. Rīgas brigādes Inženieru rotai tika dots uzdevums Zemessardzes 4. Kurzemes brigādei mācību poligonā "Mežaine" organizēt HESCO bastionu apmācību, kuŗā piedalījās abu brigāžu inženieri.

Lietuva piemin Medininku slaktiņa 30. gadskārtu

Pirms 30 gadiem Lietuva piedzīvoja vienu no asiņainākajiem incidentiem ceļā uz neatkarības atgūšanu. PSRS omoniešu uzbrukumā Medininku robežkontroles punktam pie Baltkrievijas robežas dzīvību zaudēja septiņi Lietuvas robežsargi un muitnieki. Lietuvas prezidents un citas augstākās amatpersonas bojā gājušos pieminēja pie Medininkos izveidotā slaktiņa upuru memoriāla. Pieminot upurus Medininku memoriālā, Lietuvas prezidents Gitans Nausēda piešķārās arī saspīlētajām attiecībām ar Baltkrieviju: "Diezgan tuvu no šejienes mums ir plāna līnija, kas atdala ne tikai valstis, bet arī brīvību no apspiešanas, patiesību no melienu, vietu, kuŗā cilvēki tiek uzskatīti par galveno, no vietas, kuŗā cilvēki tiek uztverti kā instruments ģeopolitiskām spēlēm. Tā ir ārkārtīgi svarīga līnija. Mums ir jāizstāv šī līnija ar visu, kas mums ir."

"Mūsu uzdevums ir veidot sabiedrību, kuŗā ikviens jūtas drošs un pasargāts"

Līdzšinējā sadarbība ar aizsardzības nozari vērtējama kā pozitīva, tā intervijā norāda iekšlietu ministre Marija Golubeva. Par to arī liecina abu ministriju un to pakļautībā esošo iestāžu ilgstošā sadarbība gan valsts un sabiedrība drošības nodrošināšanā, kopīgās personāla apmācībās, kā arī dabas kataklizmu novēršanā.

Ministru prezidenta K. Kariņa, iekšlietu ministres M. Golubevas un VRS priekšnieka ģenerāļa G. Pujata Latvijas austrumu robežas apmeklējums

Ministre īpaši atzīmē Nacionālo bruņoto spēku (NBS) un Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta (VUGD) sadarbību, kas izveidojusies cieša un orientēta uz reālām vajadzībām – īpaši šogad mežu un purvu ugunsgrēku dzešanā. Tāpat augstu vērtējams gan Covid-19 pandēmijas laikā, gan arī tagad aizsardzības nozares sniegtais atbalsts pie Latvijas ārējās robežas.

"Kā redzams pēc Krievijas aktivitātēm NATO dalībvalstu informācijas telpā, tur tiek izmantoti katras sabiedrības vājie punkti. Tās plaisas, kas ir ikvienā sabiedrībā, tiek padziļinātas un ekspluatētas, lai veidotu chaosu, neskaidrību, neapmierinātību, neticību savai valstij un Eiropas vērtībām. Mūsu uzdevums ir veidot sabiedrību, kuŗā ikviens cilvēks jūtas droši un ir pasargāts no vardarbības. Tad arī šīs plaisas mazināsies un nebūs tik viegli izmantojamas pret mūsu valsts integritāti," uzsver iekšlietu ministre.

(Turpinājums 10. lpp.)

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

(Turpināts no 9. lpp.)

Jaunsardze Paula kļūst par rezerves kareivi

Paula, uzsākot rezervistu militārās apmācības kursu šī gada jūlija sākumā.

Liepājas Raiņa 6. vidusskolas drīzumā jau 12. klases skolniece Paula Pūpe nupat pabeigusi Nacionālo bruņoto spēku organizēto rezervistu militārās apmācības kursu, kļūstot par rezerves kareivi. Šim kursam pieteikties viņu pamudinājusi mamma, kuŗa Paulas militārās aktivitātes atbalstījusi arī iepriekš, jo jau vairākus gadus meita aktīvi iesaistījies Jaunsardzē. Par Jaunsardzes kustību un tās ietekmi uz militārās karjeras izvēli nākotnē Paula uzrakstījusi arī zinātniski pētniecisko darbu, saņemot Jaunsardzes centra vadības atzinību.

Paula Pūpe ir viena no 35 Latvijas pilsoņiem, kuŗi 23. jūlijā deva zvērestu, kļūstot par rezerves kaŗavīriem. Viņi visi sekmīgi pabeidza jau ceturto NBS organizēto rezervistu militārās apmācības kursu, kas šogad Kājnieku skolā Alūksnē un tās apkārtnē norisinājās no 3. līdz 23. jūlijam.

Latvijas un Dienvidkorejas sadarbības iespējas

Darba vizītē Latviju apmeklēja Korejas Republikas (Dienvidkorejas) Nacionālās asamblejas Korejas-Latvijas draudzības grupas deputāti. Ārlietu ministrijā deputāti tikās ar ārlietu ministrijas parlamentāro sekretāri Zandu Kalniņu-Lukaševicu. Z. Kalniņa-Lukaševica uzsvēra, ka Dienvidkoreja ir svarīgs un līdzīgi domājošs Latvijas partneris Āzijā, un abām valstīm ir saskanīgs skatījums daudzās jomās, tostarp attiecībā uz efektīvu multilaterālisma lomu starptautiskajā sadarbībā, cilvēktiesībām un demokrātijas principiem. Tikšanās laikā amatpersonas akcentēja šogad atzīmējamo Latvijas un Dienvidkorejas diplomātisko attiecību 30. gadadienu. Tika apspriesta abu valstu veiksmīgā parlamentārā sadarbība un iespējas tālāk stiprināt politisko dialogu.

Latvijas policija sāk kriminālprocesu par Ryanair lidmašīnas sagrābšanu Minskā

Maija beigās policija sāka reoriskā pārbaudi, taču vēlāk nolēms sākt kriminālprocesu. Kriminālprocess sākts pēc Krimi-

nāllikuma nodaļas par noziegumiem pret personas brīvību, godu un cieņu. Šajā nodaļā ir normas, kas paredz atbildību par personas nolaupīšanu, nelikumīgu brīvības atņemšanu un kļūnienu sagrābšanu. Pārbaude bija sāka, jo uz lidmašīnas klāja kopā ar citiem cilvēkiem atradās divi Latvijas valstspiederīgie. Arī Lietuvas Ģenerālprokuratūra iepriekš bija ierosinājusi pirmstiesas izmeklēšanu par Ryanair lidmašīnas sagrābšanu Minskā un starptautiskajās tiesībās neatļautu izturēšanos pret cilvēkiem. Baltkrievija 23. maijā piespieda Minskā nosēsties ceļā no Atēnām uz Viļņu esošo lidmašīnu Ryanair lidmašīnu nolūkā aizturēt opozīcijas žurnālistu Romānu Protaseviču. Līdz ar Protaseviču tika aizturēta viņa draudzene Sofija Sapega.

Baltijas valstis vienojušas par koordinētu atbildi uz Baltkrievijas izraisīto migrantu krīzi

Lietuvas, Latvijas un Igaunijas aizsardzības ministri vienojušies saskaņot visu trīs valstu atbildi uz migrantu krīzi, ko viņi nodēvēja par Baltkrievijas hibrīdbrukumu Baltijas valstīm, Eiropas Savienībai un NATO. Lietuvas robežu no Baltkrievijas puses šajā gadā sasniedzis rekordliels nelegālo migrantu skaits – vairāk nekā 3000. Lietuvas aizsardzības ministrs Arvīds Anušausks, Latvijas aizsardzības ministrs Artis Pabriks un Igaunijas aizsardzības ministrs Kalle Lānets videokonferencē apsprieduši drošības situācijas pasliktināšanos reģionā saistībā ar neregulāro migrantu plūsmas pieaugumu uz Eiropas Savienības ārējās robežas.

Dailes teātris sāk 102. sezonu

27. jūlijā Dailes teātris atklāja jauno – 102. sezonu. Kā informēja teātra pārstāvji, teātris pie skatītājiem augusta sākumā atgriezies ar koncertciklu "Dailes kanons", un publiskās pirmizrādes piedzīvos pandēmijas laikā tapušās izrādes. Teātra aktieru kopai arī pievienojušās divas jaunas aktrises – Katrīna Grīga un Milēna Miškēviča. Jauno sezonu Dailes teātris uzsāka jau 3. augustā Dailes dārzā. Ar Olgas Dreģes un pianista, komponista Edgara Cīruļa kopdarbu tika atklāts teātra simtgadei veltīts koncertcikls "Dailes kanons".

Eolika atskatās uz 40 gadiem

7. augustā ar koncertu Saulkrastu estrādē savu 40. jubilejas koncerttūri pa Latviju uzsāka grupa Eolika. Kopumā tūre ietvers 12 koncertus un noritēs līdz novembra vidum. Eolika ir viena no ļoti retajām Latvijas

grupām, kuŗas kodols līdz pat šodienai palicis nemainīgs, kuŗa joprojām aktīvi koncertē un kuŗas cienītāju lokā ir vismaz trīs dažādu paaudžu klausītāji.

Jubilejas koncertos skanēs galvenokārt grupas populārākās dziesmas, kā arī grupas dibinātāja Borisa Reznika speciāli jubilejai veltīts jaundarbs "Atkal esam mēs kopā". Līdz ar lielisko populāro četrinieku uz skatuves kopā būs arī saksofonista Zinta Žvarta vadītais pūtēju ansamblis un instrumentālā grupa Jaņa Miltiņa vadībā.

Pasniegta Latvijas Mūzeju biedrības Gada balva 2021

Latvijas Mūzeju biedrības (LMB) Gada balva 2021 tiek pasniegta jau divpadsmito gadu un 2020. gada mūzeju piedāvājums un darbs veidojās Covid-19 pandēmijas ietekmē. Šis ir gads, kas nes vairākus jaunumus arī balvas pastāvēšanas vēsturē, jo pirmo reizi LMB Gada balvas ieguvējs būs viens mūzejs, pirmo reizi ir izvirzīti 12 balvas nominanti un arī pati balva ieguvusi jaunu veidolu. LMB Gada balvas pasniegšanas ceremonija šogad kopā pulcēja LMB Gada balvas 2021 nominantus no dažādiem Latvijas muzejiem, žūrijas balvas "Pamanīts", kā arī sadarbības partnera – igauņu uzņēmuma Motor izvēlētais balvas ieguvējs.

VĒSTNIECĪBU ZIŅAS

KANADA. Kanadas diplomātiskais žurnāls *The Diplomat and International Canada* 2021. gada vasaras numurā raksta par Latvijas vēstnieku. Rakstā teikts, ka vēstnieks Kārlis Eichenbaums saņēmis Kanadas Igaunū Centrālās padomes (*The Estonian Central Council in Canada / Eestlaste Kesknõukogu Kanadas (EKN)*) Nopelni ordeni "par izcilu ieguldījumu Latvijas attiecību veidošanā un Baltijas interešu aizstāvībā Kanadā".

LMB Gada balva 2021 ieguvējs: Jēkabpils Vēstures muzejs Jēkabpils pilsētas vēstures ekspozīcija. Žūrijas komentārs: "Veiksmīgs muzeja un vietējo kopienu sadarbības rezultāts, kas sekmējies skaidri veidotā ekspozīcijā, kuŗa spēj uzrunāt dažādu vecumu apmeklētājus, rada gandarījumu par divu lielu pilsētu – Jēkabpils un Krustpils – kopējo un reizē atšķirīgo vēsturi. Vēsture un šodiena apvienojas apjomīgā ekspozīcijas projektā."

LMB Gada balva 2021 "Pamanīts". Jūrmalas pilsētas muzejs Jūrmalas pilsētas muzeja sociālā tīkla Facebook vietnē.

Suitu dziedāšana, dejošana un dažādu instrumentu spēle

ēdienu gatavošana un rokdarbi – tās ir no sendienām mantotas tradīcijas, kuŗas suitas joprojām ikdienā kopj katra aroda meistari. Lai satiktos ar meistariem vaigu vaigā, ļautu ielūkoties viņu amata noslēpumos un pašiem iemēģināt roku, Alsungā notika "Suitu amatu dienas".

Ziņas īsumā

• No 1. augusta Covid-19 laboratoriskā testēšanu pasākumu apmeklēšanai un dažādu pakalpojumu saņemšanai varēs veikt **tikai par maksu**, atgādināja Nacionālais veselības dienests (NVD). Saskaņā ar Ministru kabineta noteikto līdz 1. augustam valsts apmaksāja vīrusa testēšanu cilvēkiem, kam tas nepieciešams pasākumu apmeklēšanai un pakalpojumu saņemšanai. Taču nu šonedēļ, 1. augusta, stāsies spēkā izmaiņas pieaugušo Covid-19 laboratoriskajā testēšanā – tā būs par maksu. Samaksa par laboratorisko testu būs atbilstoša katras laboratorijas maksas pakal-

pojumu cenrādim. Savukārt Covid-19 simptomu gadījumā un epidemioloģiskajai izmeklēšanai laboratorisko testēšanu turpinās apmaksāt no valsts budžeta.

• Ar nākamo gadu 13 kultūras medijiem valsts piešķirs pastāvīgu **financējumu uz trim gadiem**. Šī ir ilgi gaidīta mērķprogramma, kas kultūras medijiem dod iespēju būt drošākiem par savu nākotni. Tie ir tādi izdevumi kā "Rīgas Laiks", "Satori", "Kroders" un citi, kas lasītājiem garantē iespēju lasīt jaunākās ziņas, kritiku un intervijas.

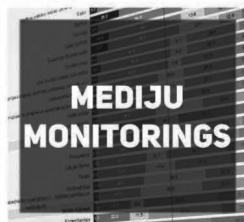
• **Top zivju migrācijas šķēršļu karte Latvijas upēs.** Līdz šim zināmi un reģistrēti vairāk nekā 1200 cilvēku veidotu aizsprostu upēs. Pētnieki secina, ka upēs slēpjas daudzi vēl līdz šim neapzināti šķēršļi, taču to nojaukšanu vai zivju ceļa izbūvi var plānot tikai tiem objektiem, kuri ir reģistrēti. Arī iedzīvotāji ziņojuši jau par vismaz 100 novērotiem šķēršļiem upēs.

• NATO patruļlidmašīnas pie Latvijas teritoriālās jūras robežas identificējušas divas **Krievijas** bruņoto spēku lidmašīnas "IL-22", liecina Nacionālo bruņoto spēku ieraksts tviterī.

• Gaidāmajā rudens semestrī valsts **budžeta stipendijas apmērs** studējošajiem būs 99,60 eiro, nevis 200 eiro, kāds tas bija aizvadītajā mācību gadā.

• No 1. augusta, stājas spēkā izmaiņas pieaugušo Covid-19 laboratoriskajā testēšanā, paredzot, ka turpmāk testēšanu pasākumu apmeklēšanai un dažādu pakalpojumu saņemšanai varēs veikt **tikai par maksu**, informēja Nacionālā veselības dienesta (NVD) pārstāve Evija Štālberga.

Ziņas sakopojis **P. Karlsons**

LETA
nacionālā informācijas aģentūra

Marijas iela 2, Rīga, LV – 1502

marketing@leta.lv

+371 – 672 225 09

www.leta.lv

JURIS
LORENCIS

Šī gada 23. jūlijā ANO Drošības padome ar īpašu paziņojumu nosodījusi Ziemeļu Kipras un Turcijas plānus atvērt apmeklētājiem piekrastes kūrortu Varošu. Lieta grozās ap nelielu Famagustas pilsētas daļu, patiesībā dažiem kvartāliem, kas palika neapdzīvoti pēc 1974. gadā notikušās Kipras sadalīšanas grieķu un turku valstīs. Kā to paredz iepriekšējās vienošanās, Kipras turki bez ANO mandāta nedrīkst ievākties Varošā. Lasot šo ziņu, mani uzjundīja atmiņas par kādu ceļojumu. Es varu labi iztēloties šo Varošu, jo esmu pabijis Ziemeļu Kiprā. 2005. gada pavasarī, ceļodams pa Turcijas dienvidiem, es iegriezās nelielajā Tasuču pilsētiņā. Vieta saistīta ne tikai ar vientulīgo pludmali un lieliskajiem zivju restorāniem, bet arī ar neskartu "vietējo kolorītu", kas tūristu pārpildītajā Turcijas Vidusjūras piekrastē jau ir retums. Kā izrādījās, no šejienes ostas divas reizes dienā uz netālo Ziemeļu Kipras ostu Girni dodas ātrgaitas prāmis. Īsti nezinādams, kā uz manu Latvijas pasi reaģēs Ziemeļu Kipras robežsargi, es tomēr izšķiros doties ceļā. Uz robežas mana ierašanās izraisīja nelielu apjukumu. Tomēr pēc nelielas apspriedes, kuŗā piedalījās kāds augstāks virsnieks, es saņēmu zīmogu pasē – "Kibris, Girne Limani". Tātad "Kipra, Girnes osta". Tikai vēlāk sapratu, ka, no Dienvidu Kipras viedokļa raugoties, es salā biju ieradies nelegāli.

Kopš 2005. gada aiztecējis krietns laiks. Tomēr, cik dzirdēts no citu ceļotāju nostāstiem, Zie-

meļu Kiprā maz kas mainījies. Kā visās teritorijās ar neskaidru politisko statusu, laiks šeit apstājas, tas tiek it kā iekonservēts. Mazliet vēstures: pēdējos divos gadu tūkstošos Kiprā valdījusi raiba kompānija – ēģiptieši, Romas un Bizantijas imperatori, krustneši, Venēcijas tirgoņi un turku sultāni. 1925. gadā sala nonāk Britu impērijas kontrolē. Pēc Otrā pasaules kara, pastiprinoties vietējo grieķu neatkarības centieniem, britiem kļūst aizvien grūtāk kontrolēt savu "kroņa koloniju". Londona meklē izeju no strupceļa, līdz 1959. gadā piecas puses – Lielbritānija, Grieķija, Turcija, kā arī Kipras grieķu un turku līderi paraksta īpašu Garantiju līgumu, kas formāli ir spēkā joprojām. Šis tikai vienu lappusi gaŗais dokuments aizliedz Kiprai vai kādai tās daļai pievienoties jebkurai citai valstij. Par līguma ievērošanu atbildību uzņemas Grieķija, Turcija un Lielbritānija, turklāt pēdējā izkaulē sev tiesības uz "mūžīgiem laikiem" saglabāt salā divas kaŗabazes.

Pilnīgu neatkarību Kipra iegūst 1960. gadā. Salā izveido jauktu grieķu – turku administrāciju. Tomēr abu kopienu attiecības, maigi izsakoties, grūti nosaukt par draudzīgām. 1974. gada vasarā Kiprā notiek Grieķijas militāristu izprovocēts valsts apvērsums, un pie varas nākusi hunta sāk forsēt salas apvienošanu ar Grieķiju. Atsaucoties uz Garantiju līgumu, Kipras ziemeļus okupē Turcijas kaŗaspēks,

pārņemot savā kontrolē trešo daļu salas teritorijas. Pareizāk gan būtu teikt, ka Turcija palielina savu "ierobežoto armijas kontingentu", kas Kiprā jau atrodas saskaņā ar Garantiju līgumu. Sekas – asiņainas sadursmes grieķu un turku starpā, gandrīz 200 000 cilvēku atstāj dzimtas vietas un dodas bēgļu gaitās. 1983. gadā Kipras turki pasludina valstisko neatkarību un izveido paši savu valsti – Ziemeļu Kipras turku republiku. To joprojām nav atzinusi neviena pasaules valsts, izņemot Turciju. Šodien grieķu apdzīvotajos salās dienvidos dzīvo ap 500 000, bet ziemeļos – ap 300 000 cilvēku, no kuŗiem gandrīz puse ir iebraucēji no Turcijas, lielākoties militārpersonas. Kipra ir viens no visvairāk militārizētajiem reģioniem pasaulē – tajā izvietoti Kipras grieķu un Kipras turku, grieķu, turku, kā arī britu un ANO bruņotie spēki. Līdzīgi Latvijai, arī Kipra jaunāko laiku vēsturē bijusi kārts lielvalstu politiskajā spēlē. Paralleles ir uzkrītošas – neatkarības atgūšana koloniālās impērijās sabrukuma rezultātā, saistoši līgumi ar lielvalstīm, ārvalstu kaŗaspēka izvietošana, manipulācija ar valsti dzīvojošajām etniskajām kopienām. Viena no lielvarām pēkšņi palielina savu "ierobežoto kaŗaspēka kontingentu", daļa iedzīvotāju sveic "atbrīvotājus", citi panikā bēg no "okupantiem".

Šodien abas Kipras vienu no otras atdala naidis un ANO kaŗaspēka apsargātā Zaļā līnija. At-

klāti sakot, Zaļā līnija ir pelēka. Pelēki ir mūri un dzelozdrāts, pelēkas kaŗavīru formas, pelēkas ēku drupas neitrālajā zonā sadalītās Kipras galvaspilsētas Nikozijas centrā. Vienīgais zaļums – koki un krūmi, kas jau paspējuši izaugt pamesto māju pagalmos. Es klistu pa tuksnesīgu ielu, kas ved gaŗām betona blokiem būvētai sienai. Aiz tās atrodas nevienam nepiederošā Neitrālā zona. Pēc trīsdesmit metriem – vēl viens pamatīgs mūris, virs kuŗa jau plīvo Grieķijas karogs ar zili – balto krustu. Uzraksti vairākās valodās – "Stop! Tālāk iet aizliegts! Fotografēt aizliegts!" Dažviet zona ir tik šaura, ka iespējams sasaukties ar cilvēkiem "otrā pusē". Tikai diezin vai "tās puses" cilvēki atbildētu šejieniēšu saucienam. Vietām vērojams savdabīgs "karogu karš" – abpus mūriem viens otram pretim izvietoti Grieķijas un Turcijas karogi, retāk redz abu Kipru karogus. Dīvaina ir šī vieta. Blakus Ziemeļu Kipras prezidenta pilij iekārtoti dārziņi un siltumnīcas. Netālajā stadionā puisēļi spēlē futbolu. Stadions kā stadions, tikai... tā tribīne palikusi aiz piecus metrus augsta drāšu žoga – Neitrālajā zonā. Dzīve rit savu gaitu. Dažus metrus no mūŗa cilvēki dzer kafiju un izkar žāvēties veļu, jaunieši spēlē biljardu, turpat uz ietves spēlējas bērni. Mani pārņem sajūta, ka kādreiz jau esmu te bijis, ka esmu redzējis gan šos žogus, gan brīdinošos uzrakstus un pamestos kvartā-

lus. Tās ir atmiņas par nu jau izzudušo Berlīnes mūri.

"Pure Mediterranean" – tā Ziemeļu Kipra sevi reklamē tūrisma tirgū. Ja nedomā par politiskajām problēmām, tad iebraucējam šī vieta šķiet ista paradīze. Te apmetusies arī prāva ārzemnieku (pārsvarā britu) kolonija. Rītos viņi izvadā savus suņus, skrien un vingro pludmalē, brokastos ostmalas kafējnīcās un lasa vietējo angļu valodā iznākošo dienas avīzi "Cyprus Times". Sprīžot pēc sludinājumiem, dzīve vietējā ārzemnieku komūnā rit visai spraīgi – jāizvēlas starp anonīmo alkoholiķu sapulci, bridža klubu, dievkalpojumu vietējā anglikāņu baznīcā, linijdejam, amatieŗu teātra mēģinājumu, klaiņojošo dzīvnieku aizsardzības biedrības, rotariešu kluba un eiropiešu kapsētas komitejas sēdēm. Starplaikā var pielīmēt jaunus nagus, uztaisīt frizūru, izpeldēties, uzspēlēt kazino, apciemot draugus, iepirkties, papusdienot jaunatvērtā restorānā, protams, iedzert. Alkohols te ir lēts, tāpat arī cigaretes. Bet šī idille ir mānīga un trausla, kā to atgādina patreizējais konflikts ap Varošu.

Šī publikācija sagatavota ar Mediju atbalsta fonda finānciālu atbalstu no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem. Par publikācijas saturu atbild biedrība "Laiks-BL"

MAF
Mediju atbalsta fonds

KĀRLIS
STREIPS

Vēl pāris mēnešus pirms tam nebija zināms, vai Olimpiskās spēles, kuŗas pērn tika atliktas, tiešām varēs notikt. Tikai pēdējā brīdī varas iestādes Japānā un Starptautiskā Olimpiskā komiteja nolēma, ka varēs gan, lai gan Covid-19 pandēmija minētajā valstī joprojām sit augstu vilni.

Spēļu atklāšanas ceremonijā pats pirmais, ko cilvēki ieraudzīja, bija sievietē, kuŗa viena pati skrēja uz skrejceļiņa. Manās acīs viņa simbolizēja to izolāciju, kādā sportisti visā pasaulē bija spiesti trenēties spēlēm, kuŗām tie jau bija gatavojušies pirms gada. Amerikā kārtējo reizi (!) telekanāls NBC raidīja reklāmu tieši tajā brīdī, kad stadionā iesoļoja Latvijas delegācija. Laimīgā kārtā internetā varēja to atrast Vislielākās diskusijas bija par mūsu sportistu formas tērpiem, kuŗās daži cilvēki saskatīja līdzību ar lietusmēteļiem, bet – vai nu tas tik svarīgi... Pāri visam taču ir prieks par pirmo šo spēļu zeltu Latvijai.

Prieks bija divkāŗš. Pirmkāŗt, nav pārliecības, ka kādam citam no Latvijas sportistiem šajās spēlēs izdosies to atkāŗtot.

Otrs iemesls priekam ir tāds, ka pirms pieciem gadiem no Riodežaneiro spēlēm Latvijas sportisti pārbrauca mājās bez jēlkādām medaļām vispār. Līdz ar to nūdien prieks, ka šogad izdevās tikt pie zelta medaļām jau Olimpisko spēļu sākumā. Tiesa, te jāpiebilst, ka paraolimpiskajās spēlēs Latvijas sportisti izcīnījuši divas zelta un divas bronzas medaļas. Aigaram Apinim vienam pašam ir astoņas paraolimpisko spēļu medaļas lodes grūšanā un diska mešanā.

Latvieši pirmoreiz Olimpiskajās spēlēs piedalījās 1912. gadā zem Krievijas impērijas karoga. Haralds Blaus ierindojās trešajā vietā šaušanas sportā pa māla baloŗiem un tādējādi ieguva bronzas medaļu. Interesantā kārtā Blaus arī bija trīskāŗtējs Latvijas čempions daiŗslidošanā! 1912. gadā Spēles notika Stokholmā, un otru bronzas medaļu izcīnīja burātāju komanda, kuŗa viens no burātājiem bija Ernests Braše.

Pirmskaŗa Latvija Olimpiskajās spēlēs pirmoreiz piedalījās 1924. gadā Parīzē. Diemžēl nekādu diŗu rezultātu nebija ne

togad, ne arī pēc četriem gadiem Amsterdamā. Latvijas faniem bija jāgaida līdz 1932. gada spēlēm Losandželosā, kur soļotājs Jānis Daliņš 50 km soļošanā tika pie otrās vietas un sudraba medaļas. 1936. gadā Berlīnē cikstonis Edvīns Bietags izcīnīja sudraba, bet 50 km soļotājs Adalberts Bubenko – bronzas medaļu. J. Daliņš arī piedalījās, bet soļošanas laikā kājā iemetās krampis un nācās izstāties. (Šai numurā 14. lpp. atceramies arī latvieŗu daiŗslidošanas leŗendu Alisi Dzeguzi – viņa piedalījās Ziemas olimpiskajās spēlēs Garmispartenkirchenē 1936. gadā. – Red.)

PSRS okupācijas laikā pirmā zelta medaļa latvieŗu sportistiem bija Ineses Jaunzemes nopelnīta šķēpmešanā 1956. gadā Melburnā. 1960. gadā Romā šo panākumu atkāŗtoja šķēpmetēja Elvīra Ozoliņa. Latvijā dzimuŗi sportisti bija PSRS volejbolistu komandā, kuŗa tika pie zelta medaļām 1964. gadā Tokijā. Komanda atkāŗtoja veikumu 1968. gadā Mehiko. Tajā gadā šķēpmešanas leŗenda Jānis Lūsis arī tika pie zelta medaļas (četrus gadus

pirms tam bija bronza, vēl pēc četriem gadiem – sudrabs). 1968. gadā zelta medaļu saņēma arī volejboliste Tatjana Veinberga. 1976. gadā Tamāra Dauniene un leŗenda Uljana Semjonova saņēma zelta medaļas sievieŗu basketbolā. 1980. gadā Rietumu boikotētajās spēlēs Maskavā U. Semjonovas vienība atkāŗtoja uzvaru. Dainis Kūla triumfēja šķēpmešanā, Pāvels Seļivanovs volejbolā un Aleksandrs Muzičenko burāšanā.

Ziemas sportos 1980. gadā Leikplasadā, Ņujorkā, Vera Zozuļa kļuva par pirmo Latvijas sportisti, kas izcīnījuŗi zelta medaļu ziemas spēlēs, šajā gadījumā – kamanīņu sportā. Bronzas medaļu tajā pašā disciplīnā saņēma Ingrida Amantova. Helmut Balderis PSRS ledus hokeja komandas sastāvā tika pie sudraba medaļas (tas bija gads, kad grupa amatieŗu no ASV pusfinālā pārspēja pieredzējuŗos spēlētājus no PSRS spēlē, kas tūdaļ kļuva pazīstams kā "brīnums uz ledus").

1988. gada vasaras spēlēs Seulā šāvējs Afanasijs Kuzmins savās trešajās Olimpiskajās spēlēs ie-

guva zelta medaļu ātršaušanā ar pistoli 25 metru distancē. A. Kuzmins 1992. gadā jau zem neatkarīgās Latvijas karoga saņēma sudraba medaļu bet kopumā piedalījies deviņās Olimpiskajās spēlēs. Tikai viens jāšanas sporta dalībnieks piedalījies desmit Olimpiādās. 1988. gadā Ivans Klementjevs ieguva zelta medaļu kanoe airēšanā, Natālija Laščonova – mākslas vingrošanā un Igors Miglenieks – basketbolā. Ziemas spēlēs Kanādā Jānis Ķipurs pāri ar sportistu no Krievijas izcīnīja zelta medaļu bobslejā.

Laikā kopš neatkarības atjaunošanas Latvijas sportisti ir izcīnījuŗi 20 medaļas vasaras un deviņās medaļas Ziemas spēlēs. Zelta medaļas bijušas riteņbraukšanā, mākslas vingrošanā, bobslejā un nu arī 3x3 basketbolā. Vārbūt vēl būs kāda medaļa no spēlēm Tokijā. Nākamā izdevība būs nākamgad februāri ziemas spēlēs Pekinā un pēc tam 2024. gada vasarā Parīzē.

Turēsim visi ikšķus!

Latvieŗi Olimpiādās

RICHARDS TREIJS

Pārliecināts demokrats visu mūžu

Latvijas otrajam prezidentam (08.04.1927 – 09.04.1930) Gustavam Zemgalam – 150

(Turpināts no Nr. 28)

Domstarpību dēļ budžeta un citos finanču jautājumos ar pārējiem Ministru kabineta locekļiem un Saeimas attiecīgo komisiju G. Zemgals 1932. gada 22. martā demisionēja, turpinot darbu parlamentā kā ierindas deputāts. Turklāt turpinot enerģiski un atbildīgi. Pietiekami sacīt, ka ne daudz vairāk kā divu gadu laikā viņš savu komisiju vārdā referēja 17 (!) reizes, galvenokārt par ārpolitikas problēmām. Jau tas vien liecināja par G. Zemgala lielo autoritāti savu kolleģu vidū. (..)

Pēc aiziešanas no prezidenta posteņa G. Zemgals atkal pievērsās publicistikai, vispirms saviem uzskatiem tuvajās *Jaunākajās Ziņās*.

Saeimas 1. sesijas 11. sēdē 1931. gada 11. decembrī Augstā nama sekretārs Ā. Bļodnieks nolāsīja rakstu, kuŗu bija iesniedzis Ministru prezidents M. Skujenieks. Tas skanēja:

“Augsti godātais Saeima priekšsēdētāja kungs!

Pagodinot paziņot Jums, augsti godātais priekšsēdētāja kungs, ka par finanču ministru es esmu uzacīnājis Gustavu Zemgalu.”

Jaunais finanču resora vadītājs jau 29. decembrī Saeimas kopsēdē iepazīstināja deputātus ar likumprojektu par krīzes apkarošanas nodokli un likumprojektu par cukura monopolu. Referents otrajā jautājumā cita starpā teica: „Valdība, iesniedzama likumprojekts par cukura monopolu, ir gribējusi nākt pretim mūsu zemes cukurbiešu ražotājiem, lai attīstītu mūsu zemē cukurbiešu ražošanu, un, otrām kārtām, ir gribējusi ņemt savās rokās cukura pārdošanu, tā rēgulējot cukura cenas. šis likumprojekts paredz cukura ieviešanu un cukura ražošanu valsts monopolu, atstājot cukura pārdošanu brīvai tirdzniecībai, pie kam cukura cenas nosacīs valdība.”

Saeima steidzamības kārtībā apstiprināja abus likumprojektus tajā pašā dienā. Nav šaubu, ka tas bija arī ministra nopelns. (..)

Atzīmēsim dažas interesantākās bijušā prezidenta uzstāšanās. 1933. gada 14. novembrī G. Zemgals ziņoja par konvencijas ratifikāciju, kuŗa bija noslēgta Londonā starp PSRS, Latviju, Igauniju, Poliju, Rumāniju u. c. valstīm un kuŗā bija definēts, kas ir agresors. Šajā dokumentā, viņš atzīmēja, teikts, ka uzbrucējs ir

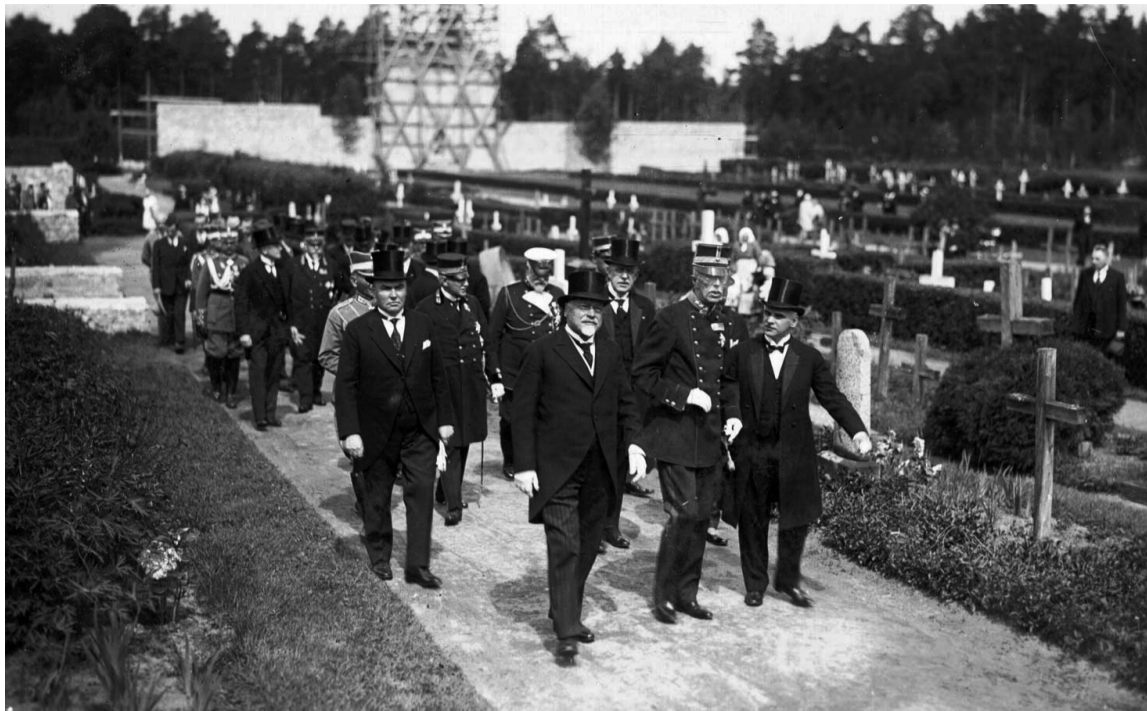
* tas, kas pieteic otru valstij karu vai kas iebrūk ar saviem bruņotiem spēkiem citas valsts teritorijā, arī nepieteicot karu;

* tas, kas ar saviem sauszemes, jūras vai gaisa spēkiem uzbrūk citas valsts teritorijai, kuģiem vai gaisa kuģiem, nepieteicot karu;

* tas, kas pielaiž citas valsts krasu vai ostu blokādi no jūras;

* tas, kas atbalsta bruņotas bandas, kuŗas pēc saformēšanas viņa teritorijā, iebrūk citas valsts teritorijā;

* tas, kas atsakās neievērot tās valsts pieprasījumu, kuŗai uzbrukts, spert savā teritorijā visus viņai iespējamus soļus, lai

Zviedrijas karalis Gustavs V un Latvijas Valsts prezidents Gustavs Zemgals Brāļu kapos. Rīga, 30.06.1929

Latvijas skautu II lielā nometne. Latvijas Valsts prezidents viesojas kādā skautu pulciņa apmetnē. Pirmais no kreisās: ģenerālis Kārlis Goppers. Buļļi, 1928. gada 22. jūlijs

Gustavs Zemgals ar dēlu Paulu un meitu Annu. 1930. gads

atsauktu minētajām bandām jebkuŗu atbalstu vai aizsardzību. (Piemetināsim no sevis – tas, kas notika Latvijā 1940. gada jūnijā, pilnīgi atbilda agresijas definīcijai.)

Tā, protams, ir sagādīšanās, bet fakts paliek fakts, ka G. Zemgals bija arī viens no referentiem Saeimas pēdējā sēdē 1934. gada 15. maijā. Viņš aicināja parlamentu ratificēt likumu par protokolu, ar kuŗu Latvijas un PSRS 1932. gadā noslēgtais neuzbrukšanas līgums tika pagarināts līdz 1945. gada 31. decembrim. G. Zemgals nebija naivs cilvēks, bet pat viņš vēl tajā laikā bija pārliecināts, ka “vēlēšanās uzturēt mieru vispār un, pats par sevi saprotams, arī starp Latviju un Krieviju ir tapusi vēl lielāka, un nav nekādu iemeslu domāt, ka tuvākā nākotnē varētu rasties apstākļi, kas varētu pamudināt vienu vai otru pusi šo līgumu uzteikt”. Taču baigais gads vairs nebija aiz kalniem.

Politiskās žurnālistikas paraugs bija G. Zemgala raksts “Kādā virzienā pārveidojama satversmē”, kuŗu *Jaunākajās Ziņās* ievietoja 1933. gada 1. novembra numurā un kas skan pavisam mūsdienīgi. Lai gan G. Zemgalu pašu par Valsts prezidentu bija ievēlējusi Saeima, viņš savā publikācijā diezgan negaidīti deklarēja, ka “valsts prezidents jāvēl no tautas tieši un viņam jānodod tiesība no andelēm un demagoģijām aizrāvušos Saeimu atlaist kaut kuŗā katrā brīdī”, ka arī pašai tautai jānodod iespēja atlaist parlamentu nobalsošanas ceļā, samazinot vai dažos gadījumos pat pilnīgi atceļot šim nolūkam noteikto kvorumu. Pēc raksta autora domām, Satversmē vajadzēja skaidrāk formulēt, ko Saeima nedrīkst darīt, un panākt, lai “veselīgā tautas vairākuma griba būtu it visos jautājumos un arvien noteicošā”. (..)

G. Zemgals rosīgi darbojās studentu vienībā “Austrums”, kuŗas vecbiedrs viņš bija visu mūžu. Politiski atzina par vajadzīgu meklēt latviešu lietai draugus arī Rotari klubā un iestājās tajā. Nepatiku G. Zemgalam kā konsekvēntam demokratam radīja tikai iekšpolitiskās dzīves pārmaiņas Latvijā, kas sākās ar K. Ulmaņa organizēto 1934. gada 15. maija antikonstitucionālo apvērsumu.

Drīz pēc tam viņš sāka sirgt. (..) “1938. gadā tēva veselība vairs nebija tik laba,” stāsta meita Anna Ūdre. “Viņš nekur negribēja iet, kļuva arvien vientuļāks un kaut kādu drūmu nojautu apmācī. Vienreiz teica: “Latvijai vairs nekad nebūs tik labi laiki, kā bija. Ies grūti.”” 1939. gada 6. janvārī Zemgals 68 gadu vecumā šķīrās no dzīves.

Gustavu Zemgalu guldīja Meža kapos, kur jau atdusējās viņa laulātā draudzene. Latviešu tautas vārdā skanēja profesora V. Maldoņa sacītais: “Laimīgs tas, kas savu uzdevumu dzīvē piepildījis.”

Runājot prof. E. Andersona vārdiem, “visu savu mūžu Zemgals, tāpat kā Čakste, palika pārliecināts demokrats”.

PĒTERA KARLSONA OLIMPISKO SPĒĻU STĀSTIŅI

TĒVA PADOMS UN ĢIMENES SPORTISKĀS ĢENAS

Kārlis Lasmanis ar 3x3 komandas uzvaru Tokijā iepriecināja tēvu Uģi Lasmani, kuŗam olimpisko spēļu laikā apritēja 54. Uģim Lasmanim olimpiādās divas devītās vietas airēšanā. Paralleli laivai Uģis spēlēja arī basketbolu, turklāt labā līmenī, 1998. gadā ar *Ventspili*, kļūstot par Latvijas vicečempionu.

Uģis Lasmanis basketbola turnīrā

Par dēla Kārļa veikumu tēvam Uģim Lasmanim liels prieks. Viņš stāsta:

“Uz fināla skatīšanos pie mums sanāca draugi, visiem Latvijas izlases krekli. Man nebija, izdomāju uzvilkt kreklu no Dienvidafrikas sportista – samainījos 1992. gadā ar olimpisko simboliku. Un aizgāja, uzvarēja! Kārlis bumbu driblēja jau no trīs gadu vecuma, istabā bija grozs.”

Ar dēlu Uģis Lasmanis olimpisko spēļu laikā sazvanījies bieži, runājuši arī pirms fināla. Tēvs norādījis, ka ar krieviem nedrīkst spēlēt lēni, viņi ir dūšīgi un lieli augumā, tāpēc jānogurdina. No Kārļa uztraukumu nejutis. “Izteicu savu viedokli, ko varbūt vajadzētu citādi. Visi līdz zināmam brīdim māk spēlēt, bet, kuŗš var salikt pa vietām arī svarīgākajos brīžos, tas arī uzvar. Cepuri nost, ka viņiem tas izdevās,” sacīja Latvijas izlases līderis tēvs.

Lasmaņi ir aprīnojama sportiska ģimene. Kārļa māsa Rūta Lasmane ir Latvijas rekordiste trišsollēšanā telpās, viņa nebija tālu no kvalificēšanās Tokijai. Bet vispār – ASV studējošai sportistei cerības par olimpisko debiju noliktas uz 2024. gadu Parīzē. Mamma Dace Lasmane savulaik bijusi sporta ārste un joprojām regulāri spēlē tenisu.

Ar to Lasmaņu dinastijas sportiskums nebeidzas. Uģa tēvs bijis labs volejbolists, bet vecāka māsa Baiba – augstlēcēja, apprecējusies ar pazīstamo vieglatlētikas treneri Māri Grīvu. Viņu ģimenē izauguši vieglatlētī – Māra, Lauma, Gundega un Jānis Svens. Aprīnojamas sportiskās ģenas.

ARTŪRS STRĒLNIEKS: UZVARĒJĀM AR GRIBU UN CĪŅASSPARU

Latvijas 3x3 basketbola izlasei Tokijas Olimpisko spēļu finālā

palīdzēja uzvarēt gribasspēks un vēlme, atzina viens no komandas dalībniekiem Artūrs Strēlnieks.

Latvijas 3x3 basketbola komanda ar Agni Čavaru, Nauri Miezi, Kārli Paulu Lasmani un Edgaru Krūmiņu sastāvā Tokijā kļuva par vēsturē pirmo čempioni 3x3 basketbolā vīriešiem, finālspele ar rezultātu 21:18 pārspējot Krievijas Olimpiskās komitejas (KOK) komandu.

un mēģināja spēlēt. Iespējams, arī tas kaut ko deva zemapziņā, ka viss jāizdara līdz galam. Ļoti liels gribasspēks un vēlme – tas bija galvenais, kas palīdzēja šajā situācijā,” spraiģo finālu komentēja Strēlnieks.

Vienā no pelēkākajām turnīra dienām, kad tika piedzīvoti divi zaudējumi, šķita, ka komandā sākušās nesaskaņas un spēlētāji viens otru vaino neveiksmēs. Strēlnieks gan skaidroja, ka šādās situācijās noskaņojums komandā ārpus laukuma nav tāds, kā tas izskatās televīzijā spēļu laikā.

“Tas viss ir tikai emociju karstumā. Pēc tam visi tāpat nonāk pie kopsaucēja un neviens uz nevienu nav apvainojies. Visa komanda turas kopā vienā dūrē. Viņi visu izrunā, tas ir tas komandas spēks un vienotība. Pēc spēles basketbolisti nomierinās un viss paliek pagātnē,” secināja Strēlnieks.

Izlases treneris esot vēlējies redzēt Tokijā arī Strēlnieku, taču nebija iespējams dabūt akreditāciju piektajam spēlētājam.

“Sakarā ar Covid-19 pandēmiju nebija nekādas iespējas, jo bija ierobežots vietu skaits. Ja nebūtu pandēmijas, tad ļoti iespējams, ka es arī dotos uz Tokiju,” teica Strēlnieks, kuŗš arī turpmāk būs izlases sastāvā. Viņaprāt, 3x3 izlases panākums Latvijas basketbolam dos pārliecību, ka arī izšķirošajās spēlēs iespējams panākt vēlamo rezultātu.

“Es domāju tas dos lielu motivāciju, jo tagad mēs redzam, ka Latvija patiešām var, ka beidzot mums kaut kas izdodas. Diezgan bieži kaut kā pietrūkst, piemēram, 5x5 basketbolā, bet šoreiz ir tā situācija, kad ar darbu un gribasspēku ir nopelnīta veiksmē,” stāstīja Strēlnieks.

3x3 basketbols debitēja olimpisko spēļu programmā un nākotnē sporta veidam paredz arvien lielāku konkurenci. “Paliks arvien grūtāk, jo 3x3 basketbols attīstās. Ar katru gadu ir daudz vairāk komandu, daudz vairāk turnīru. Taču tas ir pavisam cits basketbols un tajā nav tik vienkārši iekļauties. Pavisam cita spēle, agresīvāka. Konkurence būs lielāka, jo, redzot, ka tas ir olimpiskais sporta veids, būs vairāk ieguldījumu 3x3 basketbolā un lielāka attīstība. Paliks arvien interesantāk,” atzīmēja Strēlnieks.

Tokijā kopā ar Latvijas koman-

kāju satraumēja, pēc tam cīnījās Artūrs Strēlnieks

du bija izlases galvenais treneris

Raimonds Feldmanis un fiziskās sagatavotības treneris Dāvis Feikners, kā arī fizioterapeits Oskars Urbanovičs.

CIK SAŅEMS LATVIJAS IZLASE PRĒMIJĀ PAR ZELTA MEDAĻU 3x3 BASKETBOLĀ?

Ministru kabineta noteikumi par kārtību, kādā piešķiramas

naudas balvas par izcilām sasniegumiem sportā, un naudas balvu apmēru paredz, ka par olimpiskajās spēlēs, paralimpiskajās spēlēs un nedzirdīgo spēlēs iegūto pirmo vietu olimpisko sporta veidu komandu sporta spēļu nacionālo izlašu sportistiem, viņu treneriem, sportistus apkalpojošiem sporta darbiniekiem, tai skaitā sporta ārstiem un apkalpojošam personālam (kopā), piešķir naudas balvas 426 862 eiro apmērā. Minētā summa ir pēc nodokļu nomaksas.

Izglītības un zinātnes ministrijā (IZM) aģentūru LETA informēja, ka Latvijas Basketbola savienības 3x3 izlases sportisti Agnis Čavars, Edgars Krūmiņš, Kārlis Lasmanis, Nauris Miezijs par izcīnīto zelta medaļu XXXII Vasaras olimpiskajās spēlēs katrs var saņemt līdz 106 716 eiro, savukārt sportistu treneri un apkalpojošais personāls (kopā) līdz 213 432 eiro.

CIK DROŠI IR TOKIJĀ?

Stāsta Raimonds Ozoliņš

Tokijas Olimpiskās spēles ir pirmās un, iespējams, ne pēdējās, kuŗām jāpielāgojas Covid-19 situācijai. Drošības pasākumu te ir daudz, taču ne vienmēr un ne visi no tiem tiek ievēroti.

Maskas te jānēsā visu laiku – gan telpās, gan ārā. Tenisā sacensībās bija liels karstums, un tagad vakarā var labi redzēt, ka maskas nosegtā sejas daļa nav iesauļojusies. Skats spoguļi ir komisks. Maska aizāķēta aiz ausīm teju nonstopā, gumiju un karstuma dēļ āda mazliet sūrst. Ne ļoti, bet nu tā – kaitinoši. Kollēga gan

solīja pacienāt ar savām maskām, kuŗām gumijas vietā ir auduma lences.

Pēc ierašanās Tokijā pirmās trīs dienas pēc kārtas bija jāveic Covid-19 tests. Nemat vērā, ka divu metru distances ieturēšana šeit nereti ir neiespējama, apsvēru domu testēties katru dienu. Lai mierīgāks prāts. Turpmāk prasība, ja pareizi atminos, ir

testēties katru ceturto dienu. Pēc 14 dienām drīkstēšot sākt izmantot arī sabiedrisko transportu. Gribas izbraukt ar virszemes metros, jo no tā droši vien paveras skaists skats. Covid-19 testu te var nodot ļoti operatīvi un daudzās vietās. Paņem mēģenes, cik tev vajag. Iesplauj noteikto daudzumu mililitru. Uzlimē lapiņu ar mēģenes kodu. Reģistrē to aplikācijā. Mēģeni ieliec maisiņā un nodod paraugu savācējiem. Darīts! Ā, un katru dienu mums ir jāmēra ķermeņa temperatūra, kas pēc tam jānorāda aplikācijā, kur vēl vairākos jautājumos jāatbild, ka pašajūta ir laba.

Lai iekļūtu olimpiskajos objektos, noteikti ir vajadzīga mediju akreditācija jeb caurlaide. Uz tās ir arī akreditētas personas foto. Piemēram, galvenajā preses centrā var iekļūt, noskenējot akreditācijas karti, kā arī aparāts veic sejas atpazīšanu. Filmējot video, man neizdevās noskenēt karti. Nācās pārtraukt filmēt ātrāk, nekā gribēju.

Pēc tam seko somas pārbaude skeneri un pašam jāiziet metalla detektora kontrole – tāpat kā lidostā. Ja līdzī ir attaisīta pudele, tad, apsargam redzot, no tās ir jāpadzējas. Dažkārt pie olimpisk-

ko objektu ieejām tiek mērīta arī ķermeņa temperatūra. Aparāts temperatūru nomēra pie pieres vai pie delnas. Jāsatraucas būtu par paaugstinātu temperatūru, taču man dažkārt rāda pazeminātu. Pašajūta gan ir laba. Varbūt tas no miega bada.

(Turpinājums 16. lpp.)

LIGITA KOVTUNA

“Pāri visam – esmu latvietē!”

Iepriekšējos mūsu laikraksta numuros jūs, cienījamie lasītāji, gūvāt ieskatu tajā latviešu vēstures posmā, kas saistās ar tālo Argentīnu. Stāstītāja bija Astrīde Sköldebring- Kļaviņa, mūsu tautiete, kuŗa mīt Zviedrijā un kuŗas dzīve bijusi krāšņa kā puķu pļava pirmsjāņu laikā. Tieši vasaras pilnzieda laikā arī man bija iespēja ar Astrīdi iepazīties, diemžēl pagaidām gan vēl nevis klātienē, bet, pateicoties “modernajām tehnoloģijām”. Taču – kā mēdz teikt – mūsu sarunās un sarakstēs uzšķīlās dzirkstele, un man ir liels prieks par šo (pagaidām) vēstuli draudzību. Jo Astrīdes dzīvesstāsts ir tik aizraujošs un tik vēsturiski bagāts, ka būtu grēks ar to nepadalīties avīzes slējās. Turklāt pati Astrīde ir izcila stāstītāja, un vēl – viņa pratusi saglabāt vienreizīgas foto liecības, kam īstenībā būtu vieta profesionālu pētnieku darbos.

Aicināju Astrīdi uz interviju, nesagaidījusi mūsu klātienē tikšanās, kas, cerams, notiks septembrī, kad viņa atkal būs Rīgā.

Pateicoties mūsu redakcijas ilggadējai draudzībai ar Zviedrijas latviešu mākslas vēsturnieci Diānu Krūmiņu-Engstedt, uzzināju arī, ka Astrīdes gleznas tiek kārtotas kārtējai izstādei. Modernās tehnoloģijas ļāva ieskatīties arī tajās – saulaini, citkārt abstrakti vai dūmakaini, glāsmaini, dzird krāsu akvareļi, bet allaž uzrunājoši tāpat kā to autore. Tāds mans pirmais iespaids.

Astrīde. Jā, gleznoju labprāt, akvareļi, tušā, ar akrilu. Un vismaz reizi gadā piedalos izstādēs, ne tik vien Zviedrijā, mani darbi bijuši arī Somijā, Spānijā. Tūlīt drīz, 20. – 22. augustā, atkal piedalīšos izstādē, t. s. *Open House* ateljē. Zīmēju jau kopš bērnības. Meksikā, *University of the America*, studēju ne vien starptautiskās attiecības un valodas, bet arī mākslas vēsturi. Dzīves gados Kanadā apmeklēju glezniecības kursus *Toronto College of Art*, bet, nonākusi Zviedrijā, gāju īsākos un garākos kursus pie ievē-

Astrīde Starptautiskajā akvareļu simpozijā Salamankā, Spānijā, 2017. gadā. “Tur bija cilvēki no visas pasaules! Es satikos un priecājos kopā ar argentīniešiem, kanadiešiem, somiem, zviedriem, meksikāņiem. Biju gan vienīgā latviešu izcelsmes...”

rojamiem šīs zemes māksliniekiem. Pēdējos gados izmantoju tīmekļa iespējas un sekoju līdzī kursiem no Vācijas, Dānijas, ASV un citām zemēm.

Runājot par latviešu mākslu, manās mājās Stokholmā un arī Rīgas dzīvoklī ir Juŗa Zvirbuļa, Ievas Spalviņas, Skaidrites Kocenas darbi, īpaši mani iedvesmo Anita Meldere un Irēna Lūse, apbrīnoju īpašo Robertu Koļcovu.

Man patīk eksperimentēt, šobrīd esmu aizrāvusies ar tušas zīmējumiem un cenšos pilnveidot akrila tehniku.

Tiktāl par tavu mākslu, bet, kā pati saki, – “tas interesantākais būtu parunāties par latvietības uzturēšanu, dzīvojot trimdā, īpaši Dienvidamerikas “eksotiskajā” vidē”. Jā, tas tiešām ir ļoti aktuāli mūsu šo-laiku globālajā pasaulē, un to sauc par latviskās identitātes uzturēšanu. Kā tev, dzīvojot tik dažādās valstīs un kultūrās, ar to gājis?

Nezinu, vai ir daudz tautiešu, kas, līdzīgi kā es, ir uzauguši

Astrīde pie pašas iekārtotā Latvijas stenda vietējā Zviedrijas muzejā kopā ar igaunieti, kuŗa iekārtoja savas valsts izstādi

latviešu sabiedrībā Dienvidamerikā, tad Kanadā, tad – Meksikā, līdz beidzot nonākuši Skandināvijā, Zviedrijā?! Man bijis lemts izbaudīt “uz savas ādas” visas šīs

kultūras, atšķirības, kas starp tām pastāv, esmu jutusies gan kā argentīniete, gan kanadiete, protams, arī kā zviedriete, bet pāri visam – tomēr esmu latvietē! Līdz 24 gadu vecumam man bija Argentīnas pase, tad kļuva Kanadas pavalstniece, un tikai 2006. gadā – Zviedrijas. “Mūžīgā identitātes krīze” – tā tiešām un atklāti varētu teikt. Bet – man tik ļoti gribētos satikt un savest kopā tos visus manas paaudzes Dienvidamerikas latviešus, kas dzīvo Rīgā, arī tos, kas no Venecuēlas! Starp viņiem jūtos kā mājās, tā ir mana bērnības vide. Kur jūs visi esat? Vai tiešām es vienīgā vēlos satikties?!

Tu esi aktīvi darbojusies arī Zviedrijas latviešu sabiedrībā, un ne tikai...

Jā, vairākus gadus darbojos Zviedrijas-Latvijas biedrības (*Svensk-Lettiska förening*) valdē, kur darbojās arī Latvijā labi pazīstamais Māris Slokenbergs. Tiklīdz Latvija atguva neatkarību, nodibinājām draudzības sakarus ar Rūjienu, Māra dzimto pusi. Cita starpā, ar to man saistās kāds dziļi emocionāls stāsts. 1990. gada vasarā, pēc Māra lūguma, devos uz Rūjienu kopā ar zviedru skolotāju grupu, kam biju tulks. Man bija tik smagi redzēt te padomju laika “man-

tojumu”, dzirdēt un tulkot tos skumjos stāstus, ko mums vietējie ļaudis stāstīja, ka es zaudēju tulka profesionalitāti un ... apraudājos.

Bet ir arī priecīgie stāsti – mēs piedalījāmies Ungurmuižas atjaunošanā, piesaistot šim darbam zviedru naudu! Kādā pieņemšanā, kur biju ielūgta, radās izdevība uzrunāt tolaik Zviedrijas kultūras ministres *Margot Wahlström* padomnieku, un ar viņas laipnu atbalstu dabūjām līdzekļus remonta sāksanai! Līdzīgi darbojāmies arī Ulafa Palmes mātes dzimtajā Skangalē utt. Tie bija lieliski, darbīgi gadi. Es tolaik strādāju gan par valodu skolotāju, gan pilsētas un muzeja gīdi, tulkoju. Starp citu, šobrīd palīdzu kādam latviešu izcelsmes kungam pirtulkot viņa vecāku bēgļu gaitu stāstus no latviešu uz spāņu valodu.

Tu esi Latvijas vēsturē zināmu un nozīmīgu cilvēku bērns: tēvs Kārlis Kļaviņš bija pazīstams advokāts, trimdā – Baltijas Universitātes Pinebergā mācībspēks, vēlāk arī viesprofessors ASV, lielu firmu vadītājs Argentīnā un Kanadā, profesors Sentlorensa kolledžā Kingstonā, Kanadā. Māte Alise Dzeguze – Latvijas sporta leģenda daiļslidošanā...

Par to, ka mana māte ir tāda slavenība, patiesībā pa īstam aptvēru vien 90. gados, kad mani uzrunāja sporta žurnālists Andris Zeļenkovs un cilvēki no Latvijas Sporta muzeja... Mani vecāki darīja visu iespējamo, lai es iegūtu izglītību un iepazītu visu to zemju savdabīgo kultūras bagātību, kuŗās dzīvojam. Par to esmu viņiem bezgala pateicīga!

Un nu lai runā fakti no “vēstures annālēm” – grāmatas “Latvijas advokātūra. 1919 – 1945” un preses ziņas, kā arī vēsturiski foto ar taviem komentāriem!

Kārlis Kļaviņš (1911-2002). Dzimis Bauskā, privatadvokāta Jāņa Dāvida Kļaviņa un ģimnazijas direktores Inas Annas Kļaviņas, dzim. Šulca, ģimenē. Studējis tieslietas Latvijas Universitātē (1928 – 1934). 1934. – 35. gadā dienējis Latvijas armijā. 1935. gadā sācis strādāt zvērināta advokāta V. Kārklīņa birojā Rīgā. No 1936. līdz 1940. gadam arī juriskonsults Latvijas Amatniecības kamerā. No 1939. gada – LU Civilprocesa katedrā zinātniskais darbinieks. No 1942. gada 29. decembra – zvērināts advokāts. 1944. gadā iesaukts latviešu leģionā. 1946. – 1947. gadā – docents Baltijas Universitātē Pinebergā. 1948. gadā izceļojis uz Argentīnu.

Alise Dzeguze Kļaviņa (1914-1999). Pagājušā gadsimta 30. gados Latvijas ziemas sports nebija iedomājams bez Alises Dzeguzes – daudzkārtējās Latvijas daiļslidošanas meistarē jeb čempionē. Viņas fotoattēli rotāja žurnālu vākus, viņai aplaudēja slidotavu apmeklētāji, bet Latvijas prese godāja par “ledus karalieni”, “virpuļu meistari” un “ledus feju”, jo viņa mūsu valstī bija meistarīgākā.

Kopā ar ģimeni Londonā

(Turpinājums 15. lpp.)

“Pāri visam – esmu latvietē!”

(Turpināts no 14. lpp.)

Alise Dzeguze dzimusi 1914. gada 15. aprīlī Rīgā, kučieņa Friča Dzeguzes un Kristīnes Dzeguzes (dzim. Vanaga) ģimenē kā jaunākā no trijām meitām. Mamma Alisei arī bija galvenais atbalsts, jo pāragri nomira viņas tētis.

Aizvadītā gadsimta 20. gadu beigās Alise Dzeguze startēja daiļslidošanas sacensībās, bet pirmais lielais panākums bija 1932. gada februārī Latvijas daiļslidošanas meistersacīkstēs. Tās norisinājās Esplanādes slidotavā. *Universitātes sportu* pārstāvošā Alise Dzeguze kopā ar Florianu Šrāderu izcīnīja Latvijas daiļslidošanas meistarību jeb čempionu titulu pāru konkurencē. Kaut arī pirmais čempiontituls tika nopelnīts pāru slidojumā, turpmāk viņa pievērsās galvenokārt individuālajai programmai.

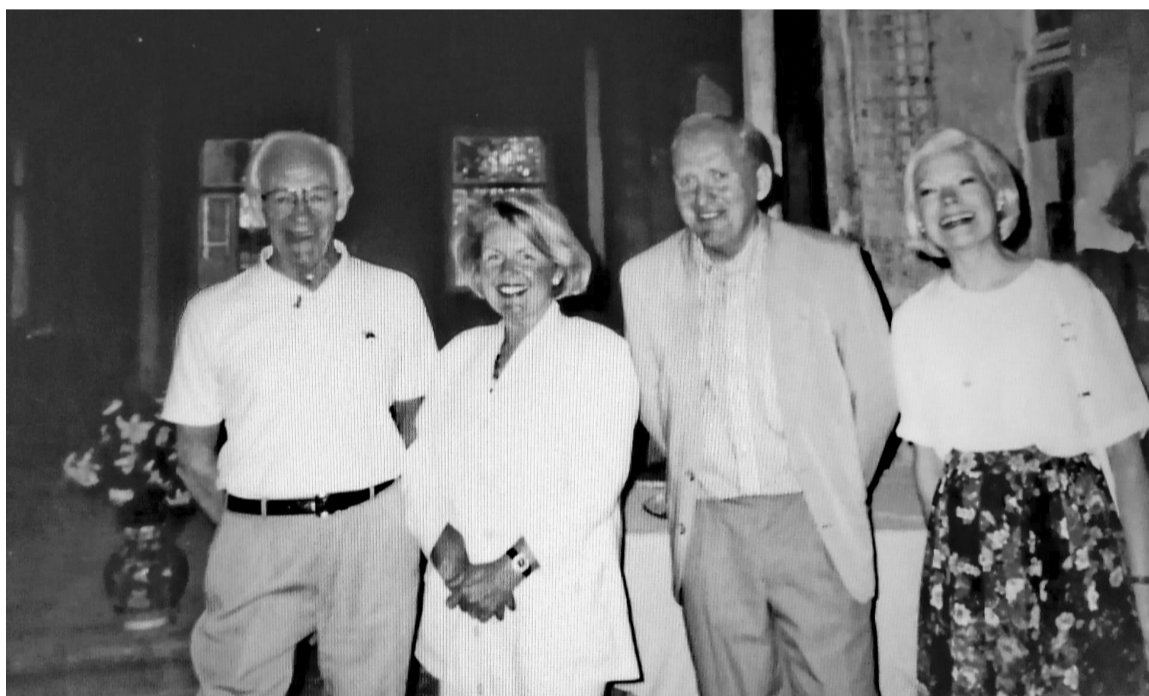
Ievērojams pavērsiens bija iespēja 1932./1933. gada sezonā doties apmācībās uz Vini.”
(No A. Zeļenkova raksta žurnālā *Sports* 2018. g. decembra nr.)

Šis foto no 1989. gada Akadēmiskās balles Stokholmā man ir ļoti nozīmīgs. Te ne tikai satiku “Dagni, ar kuŗu biju spēļusies DP nometnē, un viņas mamma, bet vakariņās sanāca sēdēt blakus vēsturiekam Uldim Ģermanim. Mūs nofotografēja tieši tajā brīdī, kad bijām konstatējuši, ka Uldis bijis klasesbiedrs ar manu slaveno mamma! Tālāk tai pašā rindā redzams pianists Arturs Ozoliņš, arī viņš ir no manas Buenosairesas bērības! Arturs bija šī lieliskā vakara goda viesis un sniedza pasakainu koncertu Stokholmas Koncertzālē”

“Argentīnā nodzīvojām līdz 1957. gada vasarai, kad emigrējām uz Kanādu. Šeit mēs ar mamma uz mūsu balkona, īsi pirms došanās prom”.

Restaurētajā Ungurmuīzā 1995. gadā kopā ar Ingridu un Gunaru Meieroviciem. Vidū - Astrīde un Rune Bengtsson no *Svensk-Lettiska förening*

Uz kuģa SS *General Bundy* ceļā uz Buenosairesu

Buenosairesā, 1952. gadā. “Šajā foto no kreisās puses - Juris Ērglis, slavenā pirmskaŗa Latvijas baletdejojāja un baletskolas direktora Jāņa Ērgļa-Smaļcova dēls. Juris pēc viņa nāves turpināja vadīt studiju *Ballet and Dance Art* Losandželosā (līdz 2004. gadam), un baleta pedagoga darbu, iespējams, turpina vēl šobaltdien. Bet no 1950. līdz 1964. gadam Buenosairesas operēātri no-dejoja vai visās klasiskā repertuāra izrādēs. Blakus Jurim – Edīte, *Laika* Dienvidamerikas korespondenta Kārļa Zvirgzdiņa meita, bet zēns labajā pusē ir Edītes brālis. Šajā fotografijā gan iztrūkst Lolita Zuntaks, pazīstamās sabiedriskās darbinieces Vijas Zuntakas-Bērziņas māsa... Tie mani bērības draugi.”

OLIMPISKO SPĒĻU STĀSTI

(Turpināts no 13. lpp.)

Viesnīcas foajē nepārtraukti dežurē divi apsargi – gados vecāks pa dienu, jaunais pa nakti. Šovakar jaunais “klijās” jebšu mīga ciet. Ejot uz veikalu, laikam puisim iztraucēju miegu. Olimpiskajos objektos apsargi ir laipni, daži ļoti labi no galvas iekaluši angļu valodā pieklājības frazes, lai pateiktos par sadarbošanos un novēlētu jauku dienu.

Olimpisko objektu tuvumā strādā liels skaits satiksmes uzraugu. Ar sarkaniem ziļiem viņi kontrolē kustību, lai nenotiktu gājēju sadursme ar transportlīdzekļiem. Gājēji mēdz ietot tiem neparedzētās vietās, tenisa centrā arī es tajā skaitā. Iemaldījos *players zone* jeb spēlētāju laukumā, kur pirms spēles iesildījās pasaules ranga otrā raketē japāniete Naomi Osaka. Gandrīz uzskrēju virsū slaveņibai, spaidot telefonu.

Nesen saņēmām satraucošu ziņu, ka Tokijai tuvojas vētra. Par laimi, tas nebūšot taifūns. Pagaidām nav gan dzirdēts, ka jāgatavojas ievērot piesardzības pasākumus un ka sacensības varētu atcelt. Dzīvosim redzēsīm, kas notiks.

OLIMPISKO SPĒĻU LAUREĀTU MEDAĻAS VEIDOTAS NO VECĪEM TELEFONIEM UN DATORIEM

Tokijas Olimpiskajās spēlēs, ļoti iespējams, tiek aizsākta jauna tradīcija. Kā vēsta *Deutsche Welle*, pašlaik notiekošo olim-

pisko spēļu medaļas tiek veidotas no vecām elektronikas ierīcēm. Paredzams, ka šis projekts tiks turpināts arī turpmāk.

Sportistiem, kuri iegūst ekskluzīvo vietu uz goda pjedestala pirmajiem trīs pakāpieniem un saņem olimpiskās medaļas, tas ir milzīgs gods gan pašiem, gan viņu pārstāvētajai valstij. Savukārt “Tokijas Medaļu projekta” īstenotāji var priecāties, ka medaļas, ko saņem sportisti, vispār ir izveidotas.

Šajā projektā medaļas tiek veidotas no pārstrādātām vecām elektroierīcēm, piemēram, viedtālruniņiem un klēpj datoriem. Tādējādi projekta īstenotāji ir devuši japāņiem unikālu iespēju būt daļai no šīm olimpiskajām spēlēm, kas notiek pandēmijas apstākļos.

“Kampaņa aicināja sabiedrību ziedot nolietotu un vecu elektroniku šim projektam. Mēs

esam pateicīgi visiem, kas piedalījās šajā projektā,” sacīja Tokijas Olimpisko spēļu runasvīrs Hitomi Kamizava.

Projekts tika īstenots ar mērķi parādīt, ka elektronikā tiek izmantoti miljardiem dolaru vērti metāli, to vidū arī zelts un sudrabs. Liela daļa no šiem metāliem ik gadu iet zudumā, jo cilvēki vienkārši izmet ierīces parastajos atkritumos vai pat sadedzina, neparūpējoties par to, vai vecās elektroniskās ierīces tiek atbilstoši utilizētas un nodotas pārstrādei.

VĒTRA BŪTISKI NEIETEKMĒ OLIMPISKO SPĒĻU NORISI TOKIJĀ

Tropiskās vētras *Nepartak* ietekme uz olimpisko spēļu norisi Tokijā varētu būt mazāka, nekā izskanēja sākotnējos brīdinājumos, tomēr dažu sacensību norise tiek pārcelta, paziņojuši spē-

ļu organizātori. “Par vētru nevaradzētu pārāk raizēties,” sacīja olimpisko spēļu organizatoru preses pārstāve Masa Tajaka.

Gaidāms, ka vētra Japānas piekrasti sasniegs 27. jūlija vakarā pēc vietējā laika, tādēļ loka šaušanas sacensību norise jau ir pārcelta uz trešdienu un ceturtdienu. Savukārt airēšanas disciplīnu medaļu izcīņa atlikta uz trešdienu, bet burātāju un sērfoņtāju startus vētra visticamāk neietekmēs. Tomēr sērfošanas medaļu izcīņa ir pārcelta no trešdienas uz otrdienu, organizātoriem izmantojot ideālos sērfošanas apstākļus un augstos viļņus, ko nes vētras tuvošanās. Olimpiskās sērfošanas sacensības notiek Curigasaki plūdmalē, nevis baseinā ar mākslīgiem viļņiem. Iepriekš par taifūnu uzskatītā tropiskā vētra *Nepartak* raisīja bažas par olimpisko spēļu norisi, jo meteo-

rologi brīdina pat spēcīgām lietavām, brāzmām un augstiem viļņiem.

TRIATLONA SACENSĪBAS VĪRIEŠIEM GANDRĪZ BEIDZĀS AR NELAIMI

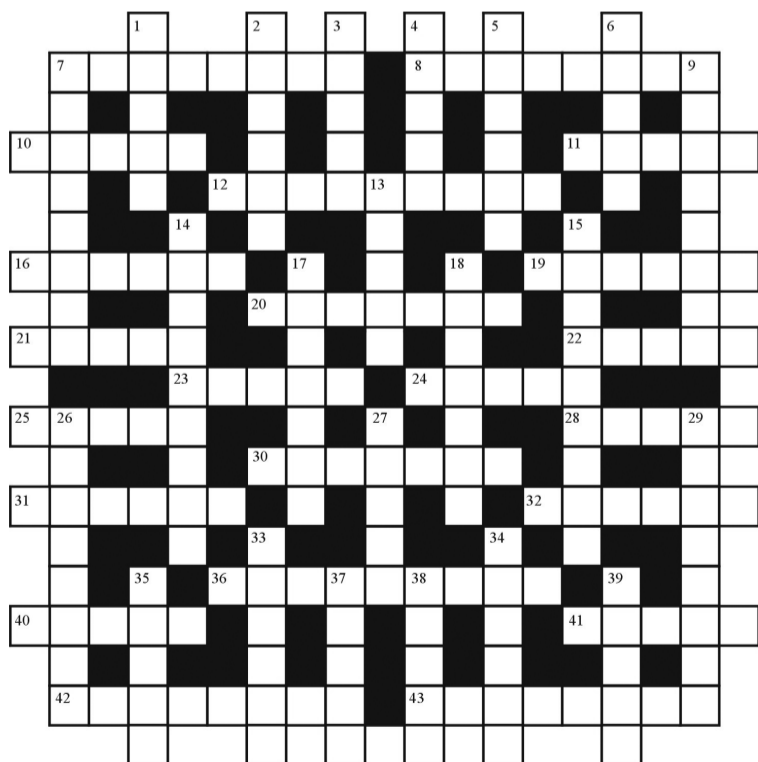
Filmēšanas motorlaiva bloķēja daļu no peldceļa un traucēja sacensību dalībniekiem. Žurnālists Džo Pompliano vēsta, ka, atskatot starta šāvienam, dalībnieki ielēca ūdenī, un tobrīd laiva mēģināja sagriezties. Par laimi dzenskrūve nevienu no dalībniekiem netrāpīja. Laivai ir divi motori. Pēc brīža sacensības apturēja, bet ne daudz vēlāk startu atkārtāja.

Par sacensību uzvarētāju kļuva Kristians Blūmenfelts no Norvēģijas. 1,5 km peldēšanu, 40 km braucienu ar velosipēdu un 10 km skrējieni viņš veica vienā stundā 45 minūtēs un četrās sekundēs.

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Sastādījis KĀRLIS PĒTERSONS

Līmeniski. 7. Valsts Eiropā. 8. Lielākais ezers Ungārijā. 10. Gara kārts, ko lieto izpildot akrobātiskus priekšnesumus. 11. Indīgas čūskas. 12. Tauriņziežu dzimtas krūmi vai nelieli koki. 16. Grūti lokāmas. 19. Saistaudu veidojumi. 20. Apdzīvota vieta Liepājas novadā. 21. Pilsēta Japānā, Honsju salā. 22. Fazānu apakšdzimtas putni. 23. Pilsēta Francijas rietumos. 24. Ābolu

šķirne. 25. Sist ar kāju. 28. Lībiešu valdnieks Turaidā 13.gs. 30. No metāla darināts mākslas darbs. 31. Vīrieša vārds (*febr.*). 32. Spēcīgs iespaids. 36. Optisks instruments. 40. Pēc divām dienām. 41. Laikraksts Latvijā. 42. Gaumīgs, izmeklēts. 43. Paugstinājumi, pultis lektoriem.

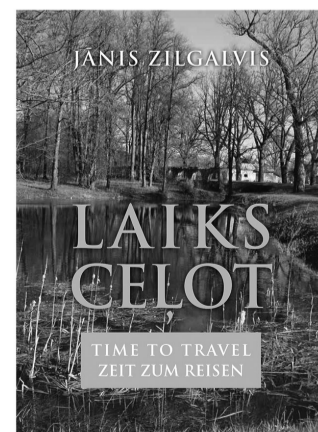
Stateniski. 1. Ritmisks vienmērīgs gājiens. 2. Transportlīdzekļu riteņu apvalki. 3. Pilsēta

Vidzemē. 4. Ventas pieteka. 5. Graudu malšanas blakusprodukts. 6. Greznumlietas. 7. Karakuģi. 9. Maza skulptūra. 13. Norvēģu komponists (1843-1907). 14. Indīgs zirneklis. 15. Dziļūdens kamera ar novērošanas aparātiem. 17. Pasta sūtiņums. 18. Debess ķermenis. 26. Apdzīvota vieta Valkas novadā. 27. Ģeodēzijas instruments. 29. Municija. 33. Krievu gleznotājs (1844-1930). 34. Sengrieķu pilsētvalsts. 35. Nemākulīgi dzejoļi. 37. Varoņpoēma. 38. Apdzīvota vieta Talsu novadā. 39. Piena produkts.

Krustvārdu miklas (Nr. 28) atrisinājums

Līmeniski. 1. Katls. 5. Elara. 8. Amforas. 9. Apatīts. 10. Tērvete. 12. Acot. 13. Kārkurts. 14. Sile. 17. Alabama. 19. Spitaka. 21. Sorgo. 23. Virsaitis. 24. Pastaigas. 26. Sirma. 27. Vaivari. 30. Karalis. 33. Atis. 34. Ceraukste. 35. Vega. 38. Samelot. 39. Rietumi. 40. Amuleti. 41. Sesks. 42. Saiga.

Stateniski. 1. Krakova. 2. Trīt. 3. Sasmaka. 4. Kolektors. 5. Estētes. 6. Akrs. 7. Amerika. 9. Alata. 11. Eseja. 15. Saslaukas. 16. Miniatūra. 18. Liriska. 20. Kuranti. 21. Slips. 22. Otava. 25. Tribunāls. 27. Vraks. 28. Idiommas. 29. Identitas. 30. Kuteris. 31. Lietuva. 32. Svāri. 36. Alus. 37. Meti.

DR. JĀŅA ZILGALVJA LAIKS CEĻOT III GRĀMATA

Informatīvi bagāta un ērti lietojama grāmata-ceļvedis pa Latvijas sakoptākajām pilīm un muižām, parkiem un pastorātiem, seniem viduslaiku cietokšņiem, baroka un klasicisma rezidencēm.

Teksti arī angļu un vācu valodās

www.laikagramata.lv

SPORTS

Tokijas Olimpiskajās spēlēs

Latvijas 3x3 basketbolistu uzvara olimpiskajās spēlēs

iedvesmojusi basketbola jauno paaudzi. Sociālajos tīklos popularitāti guvis video no vasaras nometnes, kurā Juglas basketbola audzēkņi ir sajūsmā pēc fināla izšķirošā metiena, kas Latvijai atnesa zelta medaļas. Gaviles par Latvijas basketbolistu uzvaru skanēja visur Latvijā, taču maz kur prieks bija lielāks nekā Smiltēnē, kur norit Juglas basketbola skolas jauno basketbolistu nometne. Bērnu reakciju uz zelta medaļas nesošo Kārļa Lasmaņa metienu ierakstījis treneris Normunds Lišiks. To savos sociālo mediju kontos publicēja Latvijas Basketbola savienība, un drīz vien video iekrāja tūkstošiem skatījumu internetā.

Čempionu sagaidīšana mājās – lieli svētki

Pēc zelta medaļu izcīnīšanas no Tokijas Olimpiskajām spēlēm atgriezās Latvijas 3x3 basketbola izlase – Nauris Miezišs, Kārlis Pauls Lasmanis, Agnis Čavars un Edgars Krūmiņš. Viņus lietū pie Rīgas lidostas, kā arī pa ceļam uz LTV Sporta studiju Zaķusalā sagaidīja liels līdzjutēju pulks. Sagaidītājus čempioni uzrunāja uz skatuves, kas bija uzslīta pie lidostas. Nauris Miezišs pateicās visiem līdzjutējiem, sakot, ka simtiem reižu noskatījies video, kur apkopots, kā Latvijā viņiem jūta līdzī. Tas esot devis lielu spēku. Spēlētājiem pateicās izglītības un zinātnes ministre Anīta Muižniece, kurā uzrunas laikā nespēja valdīt prieka asaras. Sanākušie klātesošie atzina, ka

sportisti dāvinājuši īpašas emocijas. Draudzīgā gaisotnē basketbolisti dalījās ar emocijām par atgriešanos mājās, kā arī sniedza autografus.

Pēc tikšanās ar līdzjutējiem 3x3 basketbola izlase sakāpa speciāli sarūpētos apvidus kabrioletos un tika pavadīti uz LTV Sporta studiju Zaķusalas krastmalā ar skaļiem saucieniem "Latvija!" un "Malači!"

Pēc sirsnīgās sagaidīšanas Rīgā olimpiskie čempioni – 3x3 basketbolisti – devās uz savām pilsetām. Īpaši skaļi savējos sportistus – Nauri Miezi un Agni Čavaru – sagaidīja Ķekavā. Lai gan vakars bija jau vēls, cilvēku bija daudz. Pēc isām runām, bildi vai autografu gaidīja teju katrs ķekavietis. Atbalstītāji neslēpa – emociju daudz. Vietējie puīši, ar kuriem kopīgas basketbola spēles aizvadītas skolā, kļuvi par pirmajiem olimpiskajiem čempioniem 3x3 basketbolā.

Ar gaviļiem un jauno sportistu goda sardzi savu zelta medaļnieku Edgaru Krūmiņu sagaidīja jelgavnieki. Ne brāzmainais vējš, ne vēlā vakara stunda ne traucēja Jelgavas sportistu saimei mājās sagaidīt savu zelta medaļnieku. "Mums bija 1980. gadā peldētājs jelgavnieks, kas bija izcīnījis olimpiskajās spēlēs medaļu, bet tagad mums ir zelta medaļa Jelgavā. Un mēs – aktīvie sportisti – nevaram stāvēt malā, tāpēc mēs sagaidām jelgavnieku un sveiksim viņu," sacīja smaiļotājs Raitis Biezais.

Graudiņas/Kravčenokas devīze "Elpo. Tici. Cīnies."

Latvijas plūdmales volejbola duets Tina Graudiņa un Anastasija Kravčenoka otrajā grupu turnīra spēlē tikās ar brazilietēm Anu Patrisiju Ramosu/Rebeku Kavalkanti Silvu, kurās izdevās pieveikt smagā trīs setu cīņā ar 21:15, 12:21 un 15:12.

Uzvara Latvijas sportistes nostāda pateicīgā situācijā, lai raudzītos izslēgšanas turnīra virzienā. Teicamu spēli aizvadīja Graudiņa, kas visa spēles garumā

spēcīgi uzbruka un svarīgos brīžos guva punktus ar servi. Šī bija pirmā Graudiņas/Kravčenokas uzvara pār Brazīlijas pāri, kam iepriekš piedzīvoti divi zaudējumi.

Turpinājumā ar 2:0 mūsu volejbolistes bija pārākas pār kenijietēm Gaudensiju Makohu/Breksaidisu Hadambi – 2:0 (21:6, 21:14). Šāds sniegums ļāva ieņemt otro vietu D apakšgrupā un nopelnīt uzreiz ceļazīmi uz astotdaļfinālu.

Astotdaļfināla spēlē Latvijas duets bija pārāks par KOK komandu – Nadežda Makroguzova/Svetlana Holomina – uzvara ar rezultātu 2:1 (16:21, 21:17, 15:13). Trešā seta galotnē Kravčenoka/Graudiņa bija iedzinējos ar 8:12, bet tobrīd rokas vēl netika nolaistas. Graudiņa uzsvēra, ka šādās spēlēs saproti, cik būtiski ir cīnīties līdz pašam galam. "Esam neizmērojami laimīgas. Esam eiforijā," emocijās dalās Kravčenoka, kurā uzreiz atcerējās leģendārās amerikānietes Kerijas Volšas saukli "Elpo. Tici. Cīnies." Uzvarētās spēles noslēgumā Latvijas volejbolistes laukumā liksmoja no sirds un arī nelielais fanu pulciņš arēnā nekavējās skaļi apliecināt savu atzinību. Sajūsmas pilnu interviju izskaņā Graudiņa un Kravčenoka jau atgādināja sev un citiem, ka kārtējā noslēgtā spēle neatkarīgi no rezultāta ir pagātne un jāgatavojas nākamajai spēlei.

Plaviņš/Točs pārspēj pasaules čempionus

Ar uzvaru sāka Latvijas plūdmales volejbola duets Mārtiņš Plaviņš/Edgars Točs. Viņi ar 2:1 (13:21, 21:19, 15:11) pārspēja pasaules čempionus Vjačeslavu Krasilņikovu un Oļegu Stojanovski no Krievijas Olimpiskās komitejas (KOK).

Pirmais sets aizritēja, atrodoties iedzinēju lomā, taču līdzvērtīgajā otrajā setā un it īpaši ātrajā trešā seta izskaņā latvieši bija meistarīgāki par KOK sportistiem. Latvieši zaudēja pirmajā setā bet pārkārtoja savu spēli un izcīnīja uzvaru. Jau pirmajā setā Plaviņš un Točs jūta, ka sava spēle ir turpat blakus, bet pienācīgi netika nobloķēts ātrais Krasilņikovs, kā arī savas korekcijas ieviesa jūtamais vējš, sacīja Točs. Viņš uzteica Mārtiņu par vairākām teicamām epizodēm aizsardzībā, kas piespieda krievus sākt savu spēli mainīt. Turklāt vēja dēļ abām komandām bija vairāk jāimprovizē un jātiek galā ar savu spēli. Ar divām uzvarām divās spēlēs Plaviņš/Točs B apakšgrupā ieņēma pirmo vietu un nodrošināja vietu izslēgšanas turnīrā.

Neizdevās spēle pret meksikāņiem

Mārtiņš Plaviņš/Edgars Točs ar zaudējumu noslēdza spēļu grupu turnīru, apakšgrupā ieņemot otro vietu. Plaviņš/Točs, kuri izsēti ar 14. numuru, ar 0:2 (18:21, 16:21) zaudēja meksikāņiem Hosue Gastonam/Hosē Rubio. Pēc spēles Točs atzina, ka nenostādāja taktika servēt pa isāko pretinieku, gaidot viņa kļūdas. "Daudz neprecizitāšu, blokā turējām aizsardzību, bet par daudz ātrajās izspēlēs mēģinājām iet pie tikla. Par daudz sastūmām pie tikla viens otram bumbas. Ar spēli, pretiniekam servējot, bija problēmas. Bloks bija, aizsardzība bija, bet vajadzēja labākas piespēles. Tas arī viss. Varēja labāk uzservēt, bet viņi ļoti labi servēja. "Nesaplīsa" viņu mazais, "saplīsam" mēs," sacīja Točs.

Londonas olimpisko spēļu bronzas medaļnieks Plaviņš piebilda,

ka spēles iznākumu izšķirūši sikumi. Pretinieki esot bijuši labāki niansēs.

Iekļūst ceturtdaļfinālā

Mārtiņš Plaviņš/Edgars Točs izlozē astotdaļfinālā saņēma pretī spēcīgos braziliešus Brunu Šmitu un Evandru Oliveiru. Šmits pirms pieciem gadiem Riodežaneiro kopā ar Čeruti tika kronēti par olimpiskajiem čempioniem.

Mārtiņš Plaviņš un Edgars Točs

Mārtiņam Plaviņam/Edgaram Točam astotdaļfināla spēlē ar 2:0 (21:19, 21:18) izdevās uzvarēt titulētos Brazīlijas plūdmales volejbolistus un kvalificēties olimpiskā turnīra ceturtdaļfinālam. Pie 20:17 Brazīlijas duets pieprasīja pārtraukumu. Un pēc tā rezultāta starpība sāka dīlt, tomēr pirmo setu uzvarēja Plaviņš/Točs – 21:19. Otrā setā turpinājumā mainījās laika apstākļi – saulīte ne tikai noslēpās aiz mākoņiem, bet pat sāka līt. Brazīlijas plūdmales volejbolisti turpināja samazināt rezultāta starpību. Pie 19:17 Latvijas komanda pieprasīja pārtraukumu. "Līdz galam, Mārtiņ, tu esi boss," pārtraukumā teica Točs. Taču cīņa atsākās ar spēcīgu Evandru servi, kas samazināja rezultāta starpību līdz minimumam. Un uzvara setā ar 21:18. Uzvaras punktu izcīnīja Točs.

(Turpināts 20. lpp.)

PĒRK DZĪVOKĻU NAMU

**Pērk daudzdzīvokļu namu vai tā daļu Rīgā;
**Namu apsaimniekošana, juridiskie pakalpojumi;

A.Batarags 201-788-5315 (NJ)
abatarags@optonline.net
A.Padegs 845-462-3317 (NY)
apadegs@optonline.net

LATVISKA MASKA PAR ATBALSTU ALPF

LRFA.org/donate

LRFA.org
215.635.4137
info@LRFA.org

IZDEVĪGI APDROŠINĀJUMI

Veselības | Medicare | Dzīvības | Ceļojumu

LATVIAN AMERICAN SHIPPING LINE

Kravas pārvadājumi starp ASV un Latviju!

Visāda veida kravas sūtījumi: **pārcelšanās** (uz vai no Latvijas), **jūras transports, gaisa kravas** un arī naudas pārsūtījumi (caur Baltic Financial Services).

Stāka informācija atrodama LASL mājas lapā, paciņu nodaļā: www.lasl.com vai zvanot: 973 744 6565.

Pieņemsim paciņas un grāmatu sūtījumus iestādēm, kā arī komerciālos un personīgo mantu sūtījumus. Lūdzam iepriekš pieteikt lielāka apmēra sūtījumus! Ievērosim sabiedriskās attālinājuma normas, lai nevienam nebūtu jābaidās mūs satikt pie mantu nodošanas!

SARĪKOJUMI / DIEVKALPOJUMI

SARĪKOJUMI

Redakcija lūdz lasītājus sazināties ar sarīkojumu un dievkalpojumu rīkotājiem, precizējot, vai paredzētie sarīkojumi notiks, vai tie ir atcelti!

LOSANDŽELOSA (CA)

Losandželosas latviešu namā (1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90034).

SIETLA (WA)

Sietlas latviešu sabiedriskais centrs (11710 3rd Ave. N. E. Seattle, WA 98125). Mājaslapa: www.seattlatlviancenter.com.

SV. PĒTERSBURGA (FL)

Sv. Pētersburgas latviešu biedrība (5220 Brittany Dr. S, Apt. 1410, St. Petersburg, FL 33715), tālr.: 727-827-2338.

Facebook lapa, lūdzam sekot mūsu jaunajai lapai "Latviesu Biedrība St. Petersburg FL". Sīkāku informāciju par pasākumiem var uzzināt Biedrības Facebook lapā vai, zvanot Dacei Nebarei. Tel: 917-755-1391.

TĒRVETE

Valdes sēdes – katru ceturtdienu 19:30 Centrā. Pensionāru sanāksmes pirmdienās, 13:00, Info: 514-992-9700. www.tervete.org.

ZIEMEĻKALIFORNIJA

(425 Hoffman Ave, San Francisco), Info: www.zklb.wordpress.com, ZKLB sekr. un informāc. daļas vadītāja Una Veilande tālr.: 408-813-5104, e-pasts: una.veilande@gmail.com.

DIEVKALPOJUMI

Bostonas latv. ev. lut. Trimdas dr.: (58 Irving st, Brookline MA 02445). Info: 617-232-5994, e-pasts: bostonas-trimdasdraudze@gmail.com, tālr.: 617-232-5994. Māc. Igors Safins. Tālr.: 617-935-4917. E-pasts: igorssafins@gmail.com.

Cikāgas latv. ev. lut. Ciānas dr.: (6551 W Montrose Ave, Chicago IL 60634), tālr.: 773-725-3820; e-pasts: cianasdraudze@gmail.com; www.facebook.com/Cikāgas-Ciānas draudze 2550-4389-7965-234. Dievk. notiek svētdienās 10:00. Pēc dievk. kafijas galds. Māc. Gundega Puidza, tālr. biroja: 773-736-1295; mājās: 708-453-0534, E-pasts: puidza@yahoo.com.

Cikāgas latv. ev. lut. Sv. Pēterā dr.: (450 Forest Preserve Dr, Wood Dale IL 60191). Tālr.: 630-595-0143. Māc. Ojārs Freimanis. Dr. pr. Uldis Pūliņš. Dievk. notiek svētdienās 10:00. Pēc dievk. kafijas galds.

Cikāgas latv. baptistu dr.: (820 Ontario St, Oak Park, IL 60302). Māc. Oļģerts Cakars. Tālr.: 708-383-5285.

Denveras latv. ev. lut. dr.: (10705 West Virginia Ave, Lakewood, CO 80226). Birojs atvērts ceturtdienās no 10:00 līdz 14:00. E-pasts: reglite@aol.com **Dievk. notiek svētdienās 9:30.** Pēc dievk. sadraudzība.

Detroitas Sv. Paula latv. ev. lut. dr.: (30623 W. Twelve Mile Road, Farmington Hills, MI 48334). Dievk. notiek svētdienās 10:00. Seko sadraudzības stunda.

Dienviņfloridas latv. ev. lut. dr.: Shepherd of the Coast Luth. Church (1901 E Commercial Blvd, Ft. Lauderdale FL 33308). Info: Ilze Folkmane Gibbs, e-pasts: folkmane@hotmail.com Info: Andrejs Jugs, tālr.: 561-447-9050. Dievk. notiek 14:00. Pēc dievk. visi lūgti pie kafijas galda!

Dienviņkalifornijas latv. ev. lut. dr.: baznīca (1927 Riverside Dr., Los Angeles CA 90039).

29. augustā-dievkalpojums ar dievgaldu. Dievkalpojumi notiek plkst. 11:00.

JŪLIJĀ NEBŪS DIEVKALPOJUMU

Džamaikpleinas Trīsvienības latv. ev. lut. dr.: Unitarian Congregational Parish of Norton (2 W Main St, Norton, MA 02766). Svētdienās 11:00 Dievk. ar dievg. Kalpo mācītājs Dr. Jānis Keggi, draudzes sekretāre Zigrīda Kručkova, tālr.: 617-323-0615.

Filadelfijas latv. ev. lut. Sv. Jāņa dr.: (301 N Newtown Street Road, Newtown Square, PA 19073), tālr.: 610-353-2227. Māc. Gija Galina.

8. augusts. Dievkalpojums nenotiks.

15. augusts. Dievkalpojums plkst. 10:00.

22. augusts. Dievkalpojums plkst. 10:00. Seko pusgada informācijas sapulce un pikniks.

29. augusts. Dievkalpojums plkst. 10:00.

5. septembris. "Labor Day" dienas nogale – dievkalpojums nenotiks.

Lūdzu ievērot – sākot ar 11. jūliju dievkalpojumi sāksies vasaras laikā plkst. 10:00 no rīta.

Grandrapīdu latv. ev. lut. dr.: Faith Lutheran Church. 2740 Fuller Ave NE, Grand Rapids MI 49505. Tālr.: 616-361-6003. Māc. prāv. Ilze Larsen, tālr.: 269-214-1010. Dr. pr. Ivars Petrovskis, tālr.: 616-975-2705. **Dievk. notiek 2x mēnesī 10:00.** Pēc dievk. kafijas galds.

Kalamazū latv. ev. lut. apv. dr.: (122 Cherry Hill St, Kalamazoo MI 49006). Māc. Aija Graham. Dievk. notiek 10:00.

Kalamazū draudze atsāk dievkalpojumus klātbūtnē katru otro svētdienu, tos noturot Latviesu Centra lielajā zālē, kamēr jaunais dievnams būs lietojams.

Svētdienu svētbriži māc. A. Graham vadībā notiek plkst. 10:00 (pēc Austrumu laika) virtuālā vidē. Facebook mājas lapa *Latvian Lutheran united church in Kalamazoo*, un YouTube, atrodot kanālu *Latviešu apvienotā draudze Kalamazoo*.

Klīvlāndes apvienotā latv. ev. lut. dr.: (1385 Andrews Ave, Lakewood, OH 44107) Draudzes dievk. notiek svētdienās 11:00. Bībeles stundas notiek 10:00 katra mēneša otrajā ceturtdienā trešdienā. Baptistu dr.: Bethel Baptist Church (2706 Noble Rd, Cleveland 44121) Dievk. notiek svētdienās 14:30.

Linkolnas apv. latv. ev. lut. dr.: (3300 C St, Lincoln NE 68510).

Dievkalpojumi ar viesu mācītājiem latviešu un angļu valodā plkst. 10:00. Par datumiem sazināties ar draudzes pr. Kārli Indriksonu, tālr.: 402-730-3427, e-pasts: kindriks@aol.com. Pensionāru saiets katra mēneša otrā ceturtdienā plkst. 11:00 sabiedriskās telpās.

Mančesteras latv. ev. lut. dr.: (dievk. notiek *Holy Transfiguration Romanian Orth. Church*, 2 Winter St., Manchester, CT 06040). Dr. pr. Astra Vilinskis, tālr. 413-568-9062. **17. jūlijā plkst. 11:00** – dievk. ar dievg.; viesu māc. Igors Safins. Sekos kafijas stunda.

21. augustā plkst. 10:00 – Kapu svētki, *East Cemetery*, māc. Igors Safins. Lietus gadījumā, dievkalpojums notiks baznīcā.

Milvoku latv. ev. lut. Sv. Trīsvienības dr.: (1853 N 75th St, Wauwatosa WI 53213), tālr.: 414-258-8070. Māc. Jānis Ginters tālr.: 2607975695 Draudzes priekšnieks: Andrejs Junge tālr.: 414-416-6157 Dievk. notiek svētdienās 10:00.

Mineapoles – St. Paulas latv. ev. lut. dr.: (3152 17th Ave S, Minneapolis MN 55407).

Mineapoles-St. Paulas latviešu evaņģēliski luteriskās draudzes video dievkalpojumi notiek katru nedēļu, tos var skatīties mndraudze.org.

Montrealas latv. Trīsvienības/Tervete ev. lut. dr.: Trinity Latvian Church (P.O. Box 39, Station NDG, Montreal QC H4A 3P7), tālr.: 514-992-9700. www.draudze.org vai www.tervete.org. pr. Jānis Mateus tālr.: 514-4812530, e-pasts: prez@draudze.org.

Ņūbransvikas un Leikvudas latv. ev. lut. dr.: (Latvian Lutheran Church, P.O. Box. 1008, Maplewood, NJ 07040) jūlijā dievkalpojumi draudzē nenotiek.

15. augustā 10:00 Kapu svētki *Van Liew* kapsētā, *North Brunswick*.

29. augustā 11:00 Dievkalpojums ar dievgaldu Priedainē.

19. septembrī 11:00 Dievkalpojums ar dievgaldu Priedainē. Dievkalpojumi notiek NJ Latviešu biedrības namā "Priedainē", 1017 State Route 33, Freehold, NJ 07728, māc. Ieva Pušmucāne-Kineyko.

(Turpināts 19. lpp.)

Dieva mierā aizgājis

PĒTERIS AIVARS

Dzimis 1948. gada 11. janvārī Vācijā,
miris 2021. gada 21. jūlijā Ņūdžersijā, ASV

Tais tālajās pļavās,
Kur skaistākās atmiņas zied,
Tur vienmēr jūs mani satiksiet.

Sēro un mīlestībā atcerēsies
SIEVA NORA
MEITA ILZE AR DAMIEN, DĒLS PĒCIS
MAZBĒRNI KAIJA UN KALVIS

Dieva mierā aizgājusi mūsu mīļā mamma

IRMA ZĀLĪTE, dzim. DOMBROVSKIS

Dzimumsi 1923. gada 16. jūlijā Mežmuižas pagastā, Latvijā,
mirusi 2021. gada 24. jūlijā Ņūdžersijā, ASV

Ilgu mūžu nodzīvoji,
Daudz darbiņu padarīji,
Lai nu viegli Zemes māte
Pārklāj tavu augumiņu.

Sēro un mīlestībā atcerēsies
NORA, MĀRTIŅŠ UN EDGARS
AR ĢIMENĒM

Dieva mierā aizgājis
mūsu mīļais

HARIJS MARTINAITIS

Dzimis 1929. gada 3. jūlijā Daugavpilī, Latvijā,
miris 2021. gada 24. jūlijā N. Royalton, Ohio

Nem mūsu mīlestību
Sev Mūžības ceļā līdz...

Dziļās sērās un patecībā piemin
SIEVA SONDRĀ
DĒLS PĒTERS AR ĢIMENI
DAINA, ANDRA UN INGRĪDA AR ĢIMENĒM

DIEVKALPOJUMI

(Turpināts no 18. lpp.)

E-mail: latvianlutheranchurch@gmail.com, telefons: 908-638-1101.

Ņujorkas latv. ev. lut. dr.: Jonkeru bazn. 254 Valentine Ln, Yonkers NY.

Salas bazn. 4 Riga Ln, Melville NY.

St. Andrew bazn. 335 Reynolds Ave, Parsippany NJ.

Seafarers. 123 East 15th Street, New York, NY.

Priedaine. 1017 State Rte 33, Freehold NJ.

Par dievkalpojumiem visos novados ziņosim vēlāk. Diemžēl nometnes dievkalpojumi šo vasaru būs tikai nometnes bērniem un personālam, ne viesiem. Ierobežojums ir domāts, lai saudzētu bērnus. Nometnē dzīvos, cik vien iespējams, "burbulī" noslēgti no ārpusaules.

Ročesteras ev. lut. Krusta dr.: Atonement Lutheran Church (1900 Westfall Rd, Rochester NY 14618).

Saginavas latv. ev. lut. dr.: (128 N Elm Str, Saginava, MI 48602).

Mācītāja Biruta Puiķe-Wilson, mob. (269)2675-330. Kontaktpersona Mary Beth Dzirnīs, mob. (989)781-1163. E-pasts: dzirnīs@chartermi.net.

Dievkalpojumi vienreiz mēnesī, 1.00 pēcpusdienā, seko kafijas galds ar groziņiem.

Sandiego latv. ev. lut. dr.: Ascension Lutheran Church (5106 Zion Ave, San Diego, CA 92120), Dr. pr. Jānis Legzdīņš, tālr.: 1-619-630-8143, e-pasts: janislegzdins@hotmail.com.

Sentluisas latv. ev. lut. dr.: Christ Lutheran bazn (#1 Selma Ave, Webster Groves, MO 63119). Dievk. vadīs Māc. Dace Skudiņa. Dr. pr. I. Kalniņa, tālr.: 314 457 1830, kalninsirene@gmail.com.

Sietlas ev. lut. dr.: (11710 3rd Ave. N.E. Seattle, WA 98125). Dievkalpojumi notiek 10:30.

Prāveste D. Cilne, tālr.: 206-674-9600; e-pasts: cilnis@earthlink.net. Baznīcas mājaslapa: www.seattlelatvianchurch.org.

Dievkalpojumi Sietlā ir atsākušies klātienē.

Skenektedijas latv. ev. lut.

dr.: Trinity Lutheran Church (35 Furman St, Schenectady NY 12308). Diakone Linda Sniedze-Taggart.

St. Pētersburgas latv. ev. lut. dr.: draudzes mācītājs Aivars Pelds. Lūgums sazināties ar Andri Ritumu, 727-797-1933. Visi šīs vasaras dievkalpojumi un Bībeles stundas notiks Faith Lutheran baznīcā, kas atrodas 2601 49th Street North, St. Petersburg, FL.

Dievkalpojumi 2:00 pm: svētdien, 15. augustā, 12. septembrī.

Bībeles stundas svētdienās, 2:00 pm: 8. augustā, 22. augustā, 29. augustā, 5. septembrī, 19. septembrī, 26. septembrī.

Toronto – Sv. Jāņa ev. lut. latv. dr.: (200 Balmoral Ave, Toronto, ON M4V 1J6), tālr.: 416-921-3327, E-pasts: baznica@bellnet.ca. Info: www.stjohns-latvian.ca Māc. Ģirts Grietiņš (adrese: 40 Hollyberry Trail, North York ON M2H 2S1), tālr.: 6479865604, E-pasts: grietins@gmail.com.

Priekšnieks: Kārlis Vasarājs, Pr. vietn. Sibilla Korule. Dāmu kom. pr. Maija Sukse, tālr.: 4162214309.

Vašingtonas (DC) latv. ev. lut. dr.: 400 Hurley Avenue, Rockville, MD 20850 – 3121. Tālrunis: 301-251-4151, epasts: dcdraudze@gmail.com, www.dcdraudze.org. Prāveste Anīta Vārsberga Pāža (tālr.: 301-302-3270). Draudzes priekšniece Dace Zalmane.

Svētbrīžu un dievkalpojumu sākuma laiku Vašingtonas DC draudzei – trešdienās un svētdienās plkst. 10:00.

Pieslēgšanās norādes ir atrodamas draudzes mājas lapā.

Lūgums sūtīt
SARĪKOJUMU un
DIEVKALPOJUMU
ziņas uz e-pastu:
rigaven@aol.com
– Inese Zaķis –
ne vēlāk kā
PIEKTDIENĀS.

Dieva mierā aizgājis

HARIJS MARTINAITIS

Dzimis 1929. gada 3. jūlijā Daugavpilī, Latvijā,
miris 2021. gada 24. jūlijā N. Royalton, Ohio

Dzīlās sērās piemin
DAINA BAUMANIS, VIJA HĀZNERŠ, INESE ZAĶIS

Mūsu mīlais draugs

PĒTERIS AIVARS

Dzimis 1948. gada 11. janvārī Pegnitz Laufa, Vācijā,
miris 2021. gada 21. jūlijā Ņūdžersijā, ASV

*Kā putni aiziet dusēt,
Gar vakara debess malu,
Tā aiziet mūsu draugi
Uz tālo mūžības salu.*

(K. Skalbe)

Paturēsim viņu mīļā piemiņā

MAIJA UN JĀNIS ŠKINĶIS, ILZE UN INTS RUPNERS,
AIJA BLUMFELDS, ANRIS SKANGALIS,
LĪVIJA UN ALVIS EIKSTRĒMS

Mūsu mīlais

GUNTIS GOBIŅŠ

Dzimis 1929. gada 30. oktobrī Valmiermuižā,
miris 2021. gada 23. jūlijā Flushing, NY

*Lai gan Tu būsi aizsteidzies,
Tavs dzīvesprieks mums atmiņā.
Līdz dienai, kad mēs ienāksim
Pa vārtiem tavā sētiņā.*

Mīlestībā piemin

BRĀLIS DZIDRIS AR ĢIMENI
BRĀĻU OJĀRA UN JĀŅA ĢIMENES

Rīgas (90.) skautu un Zilā kalna (4.) gaidu vienību labvēle
Latviešu skautu kustības *Saulīte lentā* īpašniece
Latviešu gaidu kustības *Pateicības zīmes* īpašniece

IRMA ZĀLĪTE,
dzimusi DOMBROVSKIS

Dzimusi 1923. gada 16. jūlijā Mežmuižas pagastā, Latvijā,
mirusi 2021. gada 24. jūlijā Ņūdžersijā, ASV

Paturēsim viņu mīļā piemiņā
RĪGAS (90.) SKAUTU VIENĪBA
ZILĀ KALNA (4.) GAIDU VIENĪBA
ŅUJORKĀ

Bijušais Rīgas (90.) skautu vienības priekšnieks un
un ilggadīgs vienības vadītājs

VAD. PĒTERIS AIVARS

Dzimis 1948. gada 11. janvārī Pegnitz Laufa, Vācijā,
miris 2021. gada 21. jūlijā Ņūdžersijā, ASV

*Kad ugunskurā beidz
kvēlot ogles...*

Paturēsim viņu mīļā piemiņā
RĪGAS (90.) SKAUTU VIENĪBA
ZILĀ KALNA (4.) GAIDU VIENĪBA
ŅUJORKĀ

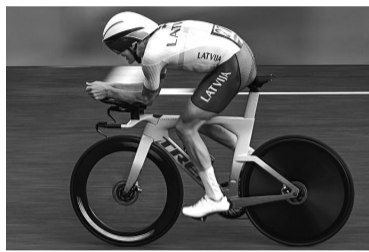
SPORTS

(Turpināts no 17. lpp.)

Plaviņš un Točs pēc veiksmīgās astotdaļfināla spēles sarunā ar žurnālistiem noraidīja pieņēmumu, ka gūtā uzvara ir pārsteigums. Latvieši atgādināja, ka Evandro/Šmitu pārspēja ne pirmo reizi un savstarpējās cīņās bilance kļuva 2:0 Plaviņa un Toča labā. Pārsteigums var būt tikai loterijā, bet ne plūdmales volejbola laukumā, kur abas komandas cīnās par uzvaru, piebilda Točs.

Gar Fudzi kalnu

Latvijas riteņbraucējs **Toms Skujiņš** izcīnīja 30. vietu Tokijas OS individuālajā braucienā.

Toms Skujiņš
// FOTO: AFP/SCANPIX

Riteņbraucējiem bija jāveic 44,2 km gara trase, no kuŗas daļa veda pa Fudzi autotrasē, bet ārpus tās bija arī vairāki kāpumi. Divas reizes bija jāpievar Šibantas kāpums, kuŗa gaŗums sasniedza divus kilometrus, bet stāvuma pakāpe – 6,2%. Par čempionu tika kronēts slovēnis Primožs Rogličs.

Skujiņš čempionam zaudēja septiņas minūtes un 0,74 sekundes. Pirmajos divos starpfinišos latvietis bija 35. vietā, bet pārējos ieņēma 30. pozīciju. Igaunijas riteņbraucējs Tanelis Kangerts izcīnīja 22. vietu. No 39 startējušajiem riteņbraucējiem nefinišēja tikai spānis Hons Izagirre, kuŗš izstājās veselības problēmu dēļ.

Tapusi filma par Tomu Skujiņu

Laikā, kad sabiedrības uzmanība veltīta pasaules labāko sportistu startiem un sacensībām Tokijā, vietējā satura ražotājs *Tet studio* un režisors Roberts Viksne ikvienam sporta līdzjutējam piedāvā noskatīties dokumentālo filmu "Carnikavas kalnu karalis". Filma stāsta par šī brīža vienu no veiksmīgākajiem un talantīgākajiem latviešu riteņbraucējiem Tomu Skujiņu, kuŗa individuālajam startam olimpiskajās spēlēs jau varējām sekot līdzī kanālā LTV7. Filma "Carnikavas kalnu karalis" no šodienas ir vērojama izklaides platformā Tet+.

Aina no filmas „Kalnu karalis”

Peldēšana

Daniils Bobrovs olimpiskajās spēlēs debitēja ar 31. vietu 200 metru brasā. Bobrovs savā vie-

nīgajā distancē Tokijā priekšpeldējumā finišēja divās minūtēs un 14,25 sekundēs, apsteigdam vien no septiņiem konkurentiem. No sev piederošā Latvijas rekorda viņš atpalika 0,88 sekundes, taču sasniedza savu labāko rezultātu sezonā.

Ieva Maļuka 100 m distancē brīvajā stilā savā priekšpeldējumā bija sestā, sasniedzot 37. vietu un pusfinālā neiekļūstot. Lai iekļūtu pusfinālā, bija jābūt 16 ātrāko peldētāju skaitā. No 16. vietas, ko ar līdzīgu rezultātu dalīja divas sportistes, Maļuka atpalika 2,68 sekundes.

Nepārvar ceturtdaļfināla barjēru

Latvijas BMX riteņbraucēji **Helvijs Babris** un **Vineta Pētersone**, Tokijā debitējot olimpiskajās spēlēs, nepārvarēja ceturtdaļfināla barjēru.

Babris olimpiskās spēles noslēdza 20., bet Pētersone – 21. vietā. Pētersone pirmajā ceturtdaļfinālā braucienā startā bija sestā, bet, pateicoties konkurentes kļūdai, pakāpās uz piekto pozīciju un līdz finišam apsteidza vēl vienu sāncensi. Otrajā braucienā pēc pieticīga starta Pētersone finišēja pēdējā, sestā. Latvijas sportiste ar 16 punktiem grupā palika pēdējā, bet līdz pusfinālam pietrūka sešu punktu.

Pielautās kļūdas pirmajos divos braucienos sacensībās maksājušas vietu pusfinālā un iespēju cīnīties par godalgām, sarunā ar žurnālistiem pēc starta teica Helvijs Babris. Babris pirmajā no trim ceturtdaļfināla braucieniem finišēja piektais, apsteidzot vienu konkurentu. Arī otrajā braucienā nācās samierināties ar piekto pozīciju, lai gan vienubrīd viņš bija sestais. Lai iekļūtu pusfinālā, Babrim vajadzēja finišēt trīs pozīcijas augstāk par argentīnieci Nikolasu Torresu. Lielāko trases daļu latvietis bija sestais, bet pēdējā taisnē apsteidza tieši Torresu, ar ko gan nebija gana pusfināla sasniegšanai.

Līdz finālam pietrūka 15 punktu

Agate Rašmane ātršaušanā, nopelnīja 282 punktus (95-92-95). Turpinājumā lēnajā šaušanā, kas

bija kvalifikācijas pirmā daļa, viņa nopelnīja 287 punktus (97-95-95). Kopā viņai iznāca 569 punkti. No fināla Agate šķīra 15 punkti.

"Jau uzeļot uz ugunslīnijas, bija tā sajūta, kāda ir finālos. Bija milzīgs uztraukums, bet centos ļaut ķermenim darīt to, ko tas māk, jo roka un muskuļu atmiņa jau zina, kas un kā jādara. Sākumā izdevās tikt galā ar uztraukumu, bet vidējās serijs ne tik labi. Kopumā rezultātu vērtēju kā viduvēju. Nav pārāk slikts, bet arī ne pārlietu labs," sniegumu komentē šāvēja. "Debijas reizē esmu apmierināta, jo darbiņu izdarīju pietiekami labi, lai saglabātu kaut kādas atziņas un gatavotos tālāk."

Lai arī šaušanā ar mazkalibra pistoli 25 m distancē neizdevās iekļūt starp finālistēm, finišējot 37. vietā, viņa par olimpisko debiju ir apmierināta: "Super, esmu priecīga par iespēju būt pirmajai sievietei no Latvijas, kuŗa olimpiādā pārstāv šaušanas sportu," sacīja Agate Rašmane. Agates treneris Vilnis Celmiņš sacīja, ka ļoti lepojas ar savu audzēkni, norādot, cik grūti ir bijis kvalificēties olimpiādai.

Savainojums liedza startēt Velverei

Līga Velvere savainojuma dēļ 800 m distancē priekšskrējienā izstājās neilgi pēc starta. Uz skrējiena starta līnijas Velvere stājās ar pamatīgi nosaitētu labo kāju, bet tas nelīdzēja sportistei tikt tālāk par pirmo virāžu.

Iepriekš treniņā gūtais kājas savainojums pārvilka svītru visām cerībām uz labu rezultātu Tokijā. Traumu sportiste guva tieši pirms Tokijas un tobrīd cerēja, ka savainojums neradīs tik nopietnas sekas, jo vēl bija laiks rezervē un mediķi, kas palīdz uz vietas Japānā. "Bet man nepaliek labāk un īsti nekas nepalīdz," milzu vilšanos nespēja slēpt Velvere. "Es, protams, gribēju startēt un parādīt labu sniegumu, tāpēc es gāju un mēģināju."

Veseris nebija paklausīgs...

Vesera metēja **Laura Igaune** nekvalificējās finālam. Viņa kvalifikācijas sacensībās izcīnīja 20. vietu. Igaunei neizdevās izpildīt kvalifikācijas normu 73,50 m vai iekļūt starp 12 labākajām sportistēm. Igaune kvalifikācijā veseri raidīja 68,35, 68,53 un 66,89 m tālumā. Kvalifikācijas B grupā viņa ieņēma deviņo vietu starp 15 sportistēm.

"Neesmu apmierināta ar savu startu. Biju sagatavojusies labāk. Kad izgāju ārā lielajā stadionā, jutos ļoti labi. Kaut kā nevarēju salikt kopā vienā ritmā kājas un rokas. Techniski nevarēju ar

acīm atrast veseri trešajā un ceturtajā pagriezienā," pastāstīja Igaune. Lai iekļūtu finālā, Igaunei vajadzēja par vienu metru tālāku rezultātu nekā viņai ir sezonas labākais rādītājs. Vai tas varēja būt pa spēkam?

Svarcēlāja Suhareva olimpiskā debija ar sesto vietu

Ritvars Suharevs izcīnīja sesto vietu svara katēgorijā līdz 81 kilogramam.

// FOTO: AP/Scanpix

22 gadus vecais olimpisko spēļu debitants Suharevs raušanā pacēla 163 kilogramus, bet grūšanā 195 kilogramus. Summā tika pacelti 358 kilogrami. Suharevam sākuma svars raušanā sākumā bija norādīts 154 kilogrami, bet vēlāk tika nomainīts uz 158 kilogramiem. Sasteigts mēģinājums, kā dēļ neizdevās pacelt stieni līdz galam. Arī atkārtoto mēģinājumu Suharevs izpildīja nepacietīgi, tomēr stieni izdevās pacelt. Trešajam mēģinājumam tika piešķirti 163 kilogrami jeb svars jauna Latvijas rekorda robežās un Suharevs ar to tika galā veiksmīgi. Pēc raušanas latvietis bija piektais. Grūšanu Suharevs sāka ar 190 kilogramiem, nedaudz cenšoties atrast balansu, svaru izdevās pacelt. Nākamais svars – 195 kilogrami – arī tika pacelts ar grūtībām. Trešajā piegājienā Suharevs devās pie 198 kg smaga stieņa, kas šoreiz nebija pa spēkam.

Olimpiskās debijas rezultāts nav slikts, bet kā arī pats svarcēlājs atzina, varēja labāk. Pūsim uzdeva nervi. Pielautas kļūdas. Nākamās olimpiskās spēles Parīzē jau pēc trijiem gadiem, un tas ļauj ar optimismu raudzīties nākotnē.

Cīņas sports

Latvijas brīvā stila cīkstone **Anastasija Grigorjeva** turnīra pirmajā kārtā tiksies ar Kirgizstānas sportisti Aisulu Tinibekovu, noskaidrojies izlozē.

OLIMPISKO APLU STĀSTI

* Viens no lielākajiem pārsteigumiem Olimpiādā – titulētais serbu tenisists, pasaules ranga pirmais numurs **Novāks Džokovičs** dosies prom no Tokijas bez olimpiskās medaļas. Lūk, gadās arī tā – zaudējums bronzas finālā. Dāmām par olimpisko čempioni tika kronēta Šveici pārstāvošā Belinda Benčiča.

* Starptautiskā olimpiskā komiteja (SOK) vērsusies pie Baltkrievijas Olimpiskās komitejas pēc paskaidrojuma saistībā ar informāciju, ka no olimpiskajām spēlēm Tokijā mēģināts ar varu nogādāt uz Minsku šis valsts

olimpiskās izlases dalībnieci, sprinteri **Kristīnu Cimanousku**, kas kritizējusi Baltkrievijas sporta funkcionārus.

Latvijas hokejisti olimpiskajā kvalifikācijas turnīrā

Latvijas vīriešu hokeja izlase augusta beigās *Arēnā Rīga* gaidāmo 2022. gada Pekinas Olimpisko spēļu kvalifikācijas turnīru sāks ar spēli pret Itāliju, informē turnīra rīkotāji. Par ceļazīmi uz Pekinas Olimpiskajām spēlēm E apakšgrupā spēkosies Latvija, Francija, Itālija un Ungārija. Šis turnīrs *Arēnā Rīga* norisināsies no 26. līdz 29. augustam. Latvijas komanda turnīru sāks 26. augustā plkst. 19.30 ar cīņu pret Itāliju. Dienu vēlāk Latvijas hokejistiem plkst. 20 paredzēta spēle pret Ungāriju, bet 29. augustā Latvija turnīru noslēgs ar dueli pret Franciju, kas sāksies plkst. 17. Iespēju spēlēt 2022. gada Ziemas olimpiskajās spēlēs iegūs komanda, kas izcīnīs pirmo vietu E grupā.

Vītolīņš apstiprināts par Latvijas hokeja izlases galveno treneri

Latvijas hokeja treneris Harijs Vītolīņš 26. jūlijā Latvijas Hokeja federācijas (LHF) valdes sēdē tika nozīmēts par Latvijas hokeja izlases galveno treneri Rīgā gaidāmajā olimpisko spēļu atlases turnīram, vēsta LHF.

Vītolīņam asistēs Artis Ābols, kuŗš pēdējos gadus arī darbojies Latvijas izlasē galvenā trenera asistenta amatā, palīdzot Bobam Hārtlijam. "Esmu pateicīgs LHF par izrādīto uzticību un iespēju vadīt Latvijas nacionālo izlasi olimpiskajā atlases turnīrā. Saprotu, ka šis ir ļoti svarīgs turnīrs Latvijas hokejam un apliecinu, ka gan es, gan treneru kopa pieļiks maksimālās pūles, lai iegūtu ceļazīmi uz Pekinas Olimpiskajām spēlēm. Esmu priecīgs, ka arī Artis Ābols piekrita kļūt par manu palīgu," norāda Vītolīņš.

Līdzšinējais galvenais treneris Hārtlijs aizņemtības dēļ Omskas *Avangard* komandā Latvijas hokeja izlasē vairs nepildīs galvenā trenera funkcijas. Vītolīņš tandēmā ar Ābolu jau tuvākā laikā veiks pārrunas ar visiem potenciālajiem izlases kandidātiem par pievienošanu Latvijas hokeja izlasei.

Sporta ziņas sakopojis
P. KARLSONS